

Beleidsregels Wet Maatschappelijke Ondersteuning Helmond 2007

Richtlijnen "Individuele voorzieningen"

Hoofdstuk 1 - Aanvraag

- I001 - Schriftelijke machtiging
- I002 - In welke gemeente moet de aanvraag worden ingediend?
- I003 - Bij welke instantie moet de aanvraag worden ingediend?
- I004 - Vorm van de aanvraag
- I005 - Identificatieplicht
- I006 - Afhandeling ingetrokken aanvragen

Hoofdstuk 2 - Recht op individuele voorzieningen

- I007 - Begrip algemene voorziening
- I008 - Primaat van de algemene voorziening
- I009 - Individueel gericht
- I010 - Langdurig noodzakelijk
- I011 - Goedkoopst adequaat
- I012 - Duurdere voorzieningen dan geïndiceerd
- I013 - Algemeen gebruikelijk
- I014 - Aanvraag voor verstrijken normale afschrijvingsduur
- I015 - Kosten voorziening voordat besluit is genomen
- I016 - Wettelijke regeling of privaatrechtelijke verbintenissen
- I017 - Inkomensgrenzen
- I018 - Drempelbedrag
- I019 - Overige voorwaarden en weigeringsgronden
- I020 - Hardheidsclausule
- I021 - Medewerking belanghebbende of anderen

Hoofdstuk 3 - Inkomen

- I023 - Relevantie paragrafen inkomensbegrip
- I024 - Inkomensbegrip bij inkomensgrenzen
- I025 - Vaststellen inkomen
- I026 - Vrijgelaten inkomsten

Hoofdstuk 4 - Eigen bijdrage

- I027 - Relevantie hoofdstuk eigen bijdrage
- I028 - Eigen bijdrage bij personen jonger dan 18 jaar
- I029 - Wie is eigen bijdrage verschuldigd?
- I030 - Voor welke voorzieningen is eigen bijdrage verschuldigd?
- I031 - Hoogte van de eigen bijdrage
- I032 - Periode waarover eigen bijdrage wordt gevraagd

Hoofdstuk 5 - Eigen aandeel

- I033 - Relevantie hoofdstuk eigen aandeel
- I034 - Wie is eigen aandeel verschuldigd?
- I035 - Voor welke voorzieningen is eigen aandeel verschuldigd?
- I036 - Hoogte van het eigen aandeel
- I037 - Periode waarover eigen aandeel wordt gevraagd

I038 - Afstemming gemeente-CAK

Hoofdstuk 6 - Woonvoorzieningen

- I039 - Omschrijving begrip woonvoorziening
- I040 - Doelgroep woonvoorziening
- I041 - Nazorg en heronderzoek woonvoorzieningen
- I042 - Aard van de gebruikte materialen
- I043 - Voorzieningenniveau
- I044 - Rechtstreeks oorzakelijk verband
- I045 - Zelfstandige woonruimte
- I046 - Dure woonvoorzieningen
- I047 - Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen
- I048 - Primaat van verhuizing
- I049 - Weigering om te verhuizen
- I050 - Wie komt in aanmerking voor een voorziening voor verhuizing en inrichting
- I051 - Hoogte van de voorziening voor verhuizing en inrichting
- I052 - Extra voorwaarden voorziening voor verhuizing en inrichting
- I053 - Samenwerking sociale verhuurders verhuizing
- I054 - Bepalen hoogte kosten bouwkundige of woontechnische voorziening
- I055 - Primaat van de losse woonunit
- I056 - Vorm en hoogte van voorziening van bouwkundige of woontechnisch aard
- I057 - Samenwerking met sociale verhuurders
- I058 - Gemeenschappelijke ruimten
- I059 - Bezoekbaar/logeerbaar maken van een woning
- I060 - Gereedmelding, vaststelling en uitbetaling
- I061 - Anti-speculatiebeding of afschrijvingsregeling
- I062 - Afschrijving roerende zaken in verband met woningsanering
- I063 - Hoogte en vorm woonvoorziening van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard
- I064 - Onderhoud, keuring en reparatie woonvoorzieningen
- I065 - Huurderving
- I066 - Tijdelijke huisvesting
- I067 - Verwijderen van een woonvoorziening

Hoofdstuk 7 - Vervoersvoorzieningen

- I068 - Omschrijving begrip vervoersvoorziening
- I069 - Doelgroep vervoersvoorzieningen
- I070 - Nazorg en heronderzoek vervoersvoorzieningen
- I071 - Reikwijdte vervoersvoorzieningen
- I072 - Criterium recht op vervoersvoorziening
- I073 - Primaat collectief vervoer
- I074 - Uiterst beperkte mobiliteit
- I075 - Vervoersbehoefte
- I076 - Algemeen gebruikelijke vervoersvoorzieningen
- I077 - Vervoersvoorziening bewoners AWBZ-instelling
- I078 - Afstemming vervoersvoorziening op leeftijd
- I079 - Collectief vervoer
- I080 - Tarief collectief vervoer
- I081 - Kenmerken collectief vervoerssysteem
- I082 - Begeleiding en collectief vervoer
- I083 - Vergoeding van vervoer per eigen auto, bruikleenauto of taxi
- I084 - Vergoeding van vervoer per rolstoeltaxi
- I085 - Aanpassing van een auto
- I086 - Auto
- I087 - Gesloten buitenwagen
- I088 - Scootmobiel
- I089 - Accessoires scootmobiel
- I090 - Fietsen
- I091 - Aankoppelfiets/handbike
- I092 - Rolstoelscooter
- I093 - Accessoires rolstoelscooter

- I094 - Onderhoud en reparatie
- I095 - Medisch noodzakelijke begeleiding
- I096 - Training voor het gebruik
- I097 - Vergoeding oplaadkosten accu
- I098 - Rijlessen
- I099 - Autoverzekering/verzekering
- I100 - Gehandicaptenparkeerkaart
- I101 - Gehandicaptenparkeerplaats

Hoofdstuk 8 - Rolstoelvoorzieningen

- I102 - Omschrijving begrip rolstoel(voorziening)
- I103 - Doelgroep rolstoelvoorziening
- I104 - Vorm en hoogte van rolstoelvoorzieningen
- I105 - Nazorg en heronderzoek rolstoelvoorzieningen
- I106 - Liggend of zittend verplaatsen noodzakelijk
- I107 - Overname rolstoel
- I108 - Wensen en voorkeuren
- I109 - Selectie en kwaliteitsbeleid
- I110 - Duw(wandel)wagen
- I111 - Duw-hoepelrolstoel
- I112 - Elektrische rolstoel
- I113 - Sportrolstoel
- I114 - Accessoires
- I115 - Vergoeding oplaadkosten accu
- I116 - Rolstoeltraining
- I117 - Onderhoud, reparatie en verzekering

Hoofdstuk 9 - Huishoudelijke voorziening

- I118 - Begrip huishoudelijke voorziening
- I119 - Voorwaarden respijtzorg
- I120 - Doelgroep huishoudelijke voorziening
- I121 - Vorm huishoudelijke voorziening
- I122 - Omvang en hoogte huishoudelijke voorziening
- I123 - Kortdurende noodzaak
- I124 - Huishoudelijke voorziening - voorzieningenniveau
- I125 - Huishoudelijke voorziening - zelfstandige woonruimte
- I126 - Nazorg en heronderzoek huishoudelijke voorziening
- I127 - Contract met welke zorgaanbieders

Hoofdstuk 10 - Kindervoorzieningen

- I129 - Douche- en toiletstoelen op wielen
- I130 - Aangepaste box en aankleedtafels
- I131 - Duofiets
- I132 - Autozitjes en fietszitjes
- I133 - Speelvoertuigen
- I134 - Buggy
- I135 - Zitondersteuningselementen

Hoofdstuk 11 - Herziening, intrekking en terugvordering

- I136 - Beëindiging
- I137 - Intrekken van besluiten
- I138 - Afzien van intrekking en herziening
- I139 - Terugvordering

RICHTLIJN nr. I 001 Schriftelijke machtiging

Het college van burgemeester en wethouders:

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 001 Schriftelijke machtiging

Artikel I

Richtlijn nr. I 001 wordt als volgt ingevuld:

Het college vraagt in alle gevallen waarin een derde namens de belanghebbende optreedt een schriftelijke machtiging waaruit zijn bevoegdheid tot vertegenwoordiging blijkt. Dit geldt niet voor gehuwden en geregistreerde partners die elkaar vertegenwoordigen.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of de gemeente en zo ja in welke gevallen een schriftelijke machtiging vereist indien een ander de belanghebbende vertegenwoordigt
Deze richtlijn is in het Handboek te vinden in: paragraaf I1.1 onderdeel 2.

Overwegingen

Het komt geregeld voor dat een belanghebbende niet bij machte is zelf een aanvraag voor een voorziening in te dienen, of bezwaar te maken tegen een afwijzende beschikking etc. Veelal zal de belanghebbende zich dan willen laten vertegenwoordigen.

RICHTLIJN nr. I 002 In welke gemeente moet de aanvraag worden ingediend

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.9 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007:

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 002 In welke gemeente moet de aanvraag worden ingediend

Artikel I

Richtlijn nr. I 002 wordt als volgt ingevuld:

Het college verleent slechts Wmo-voorzieningen indien de belanghebbende zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben in de woonruimte waaraan de voorzieningen worden getroffen (zie artikel 4.9 lid 1 Wmo-verordening). Daarbij wordt onder hoofdverblijf verstaan: de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de belanghebbende zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft en in de gemeentelijke basisadministratie staat ingeschreven of zal staan ingeschreven, of het feitelijk woonadres als deze persoon iemand met een briefadres is (artikel 1.1 onder cc Wmo-verordening).

Op basis van artikel 4.9 lid 2 Wmo-verordening kunnen belanghebbenden die hun hoofdverblijf hebben in een AWBZ-instelling aanspraak maken op een financiële tegemoetkoming voor het bezoekbaar maken van één woonruimte binnen de gemeente Helmond. Deze woonvoorziening (artikel 4.9 lid 4 Wmo-verordening) betreft slechts het bezoekbaar maken van de woonruimte met een door het college in het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond vast te leggen maximum bedrag (artikel 16 Besluit nadere regels).

Aan de toelichting op artikel 1.1 onder c van de Wmo-verordening is het volgende ontleend:

De compensatieplicht strekt zich uit tot de inwoners van de gemeente, de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens geeft hierover uitsluitel.

Als de aanvrager naar een andere gemeente wil verhuizen moet duidelijk zijn waar de aanvraag ingediend moet worden. De Wmo zelf geeft hierover geen uitsluitel.

De verordening beoogt met de zinsnede 'en op welk adres de persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g. onderdeel 4, 5 en 6 van de wet in de gemeentelijke basisadministratie staat ingeschreven, of zal staan ingeschreven' een mogelijkheid te openen aanvragen in te dienen bij gemeenten waar men nog niet woonachtig is.

Beoogd wordt aan te geven dat de aanvraag voor een aan te passen en te betrekken woning ingediend moet worden in de gemeente waar de aan te passen woning staat. Deze gemeente kan immers beter overwegen of het aanpassen van de woning de adequaat goedkoopste oplossing is of dat een reeds geschikte woning beschikbaar is. De gemeente waaruit de ondersteuningsvrager vertrekt, heeft hier geen inzicht in. Ook in die gevallen dat een aanvraag wordt gedaan voor het bezoekbaar maken van een woonruimte voor de ondersteuningsvrager die in een AWBZ-instelling verblijft, is bovenstaande formulering van belang.

Een verhuiskostenvergoeding moet overigens aangevraagd worden bij de te verlaten gemeente.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,

Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven in welke gemeente de belanghebbende de aanvraag moet indienen. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I1.1 onderdeel 3.2).

Overwegingen

In de Wmo staat geen artikel dat regelt in welke gemeente de burger zijn aanvraag moet indienen. In andere wetten, zoals de WWB, is dit wel nadrukkelijk geregeld. Het lijkt de bedoeling van de wetgever dat de burger een voorziening aanvraagt in de gemeente waar hij woont. Nu dit niet in de Wmo is geregeld, is het van belang dit in de Wmo-verordening te regelen, zodat de belanghebbende weet in welke gemeente hij zich moet melden voor een aanvraag.

RICHTLIJN nr. I 003 Bij welke instantie moet de aanvraag worden ingediend

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 003

Artikel I

Richtlijn nr. I 003 wordt als volgt ingevuld:

Wmo-aanvragen kunnen worden ingediend bij de Zorgpoort (Penningstraat 53, 0492 587860).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven bij welke instantie belanghebbende zijn Wmo-aanvraag moet indienen. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I1.1 onderdeel 3.3.

Overwegingen

Het college draagt zorg voor de verlening van Wmo-voorzieningen. Het college kan bepalen dat belanghebbende zijn aanvraag moet indienen bij een door hen aan te wijzen instantie. Dit is de Zorgpoort.

RICHTLIJN nr. I 004 Vorm van de aanvraag

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 7.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 004 Vorm van de aanvraag

Artikel I

Richtlijn nr. I 004 wordt als volgt ingevuld:

Een aanvraag voor een Wmo-voorziening kan zowel schriftelijk, telefonisch als digitaal worden ingediend. Een aanvraagformulier kan aan de aanvrager worden toegezonden of worden afgehaald bij de Zorgpoort (Penningstraat 53) of bij de stadswinkel (Frans Joseph van Thielpark 1).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven op welke wijze de belanghebbende zijn aanvraag moet indienen. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I1.1 onderdeel 4.

Overwegingen

Artikel 4:1 Awb bepaalt dat, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald, de aanvraag schriftelijk ingediend wordt bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen. Artikel 4:4 Awb bepaalt dat het bestuursorgaan voor het indienen van aanvragen en het verstrekken van gegevens een formulier kan vaststellen, voor zover daarin niet voorzien is bij wettelijk voorschrift. In de Wmo zijn geen afwijkende bepalingen opgenomen op bovenstaande basisregels. In de verordening dient te worden opgenomen op welke wijze een aanvraag (via een speciaal formulier) moet worden ingediend.

RICHTLIJN nr. I 005 Identificatieplicht

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 005

Artikel I

Richtlijn nr. I 005 wordt als volgt ingevuld:

De aanvrager dient desgevraagd een geldig identiteitsbewijs te overleggen als bedoeld in artikel 1 lid 1 onder 1° tot en met 3° van de Wet op de identificatieplicht. Van deze bevoegdheid wordt in alle gevallen gebruik gemaakt. De aard en het nummer van het identiteitsbewijs worden opgenomen in het dossier. Indien de aanvrager dit toestaat kan een kopie van het identiteitsbewijs in het dossier worden opgenomen. Dit is dus geen verplichting. Personen met de Nederlandse nationaliteit kunnen ook volstaan met een verlopen identiteitsbewijs. Vreemdelingen dienen daarentegen altijd een geldig identiteitsbewijs te overleggen. Hun recht op Wmo-voorzieningen hangt immers samen met de verblijfsstatus, welke na verloop van tijd kan wijzigen.

Indien de aanvrager weigert om een geldig identiteitsbewijs te overleggen dan kan het college met toepassing van artikel 4:5 Awb besluiten om de aanvraag niet te behandelen. Voordat een dergelijk besluit genomen kan worden zal de aanvrager eerst in de gelegenheid gesteld moeten worden om binnen een door het college te stellen termijn zijn gegevens aan te vullen door het alsnog overleggen van een identiteitsbewijs.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze belanghebbende zich voor een aanvraag dient te identificeren.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I1.1 onderdeel 5.

Overwegingen

Om de persoonsgegevens te kunnen vaststellen en verifiëren is het wenselijk dat personen die een aanvraag indienen voor Wmo-voorzieningen zich legitimeren. De Wet op de identificatieplicht wijzigd de Wmo

niet. Dat wil zeggen dat identificatie niet wettelijk verplicht is. Het college is vrij om te bepalen of, wanneer en hoe zij de identiteit vaststelt. De wijze van vaststelling van de identiteit dient in de verordening te worden opgenomen.

Het meest eenvoudig is om bij de vaststelling van de identiteit aan te sluiten bij artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht, waarin een aantal documenten wordt vermeld die als wettig identificatiemiddel gelden.

Andere documenten kunnen echter ook worden gebruikt.

Het identificeren is op grond van artikel 8 Wmo vooral van belang bij vreemdelingen. Op grond van dit artikel kunnen slechts de aangegeven vreemdelingen aanspraak maken op Wmo-voorzieningen. Het recht op Wmo-voorzieningen voor vreemdelingen hangt dus samen met de verblijfsstatus.

RICHTLIJN nr. I 006 Afhandeling ingetrokken aanvragen

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 006 Afhandeling ingetrokken aanvragen

Artikel I

Richtlijn nr. I 006 wordt als volgt ingevuld:

Het intrekken van een aanvraag kan telefonisch door de belanghebbende worden doorgegeven.

Het intrekken van de aanvraag wordt door het college altijd schriftelijk bevestigd. Om eventuele problemen te voorkomen wordt daarbij vermeld dat de intrekking binnen 14 dagen ongedaan kan worden gemaakt.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe te handelen indien belanghebbende aangeeft dat hij de aanvraag intrekt.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I1.1 onderdeel 8.

Overwegingen

Er is geen wettelijk voorgeschreven traject voor het intrekken van een aanvraag. Er moet evenwel worden aangenomen dat een belanghebbende te allen tijde bevoegd is om zijn aanvraag in te trekken.

Bij het intrekken van de aanvraag door belanghebbende kan het college strikt genomen volstaan met het enkel de aanvraag als vervallen te beschouwen. Vervolgens zal een beslissing op de aanvraag uitblijven. Belanghebbende kan dat dan opvatten als een fictieve weigering in de zin van artikel 6:2 onder b Awb. Na afloop van de termijn waarbinnen op de aanvraag beslist had moeten zijn, ware deze niet ingetrokken, kan belanghebbende dan een bezwaarschrift indienen. Heeft het college terecht aangenomen dat de aanvraag was ingetrokken, dan ligt het in voorkomende gevallen voor de hand dat het college belanghebbende dan niet-ontvankelijk verklaart in zijn bezwaar.

Om er zeker van te zijn dat de intrekking van de aanvraag zorgvuldig is afgehandeld, is het beter belanghebbende hierover te berichten. Dit kan met enkel een ontvangstbevestiging. Tegen een dergelijk schrijven is geen bezwaar of beroep mogelijk. Wel heeft belanghebbende de mogelijkheid om het resultaat van dit handelen eveneens op te vatten als een fictieve weigering.

Om echter meteen helderheid te verschaffen kan het college er ook voor kiezen om belanghebbende een beschikking te sturen met de strekking dat naar aanleiding van het intrekken van de aanvraag, deze niet meer wordt behandeld. Tegen deze beschikking staat op grond van artikel 6:2 onder a Awb bezwaar en beroep open.

RICHTLIJN nr. I 007 Begrip algemene voorziening

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1.1 lid 1 aanhef en onder i Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 007 Begrip algemene voorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 007 wordt als volgt ingevuld:

Een algemene voorziening is een voorziening die wordt geleverd op basis van directe beschikbaarheid, een beperkte toegangsbeoordeling en die een snelle, regelarme en adequate oplossing biedt voor de beperkingen die een persoon ondervindt (artikel 1.1 lid 1 aanhef en onder i Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wat in het gemeentelijk beleid wordt verstaan onder een algemene voorziening.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I2.1 onderdeel 2.

RICHTLIJN nr. I 008 Primaat van de algemene voorziening

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 3.2, artikel 4.2, artikel 5.3, artikel 6.2 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 008 Primaat van de algemene voorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 008 wordt als volgt ingevuld:

De gemeente kent voor de volgende soorten voorzieningen het primaat van de algemene voorzieningen:

- hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen (artikel 3.2 Wmo-verordening)
- woonvoorziening (artikel 4.2 Wmo-verordening)
- vervoersvoorziening (artikel 5.3 Wmo-verordening)
- rolstoelvoorziening (artikel 6.2 Wmo-verordening)

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja op welke wijze het primaat van de algemene voorziening wordt toegepast.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.1 onderdeel 3.

RICHTLIJN nr. I 009 Individueel gericht

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 1.2 lid 1 aanhef en onder c Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 009 Individueel gericht

Artikel I

Richtlijn nr. I 009 wordt als volgt ingevuld:

Een Wmo-voorziening kan slechts worden toegekend voor zover deze in overwegende mate op het individu is gericht (artikel 1.2 lid 1 onder c Wmo-verordening). Een uitzondering op deze regel wordt gemaakt voor het collectief vervoer. Hierbij zij overigens opgemerkt dat ook de toekenning van collectief vervoer geschiedt op basis van een individuele aanvraag en beoordeling.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven in welke artikelen van de Wmo-verordening regels en uitzonderingen zijn opgenomen inzake de eis dat een voorziening in overwegende mate gericht moet zijn op het individu. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.4 onderdeel 2.

Overwegingen

Met een bepaling in de verordening dat een voorziening in overwegende mate op het individu gericht moet zijn, wordt beoogd aanvragen van gemeenschappelijke voorzieningen uit te sluiten. Een voorziening wordt alleen verstrekt voorzover het de personen betreft die aanspraak hebben op een dergelijke voorziening. Het collectief vervoer vormt hierop een uitzondering.

RICHTLIJN nr. I 010 Langdurig noodzakelijk

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1.2 lid 1 aanhef en onder a Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 010 Langdurig noodzakelijk

Artikel I

Richtlijn nr. I 010 wordt als volgt ingevuld:

Een voorziening kan slechts worden toegekend indien deze langdurig noodzakelijk is (artikel 1.2 lid 1 aanhef en onder a Wmo-verordening) met uitzondering van kortdurende hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen en met uitzondering van personen van 75 jaar en ouder die toegelaten worden tot de vervoersvoorziening CVV (Collectief Vraagafhankelijk Vervoer) zonder medische medicatie mits men voldoet aan de inkomenstoets Wmo.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of, en zo ja, ten aanzien van welke voorziening(en) de eis is opgenomen dat een voorziening langdurig noodzakelijk moet zijn.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.4 onderdeel 3.

Overwegingen

Deze richtlijn wordt opgenomen om te voorkomen dat belanghebbende bij kortdurende beperkingen of problemen aanspraak kan maken op Wmo-voorzieningen. Hiertoe bestaan immers andere regelingen zoals de Regeling zorgverzekering die door de thuiszorgorganisaties wordt uitgevoerd. In het algemeen wordt een periode van 6 maanden aangehouden als kortdurend. Dit sluit aan bij de maximale uitlevertermijn van voorzieningen door de thuisorganisatie. Tevens geeft deze richtlijn aan dat een voorziening noodzakelijk moet zijn. Hiermee wordt voorkomen dat voorzieningen die gemakkelijk of wenselijk zijn moeten worden verstrekt.

In CRvB 10-12-2003, nrs. 02/2106 en 03/1863 WVG deed het feit dat de belanghebbende in het kader van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering een uitkering is toegekend, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80- 100 %, gerede twijfel oproepen of de conclusie dat de aangevraagde voorzieningen 'niet langdurig noodzakelijk zijn' gerechtvaardigd is. Het is dus raadzaam een dergelijke vergelijking te maken.

Overigens valt de kortdurende huishoudelijke voorziening wel onder de Wmo. Dit betekent dat de gemeente ook verantwoordelijk is voor de kortdurende huishoudelijke voorziening, bijvoorbeeld na een ziekenhuisopname (zie EK 2005-2006, 30 131, C, p. 45-46).

RICHTLIJN nr. I 011 Goedkoopst adequaat

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1.2 lid 1 aanhef en onder b Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 011 Goedkoopst adequaat

Artikel I

Richtlijn nr. I 011 wordt als volgt ingevuld:

Een Wmo-voorziening kan slechts worden toegekend indien deze, objectief gezien, als goedkoopste adequate voorziening kan worden aangemerkt (artikel 1.2 lid 1 aanhef en onder b Wmo-verordening).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn kan het college aangeven in welk artikel van de Wmo-verordening de bepaling is opgenomen dat slechts de goedkoopste adequate voorziening wordt toegekend.
Deze richtlijn is in het Handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.4 onderdeel 4.

Overwegingen

Deze richtlijn is opgenomen om te voorkomen dat ook duurdere voorzieningen moeten worden toegekend dan die voorzieningen die naar objectieve maatstaven nog toereikend zijn.
Het beleid van de gemeente ten aanzien van de belanghebbende die een duurdere of meer adequate voorziening wenst en bereid is de meerkosten voor zijn rekening te nemen, kan worden opgenomen in richtlijn I012.

RICHTLIJN nr. I 012 Duurdere voorzieningen dan geïndiceerd

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 012 Duurdere voorzieningen dan geïndiceerd

Artikel I

Richtlijn nr. I 012 wordt als volgt ingevuld:

Het college verstrekt een duurdere of meer adequate voorziening indien de belanghebbende het prijsverschil tussen deze voorziening en de goedkoopst adequate voorziening zelf betaalt en is voldaan aan de volgende voorwaarden:

- Ook voor de duurdere voorziening moet in beginsel een indicatie bestaan. Met andere woorden: ook de duurdere voorziening moet voldoen aan het medisch ergonomisch programma van eisen.
- De duurdere voorziening moet als adequate voorziening kunnen worden aangemerkt.
- De duurdere voorziening dient kwalitatief van gelijk niveau te zijn als de geïndiceerde voorziening.
- Het college verstrekt ook de duurdere voorziening in bruikleen (betreft de voorzieningen in bruikleen).
- De meerkosten worden na afloop van de bruikleenperiode niet gerestitueerd.
- De afwijkende opzet dient vooraf gemeld te worden.
- Er dient een kostenverantwoording te worden afgelegd door de belanghebbende.
- De meerkosten van de duurdere voorziening bij een woonvoorziening moeten apart gespecificeerd worden (in verband met de berekening van de draagkracht: het feit dat er meerkosten gemaakt worden is niet van invloed op de hoogte van de financiële tegemoetkoming).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid luidt ten aanzien van de wens van belanghebbende om van een duurdere voorziening gebruik te maken.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.4 onderdeel 4.

RICHTLIJN nr. I 013 Algemeen gebruikelijk

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder a Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 013 Algemeen gebruikelijk

Artikel I

Richtlijn nr. I 013 wordt als volgt ingevuld:

Geen voorziening wordt toegekend indien de voorziening voor een persoon als de aanvrager algemeen gebruikelijk is (artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder a Wmo-verordening).

Een door de aanvrager gevraagde voorziening is algemeen gebruikelijk voor een persoon als de aanvrager indien een persoon zonder beperkingen, die zich voor wat betreft leeftijd, inkomen etc. in een vergelijkbare positie bevindt, naar maatschappelijke maatstaf redelijkerwijs de beschikking zou (kunnen) hebben over een dergelijke voorziening.

Zie ook richtlijn nr. I 076 met voorbeelden van vervoersvoorzieningen die als algemeen gebruikelijk worden aangemerkt.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven in welk artikel van de Wmo-verordening de regel is opgenomen dat algemeen gebruikelijke voorzieningen niet worden toegekend.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.4 onderdeel 6.

Overwegingen

Met het criterium algemeen gebruikelijk wordt beoogd te voorkomen dat het college een voorziening verstrekt waarvan, gelet op de omstandigheden van betrokken belanghebbende, aannemelijk is te achten dat deze daarover, ook als hij of zij geen beperking of probleem had, de beschikking (zou) kunnen hebben.

RICHTLIJN nr. I 014 Aanvraag voor verstrijken normale afschrijvingsduur

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder g en artikel 7.7 sub c Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 014 Aanvraag voor verstrijken normale afschrijvingsduur

Artikel I

Richtlijn nr. I 014 wordt als volgt ingevuld:

Het college weigert een voorziening indien een voorziening als waarop de aanvraag betrekking heeft reeds eerder krachtens de WVG of krachtens de Wmo is verleend en de normale afschrijvingsduur voor die voorziening nog niet is verstreken, tenzij de eerder verleende voorziening geheel of gedeeltelijk verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de belanghebbende zijn toe te rekenen (artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder g en artikel 7.7 sub c Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007).

Dus alleen wanneer de voorziening verloren is gegaan en dit niet de schuld is van de belanghebbende kan toch een nieuwe verstrekking plaatsvinden. Indien een derde verantwoordelijk is voor het verloren gaan van het verstrekte middel, zal bekeken moeten worden of het mogelijk is deze derde daarvoor door de belanghebbende aansprakelijk te laten stellen, om zo de kosten te kunnen verhalen.

Wanneer in een woning een of meer dure voorzieningen zijn aangebracht (bijvoorbeeld een traplift of een verstelbare keuken) dan zal de belanghebbende in verband hiermee zijn opstalverzekering dienen te verhogen. Laat hij dit na en blijkt na een brand dat de woning onvoldoende is verzekerd, dan kan een nieuwe aanvraag om die reden worden afgewezen met toepassing van voornoemd artikel van de Wmo-verordening.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid luidt ten aanzien van aanvragen die worden ingediend voordat de normale afschrijvingsduur van de voorziening is verstreken.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.4 onderdeel 7.

Overwegingen

Om een duurzaam gebruik van de toegekende voorzieningen te waarborgen kan de gemeenteraad in de Wmo-verordening bepalen dat geen nieuwe voorziening wordt toegekend, indien de normale afschrijvingsduur van een eerder verleende voorziening nog niet is verstreken. Uiteraard laat dit onverlet dat in situaties waarin de voorziening buiten de schuld van de belanghebbende geheel of gedeeltelijk verloren is gegaan, dit uitgangspunt kan worden verlaten.

RICHTLIJN nr. I 015 Kosten voorziening voordat besluit is genomen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder f en artikel 7.7 sub b Verordening maatschappelijke ondersteuning
Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 015 Kosten voorziening voordat besluit is genomen

Artikel I

Richtlijn nr. I 015 wordt als volgt ingevuld:

In beginsel kunnen aanvragen alleen betrekking hebben op voorzieningen die nog gerealiseerd moeten worden. Een aanvraag voor een financiële tegemoetkoming van een reeds gerealiseerde voorziening of een aanvraag voor een persoonsgebonden budget voor kosten die de aanvrager voor de aanvraagdatum heeft gemaakt, wordt afgewezen (artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder f en artikel 7.7 sub b Wmo-verordening).

Voor woningaanpassingen geldt in beginsel dat pas een aanvang mag worden gemaakt met de werkzaamheden nadat door het college een beslissing over de aanvraag is genomen. Hierdoor wordt voorkomen dat het college in een positie wordt gebracht waarin de noodzaak, adequaatheid en passendheid van een aangevraagde voorziening niet meer kan worden beoordeeld, omdat deze reeds is aangebracht voordat op de aanvraag is beslist. Het college kan immers ook factoren laten meewegen die buiten de woonruimte van de belanghebbende gelegen zijn, zoals een beschikbare aangepaste woning elders, waardoor woningaanpassing wellicht niet noodzakelijk de goedkoopste adequate voorziening is. De belanghebbende komt pas voor een verhuiskostenvergoeding in aanmerking nadat het college hierover een positieve beslissing hebben genomen. Pas nadat advies is ingewonnen en een afweging is gemaakt welke oplossing het meest adequaat is, kan de belanghebbende tot verhuizing overgaan. Van bovenstaande regels kan worden afgeweken met toepassing van de hardheidsclausule. Voor afwijking zal de belanghebbende toestemming moeten vragen aan het college.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid luidt ten aanzien van het verstrekken van voorzieningen, waarvoor de kosten zijn gemaakt voordat een besluit is genomen.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.4 onderdeel 8.

Overwegingen

De gemeente kan in haar beleid opnemen dat geen voorziening wordt verstrekt, indien de kosten voor de voorziening reeds voor de datum van het besluit naar aanleiding van die aanvraag heeft gemaakt. Hierbij kan een uitzondering worden gemaakt, indien het college schriftelijk toestemming heeft verleend voor het maken van die kosten.

De reden voor een dergelijk beleid is dat het college in zo'n geval geen mogelijkheden meer heeft de noodzaak van de voorziening vast te stellen noch invloed heeft op de te verlenen soort voorziening. Zo zullen verbouwingswerkzaamheden niet eerder mogen worden aangevangen dan het moment waarop het college een beslissing over een aanvraag voor een woonvoorziening van bouwkundige of woontechnische aard heeft genomen. Door deze regeling wordt voorkomen dat een voorziening waar vroegtijdig mee is begonnen uiteindelijk niet overeenstemt met hetgeen het college als de goedkoopste adequate voorziening beschouwt. Het college kan immers ook factoren mee laten wegen die buiten de woonruimte van de persoon met beperkingen gelegen zijn, zoals een beschikbaar aangepaste woning elders, waardoor een woonvoorziening van bouwkundige of woontechnische aard wellicht niet noodzakelijk is.

RICHTLIJN nr. I 016 Wettelijke regeling of privaatrechtelijke verbintenis

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 2 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder h
Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 016 Wettelijke regeling of privaatrechtelijke verbintenis

Artikel I

Richtlijn nr. I 016 wordt als volgt ingevuld:

Het college weigert een voorziening voor zover met betrekking tot de problematiek die in het gegeven geval aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning een voorziening als bedoeld in artikel 2 Wmo of een verbintenis uit de wet bestaat.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of in het gemeentelijk beleid is opgenomen dat geen voorziening wordt toegekend indien er aanspraak gemaakt kan worden op de voorziening op grond van een andere wettelijke regeling en/of een privaatrechtelijke overeenkomst.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.4 onderdeel 9.

Overwegingen

De bepaling in een Wmo-verordening, zoals ook in veel WVG-verordeningen het geval was, dat geen voorziening werd toegekend voor zover op grond van enige privaatrechtelijke verbintenis aanspraak op de voorziening bestaat, heeft de CRvB bepaald dat een dergelijke bepaling in de WVG-verordening er feitelijk op neer komt dat een privaatrechtelijke verbintenis fungeert als een voorliggende voorziening, als gevolg waarvan de zorgplicht in het kader van de WVG wordt verschoven naar een privaatrechtelijke derde. Een dergelijke categoriale en fundamentele uitsluiting, waarin de WVG zelf niet voorziet, verdraagt zich volgens de CRvB niet met de algemene wettelijke zorgplicht en is daarom onverbindend (CRvB 07-02-2007, nr. 04/4445 WVG). Daarom kan gesteld worden dat, zeker gelet op het gegeven dat de CRvB in zijn uitspraak de Wmo reeds noemt, de CRvB de in deze uitspraak uitgezette lijn ook zal voortzetten onder de Wmo.

De voorrang van een andere wettelijke bepaling op de Wmo is geregeld in artikel 2 Wmo (zie hierover verder paragraaf 12.3).

RICHTLIJN nr. I 017 Inkomensgrenzen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 5 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.4 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 20 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 017 Inkomensgrenzen

Artikel I

Richtlijn nr. I 017 wordt als volgt ingevuld:

Indien het inkomen (na aftrek van de forfaitaire vrijlating van € 104,00 per maand) hoger is dan 1,5 maal het norminkomen wordt er geen financiële tegemoetkoming verstrekt voor:

- a. collectief vervoer;
- b. een voorziening in natura in de vorm van een al dan niet aangepaste auto;
- c. een financiële tegemoetkoming of vergoeding in de kosten van:
 - gebruik van bruikleenauto;
 - gebruik van taxi of eigen auto;
 - gebruik van een rolstoeltaxi;
 - medisch noodzakelijke begeleiding tijdens het vervoer;
 - parkeerfaciliteiten

Het bovenstaande volgt uit artikel 5.4 van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007 en artikel 20 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of de gemeente inkomensgrenzen hanteert en zo ja, op welke manier deze worden berekend.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.4 onderdeel 11.

Overwegingen

De gemeenteraad is bevoegd om ten aanzien van diverse soorten voorzieningen inkomensgrenzen te stellen. Deze bevoegdheid vloeit voort uit artikel 5 Wmo. Immers in artikel 5 Wmo is bepaald dat de gemeenteraad nadere voorwaarden kan stellen waaronder personen die aanspraak hebben op individuele voorzieningen hier daadwerkelijk recht op hebben. Het stellen van inkomensgrenzen kan zo'n voorwaarde zijn.

RICHTLIJN nr. I 018 Drempelbedrag

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 018 Drempelbedrag

Artikel I

Richtlijn nr. I 018 wordt als volgt ingevuld:

Er geldt geen drempelbedrag.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of er op grond van het gemeentelijk beleid een drempelbedrag geldt. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.4 onderdeel 12.

Overwegingen

Het is onduidelijk of er binnen de Wmo een drempelbedrag gehanteerd kan worden. In de Wmo-verordening is geen administratieve drempel opgenomen.

RICHTLIJN nr. I 019 Overige voorwaarden en weigeringsgronden

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 019 Overige voorwaarden en weigeringsgronden

Artikel I

Richtlijn nr.I 019 wordt als volgt ingevuld:

Het gemeentelijk beleid kent geen andere voorwaarden en/of weigeringsgronden.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven welke andere voorwaarden en/of weigeringsgronden in het gemeentelijk beleid zijn opgenomen.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I2.4 onderdeel 13.

RICHTLIJN nr. I 020 Hardheidsclausule

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 8.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 020 Hardheidsclausule

Artikel I

Richtlijn nr. I 020 wordt als volgt ingevuld:

De hardheidsclausule is opgenomen in artikel 8.1 van de Wmo-verordening en luidt als volgt:

1. Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de aanvrager afwijken van de bepalingen van deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.
2. Voorafgaande aan de toepassing van het eerste lid kan het college advies vragen.

Aan de toelichting op bovenstaand artikel is het volgende ontleend:

Artikel 8.1 bepaalt dat het college in bijzondere gevallen ten gunste van de aanvrager kan afwijken van de bepalingen van deze verordening, en dus niet van de in de wet zelf genoemde bepalingen. Zonodig wordt hierbij advies ingewonnen. Dit afwijken kan alleen maar ten gunste, en nooit ten nadele van de betrokken persoon met beperkingen of de eigenaar van de woonruimte. Bij de woningeigenaar, bijvoorbeeld een corporatie kan gedacht worden aan een situatie waar het van belang is dat een woonruimte ook langer dan zes maanden leeg staat, omdat bijvoorbeeld bekend is dat een persoon met beperkingen voor wie de aangepaste woning uitermate geschikt is, op het punt staat om uit een revalidatiecentrum te worden ontslagen. In die gevallen kan het doelmatiger zijn om een langere periode een tegemoetkoming in de huurderiving te verstrekken. Verder is met nadruk gemeld: in bijzondere gevallen. Het gebruik maken van de hardheidsclausule moet beschouwd worden als een uitzondering en niet als een regel. Het college moet in verband met precedentwerking dan ook duidelijk aangeven waarom in een bepaalde situatie van de verordening wordt afgeweken.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of de hardheidsclausule in de Wmo-verordening is opgenomen en zo ja, in welk artikel, hoe deze luidt en wat hiermee wordt bedoeld.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I2.4 onderdeel 14.

Overwegingen

Het gemeentelijke Wmo-beleid, zoals dat is neergelegd in ondermeer de Wmo-verordening en de daarop gebaseerde besluiten, kan onmogelijk voorzien in alle voorkomende situaties. De Wmo-verordening bevat daarom een bepaling dat het college in individuele gevallen ten gunste van de belanghebbende kan afwijken van de strikte bepalingen van het Wmo-beleid.

RICHTLIJN nr. I 021 Medewerking belanghebbende of anderen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1.2 lid 3 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 022 Medewerking belanghebbende of anderen

Artikel I

Richtlijn nr. I 022 wordt als volgt ingevuld:

Het college weigert een voorziening indien een voorziening niet noodzakelijk is vanwege redelijkerwijs van de aanvrager zelf of van anderen in diens omgeving, zoals huisgenoten, te vergen medewerking aan een oplossing voor het zich voordoende probleem.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of in het gemeentelijk beleid rekening wordt gehouden met de van de belanghebbende zelf of van anderen te vergen medewerking.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I2.4 onderdeel 10.

RICHTLIJN nr. I 023 Relevantie paragrafen inkomensbegrip

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 023 Relevantie paragrafen inkomensbegrip

Artikel I

Richtlijn nr. I 023 wordt als volgt ingevuld:

De gemeente vraagt zowel een eigen bijdrage als een eigen aandeel, en hanteert inkomensgrenzen. hoofdstuk I3 is daarom geheel relevant.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven welke paragrafen/onderdelen van hoofdstuk I6 in het kader van het inkomensbegrip relevant zijn.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I3.1 onderdeel 2.

Overwegingen

Hoofdstuk I6 behandelt het inkomensbegrip. Het inkomen is relevant doordat de gemeente gekozen heeft voor de volgende mogelijkheden:

- het vragen van een eigen bijdrage (zie hoofdstuk I4);
- het vragen van een eigen aandeel (zie hoofdstuk I5);
- het hanteren van inkomensgrenzen (zie paragraaf I2.4).

RICHTLIJN nr. I 024 Inkomensbegrip bij inkomensgrenzen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 5 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 024 Inkomensbegrip bij inkomensgrenzen

Artikel I

Richtlijn nr. I 024 wordt als volgt ingevuld:

Onder inkomen wordt verstaan (artikel 1 aanhef en onder d van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond):

1. het netto-inkomen, conform de berekening zoals aangegeven in het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning;
2. het gezamenlijk netto-inkomen, conform de berekening zoals aangegeven in het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning van de ouders of pleegouders van de belanghebbende, indien de belanghebbende jonger is dan 18 jaar en geen echtgenoot heeft in de zin van artikel 1 lid 2 tot en met 7 Wmo;
3. het gezamenlijk netto-inkomen, conform de berekening zoals aangegeven in het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning van de belanghebbende en zijn echtgenoot, indien de belanghebbende een echtgenoot heeft in de zin van artikel 1 lid 2 tot en met 7 Wmo.

Zie voor de wijze van vaststellen van het netto-inkomen conform het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning ook richtlijn met nummer I 025.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven welk inkomensbegrip de gemeente gebruikt bij het hanteren van inkomensgrenzen.

Deze richtlijn is in het handboek Wmote vinden in paragraaf I6.3 onderdeel 3.4.

Overwegingen

De gemeente kan ten aanzien van diverse soorten voorzieningen inkomensgrenzen stellen. Deze bevoegdheid vloeit voort uit artikel 5 Wmo. Immers in artikel 5 Wmo is bepaald dat de gemeenteraad nadere voorwaarden kan stellen waaronder personen die aanspraak hebben op individuele voorzieningen hier daadwerkelijk recht op hebben. Het stellen van inkomensgrenzen houdt in dat de betreffende voorzieningen niet worden verstrekt aan belanghebbenden met een inkomen boven de inkomensgrens. Het inkomen is van belang om te kunnen toetsen aan de inkomensgrens. Dit inkomensbegrip is niet wettelijk vastgelegd. De gemeenteraad is dus vrij in de invulling van het inkomensbegrip voor de toetsing aan inkomensgrenzen. Er kan een eigen invulling gegeven worden aan het inkomensbegrip.

RICHTLIJN nr. I 025 Vaststellen inkomen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 2 en 3 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 025 Vaststellen inkomen

Artikel I

Richtlijn nr. I 025 wordt als volgt ingevuld:

Voor de vaststelling van het inkomen zijn de artikelen 2 en 3 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning van belang (zie gemeentelijke bijlage GB02). Beide bepalingen komen hierna aan bod.

Artikel 2 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning bepaalt het volgende:

Het netto-inkomen van de gehandicapte wordt als volgt vastgesteld:

Loontrekkenden of uitkeringsgerechtigden (inclusief ouderen met alleen een AOW-uitkering):
nettoloon op loonstrookje of uitkeringsspecificatie, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten.

Zelfstandigen:

inkomen volgens de belastingopgave van het laatst verstreken kalenderjaar minus verschuldigde inkomstenbelasting (forfaitair percentage conform artikel 6 lid 2 Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004).

Ouderen met een pensioen:

netto-inkomsten, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten.

Bij de vaststelling van het netto-inkomen wordt het inkomen uit vermogen in aanmerking genomen voor zover dit, na aftrek van de eventueel verschuldigde vermogensrendementsheffing, meer bedraagt dan 10 procent van de toepasselijke vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de Wet werk en bijstand. Indien de aanvrager deelneemt aan een spaarloonregeling of levensloopregeling wordt bij de vaststelling van het netto-inkomen uitgegaan van het nettoloon dat zou zijn ontvangen indien hij niet aan de spaarloonregeling had deelgenomen. Ter bepaling hiervan dient de aanvrager een aparte loonspecificatie van zijn werkgever te overleggen indien het college daarom verzoekt.

Op het inkomen van een bewoner van een AWBZ-instelling wordt de eigen betaling welke de bewoner verschuldigd is ingevolge de artikelen 4 en 14 van het Bijdragebesluit zorg in mindering gebracht.

De periode waarover het netto-inkomen wordt vastgesteld is het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de Wmo-voorziening is gedaan.

Inkomsten tot een bedrag van € 104,-- netto per maand worden niet tot het inkomen als bedoeld in artikel 1 onder d van het besluit gerekend. De aanvrager heeft aldus recht op een forfaitaire vrijlating.

Aan de toelichting op artikel 2 is het volgende ontleend:

Dit artikel bepaalt hoe voor verschillende groepen aanvragers het inkomen wordt berekend ter vaststelling van de toegang tot Wmo-voorzieningen. Hoofregel is dat het netto-inkomen in aanmerking wordt genomen. Met nettoloon op het loonstrookje wordt bedoeld het nettoloon vóór aftrek van inhoudingen vanwege bijvoorbeeld beslag of een spaarloonregeling of levensloopregeling. In die gevallen waarin de hoogte van de vakantietoeslag niet bekend is, kan deze als regel op 5 procent van de netto-inkomsten worden gesteld.

Het inkomen uit vermogen is vrijgelaten voor zover dit betrekking heeft op een vermogen dat lager is dan de vermogensgrens op grond van de Wet werk en bijstand (WWB). Men spreekt in dit verband ook wel over bescheiden vermogen. De vermogensgrenzen in de WWB worden jaarlijks per 1 januari aangepast en verschillen per leefvorm. Voor gehuwden en alleenstaande ouders geldt een hogere vermogensgrens dan voor alleenstaanden. Door in het tweede lid aan te sluiten bij de vermogensgrenzen in de WWB en door het noemen van een percentage van 10 procent wordt per saldo bereikt dat inkomen uit vermogen alleen in aanmerking wordt genomen voor dat deel van het vermogen dat substantieel meer bedraagt dan de toepasselijke vermogensgrens op grond van de WWB (zie ook richtlijn I 026 vrijgelaten rente-inkomsten).

Een spaarloonregeling heeft tot doel het vergroten van het eigen vermogen en kan door de werkgever worden ingesteld. Door deelname aan deze regeling wordt een deel van het loon naar een geblokkeerde spaarrekening overgemaakt. Telkens na vier jaar mag de rekeninghouder beschikken over het in een bepaald jaar overgehevelde loon. Als de belanghebbende maandelijks heeft gespaard dan wordt het bedrag ook maandelijks gedeblokkeerd. Aangezien de deelname aan deze regelingen vrijwillig is, is in het derde lid bepaald dat bij de vaststelling van het netto-inkomen uitgegaan van het nettoloon dat zou zijn ontvangen indien hij niet aan de spaarloonregeling had deelgenomen. Zonodig zal het college de gehandicapte om een aparte loonspecificatie van de werkgever verzoeken. Indien de belanghebbende dit niet kan of wil, wordt van het spaarbedrag 67,65% wel en 32,35% niet tot het inkomen gerekend.

Op het inkomen van een bewoner van een AWBZ-instelling wordt de eigen bijdrage ingevolge de artikelen 4 en 14 van het Bijdragebesluit zorg in mindering gebracht.

De periode waarover het netto-inkomen wordt vastgesteld is het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de Wmo-voorziening is gedaan. De vaststelling van het jaarinkomen geschiedt aan de hand van het netto-inkomen over één maand. Dit netto-inkomen wordt vermenigvuldigd met factor 12 of – ingeval de gehandicapte een dertiende maanduitkering ontvangt – met factor 13.

De aanvrager heeft op grond van lid 6 recht op een zogeheten forfaitaire vrijlating van € 104,-- per maand: inkomsten tot een bedrag van € 104,-- netto per maand worden niet tot het inkomen als bedoeld in artikel 1 onder d van het Besluit gerekend.

Artikel 3 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning bepaalt het volgende:

Bij de vaststelling van het inkomen bij de beoordeling van de toegang tot een Wmo-voorziening wordt rekening gehouden met overige kosten voortvloeiend uit de handicap voor zover deze aantoonbaar hoger zijn dan € 1.248,-- per kalenderjaar.

Het betreft kosten die:

niet vanuit andere regelingen geheel of gedeeltelijk worden vergoed;

niet algemeen gebruikelijk zijn;

gemaakt zijn in het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de Wmo-voorziening is gedaan.

Aan de toelichting op artikel 3 is het volgende ontleend:

Bij de vaststelling van het inkomen bij de beoordeling van de toegang tot een Wmo-voorziening wordt een forfaitair bedrag van € 1.248,00 per kalenderjaar buiten beschouwing gelaten. Dit bedrag dient ter compensatie van de extra kosten die de aanvrager moet maken als gevolg van zijn handicap. Aangenomen mag worden dat iedere aanvrager de hiervoor bedoelde extra kosten heeft. Het gaat om kosten die niet op grond van andere regelingen worden vergoed (bijvoorbeeld AWBZ/Zvw, Wet op de inkomstenbelasting, bijzondere bijstand en gemeentelijk minimabeleid). In dit verband worden ook extra kosten bedoeld die zijn gemaakt voor en door gehandicapte gezinsleden van de belanghebbende (in het bijzonder zijn partner en ten laste komende minderjarige kinderen). Voor zover de betreffende kosten algemeen gebruikelijk zijn, kunnen deze niet tot verlaging van het inkomen leiden.

Om praktische redenen is gekozen voor een forfaitaire vrijlating. De aanvrager hoeft de extra kosten tot dit bedrag niet aan te tonen. Als hij van mening is dat zijn extra kosten hoger zijn dan dit forfaitaire bedrag dient hij de totale extra kosten aannemelijk te maken, bijvoorbeeld door het overleggen van betalingsbewijzen. Slaagt hij hierin dan worden de kosten tot het hogere bedrag in mindering gebracht op het inkomen. In dit verband is van belang dat alleen kosten die zijn gemaakt in het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de Wmo-voorziening is gedaan in aanmerking genomen worden.

Door te bepalen dat de kosten in mindering moeten worden gebracht op het inkomen wordt bereikt dat deze regel ook van toepassing is bij de vaststelling of het inkomen van de aanvrager al dan niet boven de inkomensgrens ligt die geldt voor de verstrekking van (bepaalde) vervoersvoorzieningen. Indien het inkomen lager is dan anderhalf maal het norminkomen (1,5 maal de toepasselijke bijstandsnorm) kan de forfaitaire vrijlating achterwege blijven.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven op welke wijze het inkomen wordt vastgesteld.
De invulling van de richtlijn is gebaseerd op de artikelen 2 en 3 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I3.3 onderdeel 2.

RICHTLIJN nr. I 026 Vrijgelaten inkomsten

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 31 lid 2 en 34 lid 3 Wet werk en bijstand (WWB) en artikel 2 van het Besluit nadere regels
verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 026 Vrijgelaten inkomsten

Artikel I

Richtlijn nr. I 026 wordt als volgt ingevuld:

De gemeente laat de inkomsten als bedoeld in artikel 31 lid 2 WWB buiten beschouwing bij de vaststelling van het inkomen.

Voorts wordt in artikel 2 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning bepaald dat bij de vaststelling van het netto-inkomen het inkomen uit vermogen in aanmerking wordt genomen voor zover dit, na aftrek van de eventueel verschuldigde vermogensrendementsheffing, meer bedraagt dan een percentage van de toepasselijke vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 lid 3 WWB. Dit percentage is gesteld op 10%.

De vermogensrendementsheffing is de belasting die wordt geheven in box 3 (het inkomen uit sparen en beleggen). Er wordt belasting betaald over een vast rendement op vermogen. Dit vaste rendement wordt berekend over de gemiddelde waarde van bezittingen min schulden (de zogenoemde rendementsgrondslag). Er wordt pas belasting betaald als deze waarde boven een heffingvrij vermogen uitkomt. In plaats van het werkelijke rendement, wordt een vast percentage van 4% belast. Over die 4% rendement betaalt men 30% belasting. De 4% rendement wordt berekend over de gemiddelde waarde van de bezittingen min schulden (de rendementsgrondslag) bij de aanvang en het einde van een kalenderjaar.

Aan de toelichting op artikel 2 van het Besluit nadere regels is het volgende ontleend: Het inkomen uit vermogen is vrijgelaten voor zover dit betrekking heeft op een vermogen dat lager is dan de vermogensgrens op grond van de Wet werk en bijstand (WWB). Men spreekt in dit verband ook wel over bescheiden vermogen. De vermogensgrenzen in de WWB worden jaarlijks per 1 januari aangepast en verschillen per leefvorm. Voor gehuwden en alleenstaande ouders geldt een hogere vermogensgrens dan voor alleenstaanden. Door in het tweede lid aan te sluiten bij de vermogensgrenzen in de WWB en door het noemen van een percentage van 10 % wordt per saldo bereikt dat inkomen uit vermogen alleen in aanmerking wordt genomen voor dat deel van het vermogen dat substantieel meer bedraagt dan de toepasselijke vermogensgrens op grond van de WWB.

Voorbeeld:

Alleenstaande Van Stee heeft een vermogen van € 8.000,-- en heeft dit weggezet op een spaarrekening. Van een vermogensrendementsheffing is geen sprake. Rekeningafschriften leren dat de rente-inkomsten van Van Stee in 2007 € 300,-- bedragen.

De toepasselijke vermogensgrens voor Van Stee bedraagt in 2007 € 5.245,--. 10% van de toepasselijke vermogensgrens is € 524,50. De inkomsten uit vermogen liggen onder de toepasselijke grens. Het inkomen uit vermogen wordt derhalve niet meegenomen bij de vaststelling van het netto-inkomen.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,

Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven welke inkomsten bij de vaststelling van het inkomen worden vrijgelaten. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I3.4 onderdeel 2.

Overwegingen

De gemeente hanteert bij inkomensgrenzen een eigen inkomensbegrip en bepaalde inkomsten worden buiten beschouwing gelaten bij de vaststelling van het inkomen in het kader van de Wmo. De gemeente kan, net als onder de WVG op grond van artikel 2 Regeling financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen WVG(Rfteb), daarvoor aansluiten bij artikel 31 lid 2 WWB en de daar genoemde inkomsten vrijlaten.

Op grond van artikel 2 Rfteb in combinatie met artikel 31 lid 2 onder i WWB is rente gedeeltelijk vrijgelaten bij de vaststelling van het inkomen. Rente over een bescheiden vermogen wordt buiten beschouwing gelaten. De hoogte van dit bescheiden vermogen is opgenomen in artikel 34 lid 3 WWB. De rente over het "meer-vermogen" kan in aanmerking worden genomen bij de vaststelling van het inkomen. In de praktijk zal de hoogte van deze rente moeilijk te bepalen zijn. Temeer omdat het inkomen over het kalenderjaar wordt bepaald. Rentepercentages en het vermogen kunnen gedurende het jaar fluctueren. Een praktische oplossing kan gevonden worden in het vrij laten van een vast bedrag aan rente-inkomsten. Dit bedrag kan gerelateerd worden aan de hoogte van het vrij te laten bescheiden vermogen en daarbij kan een zekere marge gehanteerd worden. Uitgegaan kan worden bijvoorbeeld van bijvoorbeeld 10%. Het staat een ieder vrij zijn vermogen te beleggen zoals hij wil.

RICHTLIJN nr. I 027 Relevantie hoofdstuk eigen bijdrage

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 027 Relevantie hoofdstuk eigen bijdrage

Artikel I

Richtlijn nr. I 027 wordt als volgt ingevuld:

Het gemeentelijk Wmo-beleid bepaalt dat van een belanghebbende een eigen bijdrage kan worden gevraagd. Hoofdstuk I4 is dus relevant.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of hoofdstuk I4, gelet op het gemeentelijk beleid, relevant is. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I4.1 onderdeel 2.

Overwegingen

De gemeenteraad kan bij verordening bepalen dat een persoon van 18 jaar of ouder, aan wie een voorziening in natura of PGB wordt verstrekt, een eigen bijdrage is verschuldigd.

Het wel of niet vragen van een eigen bijdrage heeft de nodige financiële consequenties. Het vragen van eigen bijdragen leidt immers tot (extra) inkomsten voor de gemeente. Indien de gemeente ervoor kiest om geen eigen bijdrage te vragen, loopt ze dus de nodige inkomsten mis. Dit kan, gelet op het beperkte budget, onwenselijk zijn.

Daarbij komt dat het niet vragen van eigen bijdrage, niet per definitie betekent dat betreffende personen geen eigen bijdrage verschuldigd zijn. Weliswaar is er dan geen eigen bijdrage in het kader van de Wmo, maar voor zover deze personen aanspraak maken op een AWBZ-voorziening betalen ze daarvoor een eigen bijdrage, ongeacht hun inkomen. Het is niet zo dat deze personen helemaal geen eigen bijdrage verschuldigd zijn. Het is dus de vraag: betaalt de persoon eigen bijdrage of eigen aandeel aan de gemeente of eigen bijdrage aan het Zorgkantoor.

RICHTLIJN nr. I 028 Eigen bijdrage bij personen jonger dan 18 jaar

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 15 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 028 Eigen bijdrage bij personen jonger dan 18 jaar

Artikel I

Richtlijn nr. I 028 wordt als volgt ingevuld:

Aan de persoon aan wie ondersteuning is verleend jonger dan 18 jaar wordt geen eigen bijdrage gevraagd. Echter, wel kan aan de ouders van de persoon jonger dan 18 jaar een eigen bijdrage gevraagd worden. De eigen bijdrage is afgestemd op het inkomen van de ouders.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wat het gemeentelijk beleid is inzake de eigen bijdrage bij het verstrekken van een voorziening ten behoeve van een persoon jonger dan 18 jaar.
Deze richtlijn is in het Handboek te vinden in paragraaf I4.3 onderdeel 2.

Overwegingen

Een eigen bijdrage kan alleen gevraagd worden van personen van 18 jaar en ouder. Personen jonger dan 18 jaar zijn niet zelf bijdrageplichtig (artikel 15 lid 1 Wmo).

De vraag is enerzijds of bij personen jonger dan 18 jaar een eigen bijdrage van de ouders kan worden gevraagd. Anderzijds is de vraag of het inkomen van de ouders een rol speelt bij de vaststelling van de eigen bijdrage, indien de voorziening bedoeld is voor een persoon jonger dan 18 jaar.

De toelichting op artikel 15 Wmo geeft aan dat de bijdrageplicht voor onderhoudsplichtige ouders, zoals die in artikel 5 lid 2 WVG is geregeld, is komen te vervallen (TK 2004-2005, 30 131, nr. 3, p. 34-35). Artikel 5 lid 2 WVG regelde dat de hoogte van de financiële tegemoetkoming kon worden afgestemd op het inkomen van de gehandicapte, waarbij bij een gehandicapte jonger dan 18 jaar het inkomen van de ouders in aanmerking kan worden genomen. Artikel 6 lid 2 WVG bevatte een soortgelijke bepaling voor de hoogte van de eigen bijdrage.

In de memorie van antwoord (EK 2005-2006, 30 131, C) wekt de staatssecretaris echter de suggestie dat het inkomen van de ouders van minderjarige kinderen, in tegenstelling tot hetgeen de toelichting op artikel 15 Wmo doet vermoeden, wel een rol speelt in het kader van de Wmo. De staatssecretaris geeft aan dat bij personen beneden de leeftijd van 18 jaar de draagkracht van de ouders relevant is gelet op de zorgplicht van ouders voor hun kinderen. Aangezien ouders voor hun minderjarige kinderen de aanvragende partij zijn als het om maatschappelijke ondersteuning gaat, is het volgens de staatssecretaris logisch om artikel 4 lid 2 Wmo te interpreteren naar analogie van artikel 15 Wmo. Echter artikel 15 Wmo, en met name de toelichting hierop, duiden erop dat het inkomen van ouders niet relevant is, terwijl de staatssecretaris zegt dat de draagkracht van ouders wel relevant is. Meer duidelijkheid hierover is er momenteel niet. De gemeente heeft er nu vooralsnog voor gekozen om van de ouders van personen beneden 18 jaar een eigen bijdrage te vragen.

RICHTLIJN nr. I 029 Wie is eigen bijdrage verschuldigd

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 15 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 4.1 lid 4 Besluit
maatschappelijke ondersteuning, artikel 2.5 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007,
artikel 8 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 029 Wie is eigen bijdrage verschuldigd

Artikel I

Richtlijn nr. I 029 wordt als volgt ingevuld:

Een eigen bijdrage wordt gevraagd van elke persoon van 18 jaar of ouder aan wie een voorziening is verleend voor hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen.
Voor een rolstoelvoorziening. Een vervoersvoorziening en een woonvoorziening in natura geldt geen eigen bijdrage.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wie een eigen bijdrage verschuldigd is.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I4.3 onderdeel 4.

Overwegingen

Een eigen bijdrage kan alleen gevraagd worden van personen van 18 jaar en ouder (artikel 15 lid 1 Wmo).
De gemeenteraad kan regelen dat bepaalde personen geen eigen bijdrage zijn verschuldigd, ongeacht de verstrekte voorziening. Om dit te realiseren moet er invulling gegeven worden aan de variabelen die in artikel 4.1 lid 1 Besluit maatschappelijke ondersteuning zijn genoemd.

RICHTLIJN nr. I 030 Voor welke voorzieningen is eigen bijdrage verschuldigd

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 15 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 4.1 lid 4 Besluit maatschappelijke ondersteuning, artikel 2.5 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 8 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 030 Voor welke voorzieningen is eigen bijdrage verschuldigd

Artikel I

Richtlijn nr. I 030 wordt als volgt ingevuld:

Een eigen bijdrage wordt gevraagd voor de volgende voorzieningen, die in natura of in de vorm van een PGB worden verstrekt:

- een voorziening voor hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven voor welke voorzieningen, die in natura of in de vorm van een PGB worden verstrekt, een eigen bijdrage wordt gevraagd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I4.4 onderdeel 2.

Overwegingen

Een eigen bijdrage kan alleen worden gevraagd bij een individuele voorziening die is verstrekt in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget (artikel 15 lid 1 Wmo). Er kan geen eigen bijdrage worden gevraagd voor rolstoelen (artikel 4.1 lid 4 Besluit maatschappelijke ondersteuning).

RICHTLIJN nr. I 031 Hoogte van de eigen bijdrage

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 15 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 4.1 lid 1 Besluit maatschappelijke ondersteuning, artikel 2.5 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 8 en artikel 24 lid 1 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 031 Hoogte van de eigen bijdrage

Artikel I

Richtlijn nr. I 031 wordt als volgt ingevuld:

1. De hoogte van de eigen bijdrage in 2007 wordt vastgesteld op basis van het verzamelinkomen (als bedoeld in artikel 2.18 Wet inkomstenbelasting 2001) van de aanvrager en dat van zijn eventuele partner in 2005. De gegevens over het verzamelinkomen worden overgenomen van de definitieve aanslag inkomstenbelasting van de Belastingdienst. Wanneer de definitieve belastingaanslag over 2005 nog niet is vastgesteld, wordt voor de berekening van de eigen bijdrage en van het eigen aandeel het belastbaar loon (als bedoeld in artikel 9 Wet op de loonbelasting 1964) van de aanvrager en dat van zijn eventuele partner in 2005 gebruikt.
2. De hoogte van de eigen bijdrage bedraagt:
 - €16,60 per vier weken voor de ongehuwde persoon jonger dan 65 jaar, met dien verstande dat indien zijn inkomen zoals bedoeld onder ad 1 meer bedraagt dan €16.137,00 het bedrag van € 16,60 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen zijn inkomen en € 16.137,00.
 - €16,60 per vier weken voor de ongehuwde personen van 65 jaar of ouder, met dien verstande dat indien zijn inkomen zoals bedoeld onder ad 1 meer bedraagt dan € 14.162,00 het bedrag van € 16,60 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen zijn inkomen en € 14.162,00.
 - € 23,80 per vier weken voor gehuwde personen indien een van beiden jonger is dan 65 jaar of beiden jonger zijn dan 65 jaar, met dien verstande dat indien hun gezamenlijke inkomen zoals bedoeld onder ad 1 meer bedraagt dan € 20.810,00 het bedrag van € 23,80 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen hun gezamenlijke inkomen en € 20.810,00.
 - € 23,80 per vier weken voor de gehuwde personen die beiden 65 jaar of ouder zijn, met dien verstande dat indien hun gezamenlijke inkomen zoals bedoeld onder ad 1 meer bedraagt dan € 19.837,00 het bedrag van € 23,80 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen hun gezamenlijke inkomen en €19.837,00.
3. Bij het bepalen van de hoogte van de eigen bijdrage in het individuele geval moet wel rekening worden gehouden met de kostprijs, het maximum dat op grond van artikel 4.1 Besluit maatschappelijke ondersteuning per vier weken aan eigen bijdrage en eigen aandeel tezamen is verschuldigd en de anticumulatie.
4. Bij een voorziening voor hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen wordt in het jaar 2007 de hoogte van een eigen bijdrage conform de berekening van artikel 8 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond gemaximeerd tot een uurtarief van € 12,20 c.q. € 11,25 wanneer het betreft een persoonsgebonden budget voor categorie 1 huishoudelijke werkzaamheden, indien dit aandeel in de zorgkosten in een periode van vier weken lager is dan de maximale periodebijdrage van de aanvrager conform de berekening van artikel 8 lid 2 van het Besluit.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wat de (maximale) hoogte van de eigen bijdrage is. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I4.6 onderdeel 2.5.

Overwegingen

Noch de Wmo noch het Besluit maatschappelijke ondersteuning regelt de exacte hoogte van de eigen bijdrage. Het is aan de gemeente overgelaten om de hoogte van de eigen bijdrage te bepalen. Wel mag de eigen bijdrage niet hoger zijn dan de kostprijs van de voorziening (TK 2003-2004, 29 538, nr. 7 en Staatsblad 2006, 450, p. 17).

Daarnaast bepaalt artikel 4.1 lid 1 Besluit maatschappelijke ondersteuning wat het maximum is dat per vier weken aan eigen bijdrage en eigen aandeel tezamen gevraagd mag worden. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen vier doelgroepen. Dit artikel bestaat, voor wat betreft de hoogte van het eigen bijdrage, uit de volgende variabelen die de gemeenteraad zelf (beperkt) mag invullen:

1. Standaardmaximum aan eigen bijdrage en eigen aandeel per vier weken (zie paragraaf I4.6 onderdeel 2.2);
2. Omvang van het inkomensafhankelijk deel (zie paragraaf I4.6 onderdeel 2.3);
3. Grens vanaf waar de eigen bijdrage met het inkomen gaat toenemen (zie paragraaf I4.6 onderdeel 2.4);

Een beperkende factor met betrekking tot de hoogte van de eigen bijdrage is dat er geen opeenstapeling mag zijn tussen het eigen aandeel en de eigen bijdrage Wmo en de eigen bijdrage AWBZ. Dit staat bekend onder het anticumulatiebeding. Zie voor meer informatie over de anticumulatie paragraaf I4.8.

RICHTLIJN nr. I 032 Periode waarover eigen bijdrage wordt gevraagd

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 15 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 4.1 lid 3 Besluit maatschappelijke ondersteuning, artikel 2.5 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 8 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 032 Periode waarover eigen bijdrage wordt gevraagd

Artikel I

Richtlijn nr. I 032 wordt als volgt ingevuld:

De eigen bijdrage voor een voorziening, die in natura of in de vorm van een PGB wordt verstrekt, voor hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen wordt in rekening gebracht voor de duur van verstrekking van de voorziening.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven gedurende welke periode een eigen bijdrage wordt gevraagd.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I4.7 onderdeel 2.

Overwegingen

Voor een aantal voorzieningen is de periode waarover de eigen bijdrage mag worden gevraagd beperkt tot 39 perioden van vier weken. Het betreft hier de voorzieningen die bestaan uit het verschaffen in eigendom van een roerende zaak dan wel een bouwkundige of woontechnische aanpassing van een woning die in eigendom is van de aanvrager (artikel 4.1 lid 3 Besluit maatschappelijke ondersteuning). Voor de niet in artikel 4.1 lid 3 Besluit maatschappelijke ondersteuning genoemde voorzieningen, zoals een scootermobiel of een woonvoorziening die in bruikleen wordt verstrekt, geldt geen maximumperiode. Een andere belangrijke beperking is dat de eigen bijdrage niet hoger mag zijn dan de kostprijs van de voorziening (TK 2003-2004, 29 538, nr. 7 en Staatsblad 2006, 450, p. 17). Dus zodra de belanghebbende de kostprijs van de voorziening heeft betaald, kan niet langer een eigen bijdrage worden gevraagd. Dit geldt ook

indien de 39 perioden van 4 weken, zoals genoemd in artikel 4.1 lid 3 Besluit maatschappelijke ondersteuning, nog niet is afgelopen.

RICHTLIJN nr. I 033 Relevantie hoofdstuk eigen aandeel

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 033 Relevantie hoofdstuk eigen aandeel

Artikel I

Richtlijn nr. I 033 wordt als volgt ingevuld:

Het gemeentelijk Wmo-beleid bepaalt dat van een belanghebbende een eigen aandeel kan worden gevraagd. Hoofdstuk I5 is dus relevant.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of hoofdstuk I5, gelet op het gemeentelijk beleid, relevant is
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I5.1 onderdeel 2.

Overwegingen

De gemeente kan de hoogte van de financiële tegemoetkoming op grond van artikel 19 lid 1 Wmo afhankelijk stellen van het inkomen van degene aan wie maatschappelijke ondersteuning is verleend en van zijn echtgenoot. Uit de toelichting op artikel 19 Wmo volgt dat hierbij wordt gesproken van een eigen aandeel in de kosten van een voorziening en dat een eigen aandeel ook alleen mogelijk is indien een financiële tegemoetkoming wordt verleend (TK 2004-2005, 30 131, nr. 3, p. 35).

Het wel of niet vragen van een eigen aandeel heeft de nodige financiële consequenties. Het vragen van een eigen aandeel leidt immers tot (extra) inkomsten voor de gemeente. Indien de gemeente ervoor kiest om geen eigen aandeel te vragen, loopt ze dus de nodige inkomsten mis. Dit kan, gelet op het beperkte budget, onwenselijk zijn.

Daarbij komt dat het niet vragen van een eigen aandeel, niet per definitie betekent dat betreffende personen geen eigen bijdrage verschuldigd zijn. Weliswaar is er dan geen eigen aandeel in het kader van de Wmo, maar voor zover deze personen aanspraak maken op een AWBZ-voorziening betalen ze daarvoor een eigen bijdrage, ongeacht hun inkomen. Het is niet zo dat deze personen helemaal geen eigen bijdrage

verschuldigd zijn. Het is dus de vraag: betaalt de persoon eigen bijdrage of eigen aandeel aan de gemeente of eigen bijdrage aan het Zorgkantoor.

RICHTLIJN nr. I 034 Wie is eigen aandeel verschuldigd

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 19 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 2.5 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 8 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van Richtlijn nr. I 034 Wie is eigen aandeel verschuldigd

Artikel I

Richtlijn nr. I 034 wordt als volgt ingevuld:

Een eigen aandeel wordt gevraagd van alle personen aan wie een voorziening is verleend in de vorm van een financiële tegemoetkoming in de kosten van een woonvoorziening als bedoeld in artikel 4.3 aanhef en onder sub b van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007 (een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wie een eigen aandeel verschuldigd is.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I5.3 onderdeel 4.

Overwegingen

Een eigen aandeel kan gevraagd worden van alle personen aan wie een financiële tegemoetkoming wordt verstrekt. Dit volgt uit de toelichting op artikel 19 Wmo (TK 2004-2005, 30 131, nr. 3, p. 35). De gemeenteraad kan regelen dat bepaalde personen geen eigen aandeel zijn verschuldigd, ongeacht de verstrekte voorziening. Om dit te realiseren moet de gemeenteraad invulling geven aan de variabelen die in artikel 4.1 lid 1 Besluit maatschappelijke ondersteuning zijn genoemd.
De gemeente kan inkomsten genereren door een eigen aandeel te vragen. Het al dan niet vragen van een eigen aandeel heeft derhalve financiële consequenties.

RICHTLIJN nr. I 035 Voor welke voorzieningen is eigen aandeel verschuldigd

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 19 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 2.5 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 8 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 035 Voor welke voorzieningen is eigen aandeel verschuldigd

Artikel I

Richtlijn nr. I 035 wordt als volgt ingevuld:

Een eigen aandeel wordt gevraagd voor de volgende voorzieningen, die in de vorm van een financiële tegemoetkoming worden verstrekt:

- woonvoorziening als bedoeld in artikel 4.3 aanhef en onder sub b van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007 (een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven voor welke voorzieningen, die in de vorm van een financiële tegemoetkoming worden verstrekt, een eigen aandeel wordt gevraagd.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I5.4 onderdeel 2.

Overwegingen

Een eigen aandeel kan alleen worden gevraagd bij een individuele voorziening die is verstrekt in de vorm van een financiële tegemoetkoming (artikel 19 lid 1 Wmo).

RICHTLIJN nr. I 036 Hoogte van het eigen aandeel

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 19 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 4.1 lid 1 Besluit maatschappelijke ondersteuning, artikel 2.5 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 8 en artikel 24 lid 1 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 036 Hoogte van het eigen aandeel

Artikel I

Richtlijn nr. I 036 wordt als volgt ingevuld:

1. De hoogte van de het eigen aandeel in 2007 wordt vastgesteld op basis van het verzamelinkomen (als bedoeld in artikel 2.18 Wet inkomstenbelasting 2001) van de aanvrager en dat van zijn eventuele partner in 2005. De gegevens over het verzamelinkomen worden overgenomen van de definitieve aanslag inkomstenbelasting van de Belastingdienst. Wanneer de definitieve belastingaanslag over 2005 nog niet is vastgesteld, wordt voor de berekening van de eigen bijdrage en van het eigen aandeel het belastbaar loon (als bedoeld in artikel 9 Wet op de loonbelasting 1964) van de aanvrager en dat van zijn eventuele partner in 2005 gebruikt.
2. De hoogte van het eigen aandeel bedraagt:
 - €16,60 per vier weken voor de ongehuwde persoon jonger dan 65 jaar, met dien verstande dat indien zijn inkomen zoals bedoeld onder ad 1 meer bedraagt dan €16.137,00 het bedrag van € 16,60 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen zijn inkomen en € 16.137,00.
 - €16,60 per vier weken voor de ongehuwde personen van 65 jaar of ouder, met dien verstande dat indien zijn inkomen zoals bedoeld onder ad 1 meer bedraagt dan € 14.162,00 het bedrag van € 16,60 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen zijn inkomen en € 14.162,00.
 - € 23,80 per vier weken voor gehuwde personen indien een van beiden jonger is dan 65 jaar of beiden jonger zijn dan 65 jaar, met dien verstande dat indien hun gezamenlijke inkomen zoals bedoeld onder ad 1 meer bedraagt dan € 20.810,00 het bedrag van € 23,80 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen hun gezamenlijke inkomen en € 20.810,00.
 - € 23,80 per vier weken voor de gehuwde personen die beiden 65 jaar of ouder zijn, met dien verstande dat indien hun gezamenlijke inkomen zoals bedoeld onder ad 1 meer bedraagt dan € 19.837,00 het bedrag van € 23,80 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen hun gezamenlijke inkomen en €19.837,00.
3. Bij het bepalen van de hoogte van het eigen aandeel in het individuele geval moet wel rekening worden gehouden met de kostprijs, het maximum dat op grond van artikel 4.1 Besluit maatschappelijke ondersteuning per vier weken aan eigen bijdrage en eigen aandeel tezamen is verschuldigd en de anticumulatie.
4. a. Voor de aanvrager met een inkomen (verminderd met de forfaitaire vrijlating als bedoeld in artikel 2 lid 6 en artikel 3 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond) tot en met 1,5 maal het norminkomen bedraagt het eigen aandeel bij een financiële tegemoetkoming in de kosten van een woonvoorziening als bedoeld in artikel 4.3 aanhef en onder sub b van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, in afwijking van het bepaalde in artikel 10 lid 2 en de berekening conform artikel 8 lid 2 van het Besluit, in het jaar 2007 nihil.
b. Bij de aanvrager met een inkomen (verminderd met de forfaitaire vrijlating als bedoeld in artikel 2 lid 6 en artikel 3 van het Besluit) boven 1,5 maal het norminkomen wordt de hoogte van het eigen aandeel bij een financiële tegemoetkoming in de kosten van een woonvoorziening als bedoeld in artikel 4.3 aanhef en onder sub b van de verordening conform het bepaalde in artikel 10 lid 2 en de berekening conform artikel 8 lid 2 van het Besluit (waarbij ook hier het nominale eigen aandeel van € 16,60 op nihil wordt gesteld), in het jaar 2007 vergeleken met de hoogte van het eigen aandeel conform een berekening als bedoeld in artikel 2 en artikel 4 lid 2 sub b en sub c en lid 3 sub a van

het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond 2006. Indien de hoogte van het eigen aandeel conform de berekening volgens het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond 2006 voor de aanvrager gunstiger is dan de berekening conform het bepaalde in artikel 10 lid 2 en de berekening conform artikel 8 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, wordt de hoogte van het eigen aandeel beperkt tot de hoogte conform de berekening volgens het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond 2006.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wat de (maximale) hoogte van het eigen aandeel is. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I5.6 onderdeel 2.5.

Overwegingen

Noch de Wmo noch het Besluit maatschappelijke ondersteuning regelt de exacte hoogte van de eigen aandeel. Het is aan de gemeente overgelaten om de hoogte van het eigen aandeel te bepalen. Wel mag het eigen aandeel niet hoger zijn dan de kostprijs van de voorziening (TK 2003-2004, 29 538, nr. 7 en Staatsblad 2006, 450, p. 17).

Daarnaast bepaalt artikel 4.1 lid 1 Besluit maatschappelijke ondersteuning wat het maximum is dat per vier weken aan eigen bijdrage en eigen aandeel tezamen gevraagd mag worden. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen vier doelgroepen. Dit artikel bestaat, voor wat betreft de hoogte van het eigen aandeel, uit de volgende variabelen die de gemeenteraad zelf (beperkt) mag invullen:

1. Standaardmaximum aan eigen bijdrage en eigen aandeel per vier weken (zie paragraaf I4.6 onderdeel 2.2);
2. Omvang van het inkomensafhankelijk deel (zie paragraaf I4.6 onderdeel 2.3);
3. Grens vanaf waar het eigen aandeel met het inkomen gaat toenemen (zie paragraaf I4.6 onderdeel 2.4);

Een beperkende factor met betrekking tot de hoogte van het eigen aandeel is dat er geen opeenstapeling mag zijn tussen het eigen aandeel en de eigen bijdrage Wmo en de eigen bijdrage AWBZ. Dit staat bekend onder het anticumulatiebeding. Zie voor meer informatie over de anticumulatie paragraaf I4.8.

RICHTLIJN nr. I 037 Periode waarover eigen aandeel wordt gevraagd

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 19 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 4.1 lid 3 Besluit maatschappelijke ondersteuning, artikel 2.5 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 8 en artikel 24 lid 3 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 037 Periode waarover eigen aandeel wordt gevraagd

Artikel I

Richtlijn nr. I 037 wordt als volgt ingevuld:

De vaststelling van het eigen aandeel bij een financiële tegemoetkoming in de kosten van een woonvoorziening als bedoeld in artikel 4.3 aanhef en onder sub b van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007 (een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening) geschiedt in het jaar 2007 gedurende maximaal dertien perioden van vier-weken.
Het totaal van het eigen aandeel bedraagt niet meer dan de kostprijs.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven gedurende welke periode een eigen aandeel wordt gevraagd.
Deze richtlijn is in het Handboek te vinden in paragraaf I5.7 onderdeel 2.

Overwegingen

Voor een aantal voorzieningen is de periode waarover het eigen aandeel mag worden gevraagd beperkt tot 39 perioden van vier weken. Het betreft hier de voorzieningen die bestaan uit het verschaffen in eigendom van een roerende zaak dan wel een bouwkundige of woontechnische aanpassing van een woning die in eigendom is van de aanvrager (artikel 4.1 lid 3 Besluit maatschappelijke ondersteuning). Voor de niet in artikel 4.1 lid 3 Besluit maatschappelijke ondersteuning genoemde voorzieningen, zoals een scootmobiel of een woonvoorziening die in bruikleen wordt verstrekt, geldt geen maximumperiode.

Een andere belangrijke beperking is dat het eigen aandeel niet hoger mag zijn dan de kostprijs van de voorziening (TK 2003-2004, 29 538, nr. 7 en Staatsblad 2006, 450, p. 17). Dus zodra de belanghebbende de kostprijs van de voorziening heeft betaald, kan niet langer een eigen aandeel worden gevraagd. Dit geldt ook indien de 39 perioden van 4 weken, zoals genoemd in artikel 4.1 lid 3 Besluit maatschappelijke ondersteuning, nog niet is afgelopen.

RICHTLIJN nr. I 039 Omschrijving begrip woonvoorziening

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 1.1 lid 1 onder h Verordening
maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 039 Omschrijving begrip woonvoorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 039 wordt als volgt ingevuld:

Het in artikel 1.1 lid 1 onder h van de Wmo-verordening genoemde begrip woonvoorziening wordt in de toelichting als volgt omschreven:

Onder woonvoorziening wordt elke voorziening verstaan die verband houdt met een maatregel die gericht is op het opheffen of verminderen van beperkingen die een persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g. onderdeel 5 en 6 van de wet bij het normale gebruik van zijn woonruimte ondervindt, met dien verstande dat bij ingrepen van bouwkundige of woontechnische aard in of aan de woonruimte slechts dan een voorziening als woonvoorziening wordt aangemerkt als de voorziening:

1. gericht is op het opheffen of verminderen van aantoonbare beperkingen; of
2. een uitruimte betreft.

Onder uitruimte wordt een verblijfsruimte verstaan waarin een ondersteuningsvrager die vanwege een gedragsstoornis ernstig ontremd gedrag vertoont zich kan afzonderen of tot rust kan komen.

Het normale gebruik van de woning kan uitgelegd worden als de normale (elementaire) woonfuncties zoals slapen, eten en lichaamsreiniging. Het gebruiken van een hobby-, werk- of recreatieruimte valt er niet onder.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven op welke wijze het begrip woonvoorziening wordt omschreven. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.1 onderdeel 2.

Overwegingen

Artikel 4 lid 1 Wmo verplicht het college om voorzieningen te treffen die een belanghebbende in staat stellen tot het voeren van een huishouden en het zich verplaatsen in en om de woning. Dit ter compensatie van de beperkingen die de belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie.

Onder zelfredzaamheid wordt in dit verband verstaan het lichamelijke, geestelijke en financiële vermogen om zelf voorzieningen te treffen die deelname aan het normale maatschappelijke verkeer mogelijk maken. Onder normale deelname aan het maatschappelijke verkeer wordt, voor zover voor woningvoorzieningen relevant, in ieder geval verstaan het normale gebruik van een woning en het zich in en om de woning kunnen verplaatsen (TK 2005-2006, 30 131, nr. 65).

Door een definitie in de Wmo-verordening op te nemen is duidelijk wat wordt bedoeld met een woonvoorziening en bestaat er een heldere afbakening met andere voorzieningen. Die afbakening is des te meer van belang nu voor de verschillende soorten voorzieningen vaak deels andere voorwaarden en weigeringsgronden van toepassing zijn.

RICHTLIJN nr. I 040 Doelgroep woonvoorziening

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4, 5 en 6, en artikel 4 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 040 Doelgroep woonvoorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 040 wordt als volgt ingevuld:

Een woonvoorziening kan slechts worden verleend ten behoeve van een persoon met een beperking of een chronisch psychisch probleem en aan een persoon met een psychosociaal probleem teneinde deze persoon in staat te stellen een huishouden te voeren en/of zich te verplaatsen in en om de woning.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wat de doelgroep is voor het verlenen van een woonvoorziening. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.2 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4° Wmo maakt het ondersteunen van mantelzorgers en vrijwilligers onderdeel uit van de maatschappelijke ondersteuning van de Wmo.

Ook het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijke verkeer en van het zelfstandig functioneren van mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en van mensen met een psychosociaal probleem maken onderdeel uit van de maatschappelijke ondersteuning van de Wmo (artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 5° Wmo).

In artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 6° Wmo is bepaald dat het verlenen van voorzieningen aan mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en aan mensen met een psychosociaal probleem ten behoeve van het behouden en het bevorderen van hun zelfstandig functioneren of hun deelname aan het maatschappelijke verkeer onderdeel uit maakt van de maatschappelijke ondersteuning van de Wmo.

Artikel 4 Wmo bepaalt, voor zover relevant voor de woonvoorzieningen, dat het college, ter compensatie van beperkingen die een persoon als bedoeld in artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4, 5 en 6, ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie, voorzieningen treft op het gebied van maatschappelijke ondersteuning die

- hem in staat stellen;
- een huishouden te voeren;
- zich te verplaatsen in en om de woning.

De doelgroep waarvoor de gemeente woonvoorzieningen moet verstrekken bestaat derhalve uit:

- mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en mensen met een psychosociaal probleem;
- mantelzorgers en vrijwilligers.

Mantelzorgers en vrijwilligers zullen over het algemeen niet in aanmerking komen voor een woonvoorziening. Indien er geen beperkingen worden ondervonden, in de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie bestaat er immers ook geen compensatieplicht voor het college.

RICHTLIJN nr. I 041 Nazorg en heronderzoek woonvoorzieningen

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van Richtlijn nr. I 041 Nazorg en heronderzoek woonvoorzieningen

Artikel I

Richtlijn nr. I 041 wordt als volgt ingevuld:

Voor woonvoorzieningen van bouwkundige of woontechnische aard geldt dat direct na gereedmelding telefonisch of schriftelijk contact wordt opgenomen met de aanvrager. Deze termijn moet lang genoeg geacht worden voor de aanvrager/bewoner om zich een oordeel te vormen over de gereedgekomen aangepaste woning. Deze termijn wordt aangehouden behoudens het geval waarin gereedmelding geschiedt (zeer) lang nadat de woning is aangepast. In zo een geval kan een huisbezoek in verband met de gereedmelding samenvallen met de nazorg.

Bij een woningaanpassing met een aanpassingsbedrag van meer dan € 3.500,-- vindt er tevens een huisbezoek plaats. (Zie in dezen ook richtlijn nr. I 060.)

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot nazorg en heronderzoek bij woonvoorzieningen gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het Handboek te vinden in paragraaf I6.3 onderdeel 3.

Overwegingen

Voorzieningen worden verstrekt in een bepaalde periode van het leven van een belanghebbende. In zekere zin is er sprake van een momentopname. Het komt natuurlijk voor dat de lichamelijke toestand van de belanghebbende verslechtert of verbetert, of dat zijn inkomenspositie verandert. Door in een vorm van nazorg te voorzien kan tevens getoetst worden of een verstrekte voorziening (nog steeds) adequaat is. Naast een grotere tevredenheid van de klant, zal er ook een kostenbesparend effect voor de gemeente zijn. De redenen die ten grondslag liggen aan de nazorg en het periodieke heronderzoek zijn dus het optimaal kunnen leveren van maatwerk aan de klant en kostenbeheersing en kostenbesparing voor de gemeente. Nu

is er inzake de relevantie van beide argumenten wel een verschil tussen voorzieningen die in eigendom en voorzieningen die in bruikleen worden geleverd. Het kostenbesparende element zal bij het leveren van voorzieningen in eigendom nauwelijks een rol spelen. De belanghebbende is namelijk eigenaar geworden van de voorziening en de gemeente heeft daarom geen periodieke kosten voor die voorziening. Dit in tegenstelling tot het geval waarbij de voorziening in bruikleen is verstrekt. Dan betaalt de gemeente periodiek een vergoeding aan de leverancier.

RICHTLIJN nr. I 042 Aard van de gebruikte materialen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder c Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 042 Aard van de gebruikte materialen

Artikel I

Richtlijn nr. I 042 wordt als volgt ingevuld:

Op grond van artikel 1.2 lid 2 onder c van de Wmo-verordening wordt geen voorziening toegekend voor zover de ondervonden problemen bij het normale gebruik van de woning voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen.

Bovenstaande bepaling moet als volgt worden uitgelegd:

Het opheffen van allergene factoren of andere problemen die hun oorzaak vinden in de aard van de in of aan de woonruimte gebruikte materialen valt niet onder de werking van de Wmo-verordening. Ook hoeft geen woonvoorziening te worden verstrekt indien de klachten die de belanghebbende ervaart niet voortvloeien uit de aard van de gebruikte materialen in of aan de woning maar uit de door de ziekte of gebrek veroorzaakte overgevoeligheid voor deze materialen. Een uitzondering op het voorgaande is indien er sprake is van niet voorziene, onverwacht optredende meerkosten waarvoor de belanghebbende niet heeft kunnen reserveren. Een voorbeeld hiervan is dat uit een medisch onderzoek plotseling blijkt dat de belanghebbende lijdt aan een ziekte of gebrek (bijvoorbeeld allergie voor huisstofmijt) waardoor de belanghebbende zijn woning dient te saneren. Dergelijke woonvoorzieningen worden in de Wmo-verordening als woonvoorzieningen van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard aangemerkt (artikel 4.3 aanhef en onder sub c van de Wmo-verordening).

Verder dient te worden vermeld dat indien de ondervonden belemmeringen het gevolg zijn van achterstallig onderhoud, vocht en tocht veroorzaakt door in de woning gelegen factoren de kosten van het opheffen van deze belemmeringen ook niet onder de werking van deze verordening vallen. De woningeigenaar is op grond van het Burgerlijk Wetboek verplicht tot het uitvoeren van (het grotere) onderhoud. Alleen in die situaties waarin de belanghebbende met een inkomen op het sociaal minimum het onderhoud, desnoods tegen een huurverhoging, niet binnen een uit medisch oogpunt aanvaardbare termijn van de verhuurder kan afdwingen, kan er sprake zijn van compensatieplicht.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot de aard van de gebruikte materialen gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.4 onderdeel 2.1.

Overwegingen

Het criterium "de aard van de gebruikte materialen" is in de jurisprudentie ten tijde van de WVG uitgewerkt. Gemeenten zijn niet verplicht dit criterium te hanteren voor de toekenning van woonvoorzieningen op grond van de Wmo.

Deze richtlijn is opgenomen om te voorkomen dat woonvoorzieningen moeten worden getroffen als gevolg van beperkingen die voortvloeien uit de in de woning gebruikte materialen, achterstallig onderhoud, etc. De woningeigenaar dient immers de woning deugdelijk te onderhouden.

RICHTLIJN nr. I 043 Voorzieningenniveau

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder d Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 043 Voorzieningenniveau

Artikel I

Richtlijn nr. I 043 wordt als volgt ingevuld:

Het college weigert een woonvoorziening voor zover deze betrekking heeft op een hoger niveau dan het niveau van voorzieningen in de sociale woningbouw (artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder d Wmo-verordening).

Aan de toelichting op dit artikel is het volgende ontleend:

Het uitrustingsniveau in de sociale woningbouw is vastgesteld in het Bouwbesluit 2003. Woonvoorzieningen die op dat uitrustingsniveau worden verstrekt, zijn in beginsel van voldoende kwaliteit. Duurdere of andere voorzieningen hoeven niet te worden verstrekt. Een duidelijke begrenzing dus.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot het voorzieningenniveau gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.4 onderdeel 2.2.

RICHTLIJN nr. I 044 Rechtstreeks oorzakelijk verband

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 044 Rechtstreeks oorzakelijk verband

Artikel I

Richtlijn nr. I 044 wordt als volgt ingevuld:

Op basis van verschillende uitspraken van de CRvB ten tijde van de WVG (zie o.a. CRvB 04-02-2004, nr. 02/2691 WVG en CRvB 31-03-2004, nrs. 02/4801, 03/1013 en 03/3346 WVG), weigert het college een woonvoorziening indien:

- er geen rechtstreeks oorzakelijk verband bestaat tussen de beperking of het probleem en een of meer bouwkundige of woontechnische kenmerken van de woning; en
- indien de beperking of het probleem niet in de woning zelf (waartoe ook de toegankelijkheid van de woning wordt begrepen) wordt ondervonden.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot het rechtstreeks oorzakelijk verband gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het Handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.4 onderdeel 2.3.

Overwegingen

Dit aanvullend vereiste ten aanzien van de beperkingen bij het normale gebruik van de woning is geformuleerd in verschillende uitspraken van de CRvB ten tijde van de WVG (zie o.a. CRvB 04-02-2004, nr. 02/2691 WVG en CRvB 31-03-2004, nrs. 02/4801, 03/1013 en 03/3346 WVG).

Mede omdat "het normale gebruik van de woning" ook in de Wmo terugkomt, kan verwacht worden dat de CRvB deze lijn waarschijnlijk blijft volgen in de Wmo.

RICHTLIJN nr. I 045 Zelfstandige woonruimte

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.8 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 045 Zelfstandige woonruimte

Artikel I

Richtlijn nr. I 045 wordt als volgt ingevuld:

Artikel 4.8 van de Wmo-verordening bepaalt dat het college geen woonvoorzieningen treft aan:

- Hotels/pensions;
- Trekkerswoonwagens;
- Verzorging- en verpleeghuizen;
- Kloosters;
- Vakantiewoningen;
- Tweede woningen;
- Recreatiewoningen;
- Kamerverhuur (lees: kamers die zelfstandig verhuurd worden);
- Specifiek op mensen met beperkingen of ouderen gerichte woongebouwen voor wat betreft voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten (bijvoorbeeld: automatische deuropeners en automatische liftdeuren) of voorzieningen die bij (nieuw)bouw, verbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kunnen worden (bijvoorbeeld: hogere toiletpotten, hendelkranen en drempelvrije doorgangen).

In zijn algemeenheid geldt dat artikel 4.8 beoogt dat het college alleen woonvoorzieningen treft aan een woonruimte die voor de toepassing van de Wet op de huurtoeslag wordt aangemerkt als een zelfstandige woonruimte. Het gaat daarbij om een woonruimte, welke geschikt en bestemd is voor permanente huisvesting. Voorts dienen de elementaire voorzieningen als douche, toilet of keuken zich binnen de eigenlijke woonruimte te bevinden.

In situaties waarbij wordt gedoogd dat een belanghebbende al geruime tijd in een vakantiewoning woont kan een verzoek tot het treffen van woonvoorzieningen niet zondermeer worden afgewezen op grond dat er geen sprake is van een zelfstandige woonruimte in de zin van de Wet op de huurtoeslag. Het college zal in dat geval goed naar een andere oplossing moeten zoeken, bijvoorbeeld het verhuizen naar een andere geschikte aangepaste woning.

Een uitzondering op bovenstaande regel geldt ten aanzien van woonwagens in de zin van de Woningwet. Hiervoor kent de verordening aparte regels.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,

Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot de niet-zelfstandige woonruimte gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.4 onderdeel 2.4.

Overwegingen

Het college kan weigeren een woonvoorziening te treffen aan hotels/pensions, trekkerswoonwagens, vakantiewoningen, tweede woningen en kamers die zelfstandig verhuurd worden. De achterliggende gedachte hierbij is dat alleen woonvoorzieningen worden getroffen aan een woonruimte die voor de toepassing van de Wet op de huurtoeslag wordt aangemerkt als een zelfstandige woonruimte.

RICHTLIJN nr. I 046 Dure woonvoorzieningen

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 046 Dure woonvoorzieningen

Artikel I

Richtlijn nr. I 046 wordt als volgt ingevuld:

In de Wmo-verordening is geen bepaling opgenomen, die bepaalt dat woonvoorzieningen waarvan de kosten € 45.378,00 of meer zijn, niet worden verstrekt. Afgevraagd moet worden of er sprake is van een goedkoopst adequate voorziening.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot dure woonvoorzieningen gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.4 onderdeel 2.5.

Overwegingen

Nu de kosten van een woonvoorzieningen die € 20.420,00 of meer bedraagt niet meer bij het rijk kunnen worden gedeclareerd, kan dit voor de gemeente een belangrijke prikkel zijn om een actief woningbeleid te voeren.

Onbekend is nog of de bovengrens van € 45.378,00 voor woonvoorzieningen zoals die gold in de WVG ook in de Wmo van toepassing is. In de parlementaire stukken wordt hier niks nadrukkelijks over gezegd. Er is nog geen duidelijkheid hierover. Een weigeringsgrond is vooralsnog nog niet in de Wmo-verordening opgenomen, nl. dat geen woonvoorziening wordt verstrekt waarvan de kosten meer bedragen dan € 45.378,00 tenzij weigering gelet op het belang dat de Wmo beoogt te beschermen zou leiden tot onbillijkheden van overwegende aard. Een aanvraag voor een dure woonvoorziening zou dan op zo'n dergelijke grond afgewezen kunnen worden. Mocht de rechter bepalen dat het niet verstrekken van woonvoorzieningen boven € 45.378,00 niet toegestaan is, dan zou een dergelijke bepaling alsnog buiten toepassing gelaten moeten worden.

RICHTLIJN nr. I 047 Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1.1 lid 1 aanhef en onder r Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 047 Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen

Artikel I

Richtlijn nr. I 047 wordt als volgt ingevuld:

De volgende woonvoorzieningen worden als algemeen gebruikelijk aangemerkt (en dus niet vergoed):

- thermostaatkranen;
- hendelkranen met temperatuurbegrenzer;
- standaard toilet;
- hangtoilet (toilet dat aan de muur bevestigd is in plaats van aan de grond);
- centrale verwarming;
- douche;
- keramische kookplaat;
- douchekop op glijstang;
- condensdroger.

Deze opsomming is niet limitatief.

Er kunnen zich daarentegen situaties voordoen dat afwijzing op grond van het 'algemeen gebruikelijk' criterium onbillijk uitpakt. Zorgvuldige afweging van de vraag of de hardheidsclausule zou kunnen of moeten worden toegepast, is geboden.

De volgende woonvoorziening(en) worden niet als algemeen gebruikelijk aangemerkt (en dus wel vergoed):

- verlengde hendelkranen met of zonder temperatuurbegrenzer.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven welk gemeentelijk beleid wordt gevoerd ten aanzien van het criterium algemeen gebruikelijk bij woonvoorzieningen.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.4 onderdeel 2.6.

Overwegingen

Wanneer de belanghebbende op grond van de beperkingen die hij ondervindt speciale uitvoeringen nodig heeft van woonvoorzieningen die algemeen gebruikelijk zijn, dan kunnen de meerkosten voor vergoeding in aanmerking komen, tenzij op grond van het gemeentelijk beleid toch volledige vergoeding mogelijk is.

Individuele omstandigheden

Elk geval dient naar de concrete omstandigheden beoordeeld te worden. Stel dat iemand acuut met bepaalde kostenposten te maken krijgt, bijvoorbeeld als gevolg van een ongeval. Een hangtoilet is weliswaar algemeen gebruikelijk, maar het is moeilijk vol te houden dat een valide persoon in overigens gelijke omstandigheden tot vervanging van zijn standaardtoilet zou overgaan. Een hangtoilet is dan wel algemeen gebruikelijk, de vervanging van een standaardtoilet door een hangtoilet is wellicht niet algemeen gebruikelijk. Het ligt meer voor de hand dat de valide persoon eventueel bij verhuizing naar een (nieuw te bouwen) woning een hangtoilet laat plaatsen.

Bij het antwoord op de vraag of een artikel algemeen gebruikelijk is of niet, dient gekeken te worden naar de omstandigheden van het geval. Het ligt het meest voor de hand een aantal voorzieningen als 'algemeen gebruikelijk' te kenschetsen. Hiervoor geldt dat zij in beginsel niet worden vergoed. De concrete omstandigheden van het geval kunnen echter maken dat van dit beginsel ten gunste van de belanghebbende kan worden afgeweken. Door in de richtlijn uitdrukkelijk de mogelijkheid van het gebruik van de hardheidsclausule te opperen, is er de meeste zekerheid dat de consulent toepassing ervan ook expliciet overweegt.

Niet limitatief

De toelichting bij de 'algemeen gebruikelijk-bepaling' in de verordening geeft aan dat wat 'algemeen gebruikelijk' is, moet worden afgemeten aan algemeen maatschappelijke normen. De CRvB acht dit criterium voldoende om in specifieke gevallen tot afwijzing over te gaan. (zie bijvoorbeeld CRvB 03-07-2001, nr. 00/764 WVG) Hiermee bevestigt de CRvB dat er een zeker 'open einde' aan het algemeen gebruikelijk-criterium verbonden mag zijn.

Het gemeentelijk beleid kent een aantal woonvoorzieningen die (in beginsel) algemeen gebruikelijk zijn. Dit beleid dient regelmatig gecontroleerd te worden en eventueel geactualiseerd door 'nieuwe' algemeen gebruikelijke voorzieningen op te nemen. De praktijk leert evenwel dat het inspringen op allerlei technische ontwikkelingen op zich kan laten wachten. Door te vermelden dat de lijst niet limitatief is, benadrukt het college de mogelijkheid in te spelen op actuele ontwikkelingen.

CRvB

Over het onderwerp 'algemeen gebruikelijk' is niet veel jurisprudentie verschenen. De CRvB heeft in zijn schaarse uitspraken over dit onderwerp enige beperkingen gesteld aan de uitleg en toepassing van het criterium algemeen gebruikelijk ten aanzien van woonvoorzieningen. Het ging daarbij om de aanleg van centrale verwarming en een douche in oudere huurwoningen. Onderstaande tekst is aan bedoelde jurisprudentie ontleend.

Aanleg centrale verwarming in oude huurwoning

Het is in beginsel als algemeen gebruikelijk te beschouwen dat in oudere huurwoningen, bij wijze van aanpassing aan de eisen des tijds, door de verhuurder centrale verwarming wordt aangelegd onder doorberekening van de kosten daarvan in de huur, resulterend in een huurverhoging welke voor mensen met een bescheiden inkomen veelal voor een aanzienlijk deel door (een hogere) huursubsidie wordt gecompenseerd.

Van de zojuist geschetste situatie is volgens de CRvB in dit verband evenwel te onderscheiden het geval waarin het, bijvoorbeeld omdat medewerking van de verhuurder niet dan wel niet binnen een uit medisch oogpunt aanvaardbare termijn is te realiseren, onvermijdelijk is dat een huurder de aanleg van centrale verwarming zelf bekostigt. Mede in aanmerking genomen dat er in een dergelijk geval sprake is van een investering in een woning die geen eigendom is van de betrokkene, acht de CRvB het zeer wel denkbaar dat, afhankelijk onder meer van de omvang van de kosten daarvan in relatie tot de hoogte van het inkomen van de belanghebbende, die kosten een zodanige belasting van diens budget meebrengen dat niet van een algemeen gebruikelijke uitgave kan worden gesproken. In het bijzonder in gevallen waarin het besteedbare inkomen het sociaal minimum niet of slechts in geringe mate overschrijdt zal bezwaarlijk kunnen worden

volgehouden dat het in een huurwoning op eigen kosten aanleggen van centrale verwarming algemeen gebruikelijk is. Zie CRvB 28-05-1999, nr. 98/5258 WVG en CRvB 28-05-1999, nr. 98/5364 WVG.

Vervangen lavet door douche in oude huurwoning

Bovenstaande rechtsregels zijn volgens de CRvB ook van toepassing op de situatie waarin het om medische redenen noodzakelijk is om in een oude huurwoning een lavet te vervangen door een douche. Zie CRvB 28-05-1999, nr. 98/5365 WVG en CRvB 26-06-2001, nr. 99/3404 WVG.

RICHTLIJN nr. I 048 Primaat van verhuizing

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 4.4 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 15 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 048 Primaat van verhuizing

Artikel I

Richtlijn nr. I 048 wordt als volgt ingevuld:

Het primaat van de verhuizing is neergelegd in artikel 4.4 van de Wmo-verordening.

Op grond van artikel 15 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond blijft het primaat van de verhuizing in ieder geval buiten toepassing indien:

- a. de woning waar naartoe kan worden verhuisd voor de betrokkene niet geschikt en/of verhuizing niet goedkoper is dan aanpassing van zijn huidige woning;
- b. de kosten van een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening van de door de aanvrager bewoonde woning minder bedragen dan € 8.304,--;
- c. er een contra-indicatie tot verhuizen aanwezig is op grond van objectieve psychische en/of sociale redenen;
- d. de woning waar naartoe kan worden verhuisd zich niet binnen dezelfde regio bevindt als de woning die de aanvrager nu reeds bewoont;
- e. er niet binnen een tijdsbestek van een jaar of binnen een medisch aanvaardbare termijn een woning beschikbaar komt waar naartoe kan worden verhuisd.

Er geldt dat het primaat van verhuizing buiten toepassing blijft wanneer er niet binnen een tijdsbestek van één jaar (of binnen een medisch aanvaardbare termijn) een woning beschikbaar komt waar naartoe kan worden verhuisd mits de betrokkene zich heeft ingeschreven als woningzoekende voor in beginsel alle woonwijken met ten hoogste twee negatieve woonwijken.

Indien het primaat van de verhuizing buiten toepassing blijft zal veelal een woonvoorziening in de vorm van (een financiële tegemoetkoming in de kosten van) een woningaanpassing moeten worden toegekend.

In het geval het verhuisprimaat dient te worden toegepast en de gehandicapte niet wenst te verhuizen, wordt hem de mogelijkheid geboden van een inkomensafhankelijke vergoeding tot maximaal de grens van het verhuisprimaat (€ 8.304,--) onder de voorwaarde dat de woningaanpassing geheel conform het programma van eisen wordt uitgevoerd.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,

Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze het primaat van verhuizing in het gemeentelijk beleid is opgenomen. Alleen indien dit het geval is, dan is paragraaf I6.5 onderdeel 2 relevant. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.5 onderdeel 2.1.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een persoon met een beperkingen of probleem ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de hem in staat stellen om een huishouden te voeren en/of zich te verplaatsen in en om de woning.

Uit financiële overwegingen is er in de verordening een primaat van verhuizing opgenomen. Indien mogelijk wordt een verhuizing naar een reeds aangepaste woning verkozen boven een (dure) woningaanpassing.

Welke woonvoorzieningen de gemeente moet verlenen is niet wettelijk geregeld. De gemeente heeft hier beleidsvrijheid. Het primaat van verhuizing mag gehanteerd worden onder de Wmo (TK 2005-2006, 20 131, nr. 29, p. 100). Ook ten tijde van de WVG was het hanteren van het primaat van verhuizing toegestaan. De WVG-jurisprudentie blijft waarschijnlijk van toepassing onder de Wmo. paragraaf I6.5 onderdeel 2 is slechts relevant als de gemeente ervoor kiest om het primaat van verhuizing te hanteren.

In het algemeen wordt een min of meer gedwongen verhuizing naar een andere woning door de belanghebbende bezwaarlijk gevonden. De Centrale Raad van Beroep geeft echter in vaste jurisprudentie aan dat een primaat van verhuizing is toegestaan. Dit mede ingegeven door de gedachte dat de belanghebbende zich bepaalde beperkingen moet getroosten. Desalniettemin dient een dergelijk primaat niet ten koste van alles te worden doorgedrukt. Om helderheid te creëren in welke gevallen kan worden afgeweken van het in beginsel geldende primaat van de verhuizing, kunnen in deze richtlijn criteria worden geformuleerd.

- geldt het primaat van de verhuizing?
- in welk artikel van de verordening is het primaat van de verhuizing opgenomen?
- gelden er uitzonderingen (lees: gevallen waarin het primaat van de verhuizing niet wordt toegepast)?
- welke termijn wordt er gehanteerd waarbinnen de verhuizing daadwerkelijk gerealiseerd moet zijn? (vloeit voort uit recente jurisprudentie)

Een belangrijke nuancering op het primaat van de verhuizing volgt uit CRvB 18-08-1998, nr. 96/9851 WVG. Daarin bepaalde de CRvB dat nu er sprake zou zijn van een aanzienlijke stijging in de huurlasten van de belanghebbende als gevolg van het toepassen van het primaat, én de draagkracht daarmee zou worden overschreden, het primaat buiten toepassing moest blijven.

RICHTLIJN nr. I 049 Weigering om te verhuizen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.4 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 15 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 049 Weigering om te verhuizen

Artikel I

Richtlijn nr. I 049 wordt als volgt ingevuld:

Op grond van artikel 4.4 lid 4 van de Wmo-verordening en artikel 15 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond mag de belanghebbende twee keer een aangeboden adequate woning weigeren. De belanghebbende dient zich wel in te schrijven als woningzoekende en mag bij de inschrijving maximaal twee negatieve woonwijken aangeven. Na een derde weigering vervalt het recht op woonvoorzieningen, met uitzondering van het recht op een financiële tegemoetkoming in verband met de kosten verhuizing en inrichting.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot een weigering van belanghebbende om te verhuizen gemeentelijk beleid wordt gevoerd.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.5 onderdeel 2.3.

Overwegingen

Het primaat van verhuizing mag gehanteerd worden onder de Wmo (TK 2005-2006, 20 131, nr. 29, p. 100). Ook ten tijde van de WVG was het hanteren van het primaat van verhuizing toegestaan. De WVG-jurisprudentie blijft waarschijnlijk van toepassing onder de Wmo.

Door het primaat bij verhuizen te leggen heeft het college juridisch gezien een handvat om de belanghebbende geen voorziening voor het aanpassen van de huidige woning te verstrekken als deze niet

wenst te verhuizen. De weigering komt voor rekening van de belanghebbende. Er is immers een adequate voorziening aangeboden.

RICHTLIJN nr. I 050 Wie komt in aanmerking voor een voorziening voor verhuizing en inrichting

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 4.1 en artikel 4.3 aanhef en onder sub a Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 10 lid 1 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 050 Wie komt in aanmerking voor een voorziening voor verhuizing en inrichting

Artikel I

Richtlijn nr. I 050 wordt als volgt ingevuld:

Het college verstrekt alleen een voorziening voor verhuizing en inrichting aan personen als bedoeld in artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 5 en 6^e Wmo.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wie op grond van het gemeentelijk beleid een voorziening voor verhuizing en inrichting verstrekt kan worden.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.5 onderdeel 3.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen tot het voeren van een huishouden en het zich in de woning verplaatsen.

Bovendien wordt onder normale deelname aan het maatschappelijke verkeer in ieder geval het normale gebruik van een woning verstaan (TK 2005-2006, 30 131, nr. 65).

RICHTLIJN nr. I 051 Hoogte van de voorziening voor verhuizing en inrichting

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.3 aanhef en onder sub a Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007,
artikel 10 lid 1 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 051 Hoogte van de voorziening voor verhuizing en inrichting

Artikel I

Richtlijn nr. I 051 wordt als volgt ingevuld:

De hoogte van de financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuizing en (her)inrichting bedraagt volgens artikel 10 lid 1 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning € 3.502,00.

De financiële tegemoetkoming is een forfaitaire vergoeding. Dit betekent dat er geen relatie is met de werkelijk te maken kosten en het inkomen. Zijn de werkelijke kosten hoger dan zijn de meerkosten voor rekening van de betrokkene. Zijn de werkelijke kosten lager dan is het overschot voor de betrokkene.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven tot welk bedrag er op grond van het gemeentelijk beleid een voorziening voor verhuizing en inrichting verstrekt kan worden.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.5 onderdeel 4.

RICHTLIJN nr. I 052 Extra voorwaarden voorziening voor verhuizing en inrichting

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.10 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 052 Extra voorwaarden voorziening voor verhuizing en inrichting

Artikel I

Richtlijn nr. I 052 wordt als volgt ingevuld:

Het college weigert een voorziening voor verhuizing en inrichting indien (artikel 4.10 Wmo-verordening):

- a. de noodzaak tot het treffen van de woonvoorziening het gevolg is van een verhuizing waartoe op grond van belemmeringen bij het normale gebruik van de woning ten gevolg van ziekte of gebrek geen aanleiding bestond en er geen andere belangrijke reden aanwezig was;
- b. de aanvrager niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment beschikbare meest geschikte woning, tenzij daarvoor tevoren schriftelijk toestemming is verleend door het college;
- c. deze betrekking heeft op voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten anders dan het verbreden van toegangsdeuren, automatische deuropeners, hellingbanen, drempelhulpen of vlonders en extra trapleuningen;
- d. de woonvoorziening in de vorm van een tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten aangevraagd wordt op een moment dat op basis van leeftijd, gezinssituatie of woonsituatie te voorzien was dat deze voorziening noodzakelijk zou zijn en er geen sprake is van een onverwacht optredende noodzaak;
- e. De aanvrager voor het eerst zelfstandig gaat wonen, verhuisd is vanuit of naar een woonruimte die niet geschikt is het gehele jaar door bewoond te worden, verhuisd is naar een AWBZ-instelling of een andere instelling gericht op het verstrekken van zorg, of er in de verlaten woonruimte geen problemen met het normale gebruik van de woning zijn ondervonden.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven welke aanvullende voorwaarden er op grond van de verordening gelden voor het verstrekken van een voorziening voor verhuizing en inrichting. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf 16.5 onderdeel 5.

Overwegingen

De gemeente kan in de verordening bepalen dat aan een aantal voorwaarden moet worden voldaan om in aanmerking te komen voor een voorziening voor verhuizing en inrichting. Is aan een van deze voorwaarden niet voldaan dan zal het college de aanvraag moeten afwijzen, tenzij zij de hardheidsclausule toepassen. Deze voorwaarden gelden alleen voor de aanvraag gedaan door een persoon met een beperking of probleem.

RICHTLIJN nr. I 053 Samenwerking sociale verhuurders verhuizing

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 053 Samenwerking sociale verhuurders verhuizing

Artikel I

Richtlijn nr. I 053 wordt als volgt ingevuld:

Er zijn nadere afspraken gemaakt met woningcorporaties.

Zie hiervoor onder gemeentelijke bijlagen nr. GB.03 Overeenkomst met woningcorporaties.

Zie ook de invulling van richtlijn I 057 Samenwerking met sociale verhuurders.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of er afspraken zijn gemaakt met de sociale verhuurder(s) wat betreft het bevorderen van de doorstroming van woningen bedoeld voor ouderen of personen met beperking. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.5 onderdeel 6.

Overwegingen

Met de inwerkingtreding van titel 7.4 van het Burgerlijk Wetboek is er voor de verhuurder de mogelijkheid gecreëerd om 'gehandicaptenwoningen' die bewoond worden door niet-gehandicapten op te eisen. Onder gehandicapte verstaat het BW een persoon die ten gevolge van ziekte of gebrek aantoonbare beperkingen ondervindt. Het gaat bij gehandicaptenwoningen om woningen die reeds bij de bouw ervan zijn ingericht en bestemd voor bewoning door gehandicapten of bejaarden (ADL-woningen en in- en aanleunwoningen) en woningen die op grond van enige wettelijke regeling (bijvoorbeeld de Wmo) zijn aangepast. Doel is natuurlijk om deze woningen zoveel mogelijk bewoond te laten zijn door hen voor wie zij bestemd zijn.

Nagenoeg elke gemeentelijke verordening kent de bepaling dat een persoon zonder beperking of probleem op verzoek van het college kan verhuizen. Deze bepaling heeft evenwel een vrijblijvend karakter. Juridisch instrumentarium om de persoon zonder beperking of probleem tot verhuizing te dwingen ontbreekt. Ook met de nieuwe regeling in het BW ontbreekt een direct instrument voor het college. Zij is immers geen verhuurder van de woning; dat is veelal de woningstichting. Het is daarom van belang dat er op dit punt

goede afspraken met de woningstichting worden gemaakt. Alleen deze heeft namelijk de bevoegdheid - desnoods via de rechter - de persoon zonder beperking of probleem tot verhuizing te dwingen. Daarbij dient te worden opgemerkt dat er wel passende vervangende woonruimte voorhanden moet zijn en de rechter blijkens de parlementaire geschiedenis rekening kan houden met de emotionele band die de persoon zonder beperking of probleem heeft met de woning.

Met het opnemen van artikel 7:274 lid 3 sub b BW geeft de wetgever duidelijk te kennen dat de verhuurder een belangrijke rol heeft te spelen bij de doorstroming. Desalniettemin is er voor het college geen afdwingbaar recht op medewerking van de verhuurder geschapen. Nadere afspraken op dit punt en het besef gezamenlijk de publieke taak te behartigen moeten uitkomst bieden.

RICHTLIJN nr. I 054 Bepalen hoogte kosten bouwkundige of woontechnische voorziening

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 054 Bepalen hoogte kosten bouwkundige of woontechnische voorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 054 wordt als volgt ingevuld:

Ter bepaling van de hoogte van de kosten van een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard wordt gebruik gemaakt van de prijsbepaling van de Limitatieve lijst, de "Lijst van standaard woonvoorzieningen in het kader van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning". Deze lijst maakt onderdeel uit van het gemeentelijk beleid en is opgenomen onder gemeentelijke bijlagen nr. GB04. Wanneer daarvan geen gebruik gemaakt kan worden maakt het college onderscheid tussen aanpassingen aan woningen van de woningcorporatie en aanpassingen aan woningen van particulieren. De woningcorporatie dient één offerte te overleggen. Particulieren dienen twee offertes te overleggen.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven op welke wijze het college de hoogte van de kosten van voorzieningen van bouwkundige of woontechnische aard bepaalt.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.6 onderdeel 3.1.

Overwegingen

In de Wmo kan het principe worden gehanteerd dat alleen de goedkoopst adequate voorziening voor verlening in aanmerking komt. Bij een aanvraag voor een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard zullen de eventuele kosten moeten worden bepaald. Om dit te bepalen dienen er offertes opgemaakt te worden. Zo kan goed inzicht verkregen worden in de goedkoopst adequate oplossing.

RICHTLIJN nr. I 055 Primaat van de losse woonunit

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.5 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 055 Primaat van de losse woonunit

Artikel I

Richtlijn nr. I 055 wordt als volgt ingevuld:

Bij een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening aan een woning die het eigendom is van een verhuurder die niet bereid is de aangepaste woning blijvend ter beschikking te stellen aan een persoon met een beperking of een chronisch psychisch of psychosociaal probleem die behoefte heeft aan een dergelijke woning, kan het college een herplaatsbare losse woonunit verstrekken.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze gemeentelijk beleid wordt gevoerd met betrekking tot het primaat van de losse woonunit.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.6 onderdeel 3.6.

Overwegingen

Onder de WVG konden gemeenten woningaanpassingen duurder dan € 20.420,00 onder bepaalde voorwaarden declareren bij het Rijk. Onder de Wmo is deze mogelijkheid vervallen en zullen de kosten voor rekening van de gemeente komen (zie hierover ook paragraaf I6.4 onderdeel 2.5). Als het gaat om grote aanpassingen aan huurwoningen die opnieuw verhuurd kunnen worden voor de huisvesting van mensen met een beperking of probleem, kan de investering over een langere periode worden afgeschreven. In gevallen waarin dit niet speelt, kan het primaat van de losse woonunit worden gehanteerd.

Indien de gemeente het primaat legt bij de losse woonunit zal deze veelal in natura worden verstrekt, namelijk als losse woonunit. Hiermee wordt de keuzevrijheid van belanghebbende echter beperkt en handelt de gemeente, behoudens overwegende bezwaren, in strijd met artikel 6 Wmo dat de keuzevrijheid tussen een voorziening in natura en PGB regelt.

RICHTLIJN nr. I 056 Vorm en hoogte van voorziening van bouwkundige of woontechnische aard

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.1 en artikel 4.3 aanhef en onder sub b van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 8.2, artikel 10 lid 2 en artikel 24 lid 2 en lid 3 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 056 Vorm en hoogte van voorziening van bouwkundige of woontechnische aard

Artikel I

Richtlijn nr. I 056 wordt als volgt ingevuld:

Bij een woonvoorziening van bouwkundige of woontechnische aard heeft de belanghebbende de keuze tussen een voorziening in natura of in de vorm van een financiële tegemoetkoming.

Op grond van artikel 10 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond geldt dat de kosten van noodzakelijke woningaanpassingen als volgt worden vergoed.
De hoogte van het eigen aandeel bij een financiële tegemoetkoming in de kosten van een woonvoorziening als bedoeld in artikel 4.3 aanhef en onder sub b van de verordening (een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening) is gelijk aan de berekening conform artikel 8 lid 2 van het Besluit nadere regels.

Op grond van artikel 24 lid 2 onder sub a van het Besluit nadere regels geldt dat in verband met de beslissing van de gemeenteraad dat in het jaar 2007 de hoogte van het eigen aandeel bij een financiële tegemoetkoming in de kosten van een woonvoorziening als bedoeld in artikel 4.3 aanhef en onder sub b van de verordening, in het kader van de Wmo nooit hoger kan zijn dan de hoogte van het eigen aandeel in het kader van de Wvg, dat het eigen aandeel voor de aanvrager met een inkomen (verminderd met de forfaitaire vrijlating als bedoeld in artikel 2 lid 6 en artikel 3 van het Besluit) tot en met 1,5 x het norminkomen op nihil gesteld wordt.

Op grond van artikel 24 lid 2 onder sub b van het Besluit nadere regels geldt in het jaar 2007 dat bij de aanvrager met een inkomen (verminderd met de forfaitaire vrijlating als bedoeld in artikel 2 lid 6 en artikel 3 van het Besluit) boven 1,5 x het norminkomen er een vergelijking plaats vindt tussen de berekening conform artikel 8 lid 2 van het Besluit met de hoogte van het eigen aandeel conform een berekening als bedoeld in artikel 2 en artikel 4 lid 2 sub b en sub c en lid 3 sub a van het Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond 2006.
Indien deze laatste berekening voor de aanvrager gunstiger is, wordt de hoogte van het eigen aandeel beperkt tot de hoogte conform deze berekening.

Op grond van artikel 24 lid 3 onder sub b van het Besluit nadere regels geldt in het jaar 2007 dat bij verstrekking van een woonvoorziening als bedoeld in artikel 4.3 aanhef en onder sub b van de verordening (een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening) bij de vaststelling van de hoogte van de financiële tegemoetkoming in het jaar 2007 gedurende maximaal 13 perioden van 4 weken een met toepassing van de daarvoor geldende regels berekend bedrag in mindering wordt gebracht (artikel 4.1 lid 3 van het Besluit maatschappelijke ondersteuning).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,

De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven in welke vorm en tot welke hoogte woonvoorzieningen van bouwkundige of woontechnische aard worden verstrekt.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.6 onderdeel 4.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om een huishouden te voeren en zich in en om de woning te verplaatsen.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Er is nog een derde vorm waarin een voorziening kan worden verstrekt, namelijk de financiële tegemoetkoming (zie artikel 5 Wmo en artikel 19 Wmo). Deze vorm wordt niet als keuzemogelijkheid genoemd in artikel 6 Wmo.

RICHTLIJN nr. I 057 Samenwerking met sociale verhuurders

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 057 Samenwerking met sociale verhuurders

Artikel I

Richtlijn nr. I 057 wordt als volgt ingevuld:

Het college heeft afspraken gemaakt met de woningcorporaties over het aanbrengen van woningaanpassingen op grond van de Wmo. Deze afspraken zijn neergelegd in een overeenkomst met de woningcorporaties. Deze overeenkomst is in het Handboek Wmo opgenomen als gemeentelijke bijlage nr.GB03.

Vanaf 01-02-2003 geldt er een versnelde procedure voor eenvoudige woningaanpassingen. In het kader van deze procedure is een limitatieve lijst van standaard woonvoorzieningen in het kader van de Wmo vastgesteld. Zie in dezen ook richtlijn nr. I 054. Deze lijst is opgenomen in de gemeentelijke bijlagen onder nr.GB04.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven welke afspraken het college heeft gemaakt met de sociale verhuurders met betrekking tot woonvoorzieningen van bouwkundige of woontechnische aard en hoe het college zal handelen indien het noodzakelijk is medewerking van een sociale verhuurder te verkrijgen om aan de gemeentelijke zorgplicht te voldoen.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.6 onderdeel 5.

RICHTLIJN nr. I 058 Gemeenschappelijke ruimten

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.8 en artikel 4.10 aanhef en onder sub c Verordening maatschappelijke ondersteuning
Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 058 Gemeenschappelijke ruimten

Artikel I

Richtlijn nr. I 058 wordt als volgt ingevuld:

Het college kan een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard in of aan een gemeenschappelijke ruimte verlenen. De gemeenschappelijke ruimten zullen voornamelijk entrees en portieken van woongebouwen betreffen. Het gaat daarbij om het verbreden van toegangsdeuren, automatische deuropeners, hellingbanen, drempelhulpen of vlonders en extra trappleuningen (artikel 4.10 sub c Wmo-verordening).

Het primaat van de verhuizing zoals dat is neergelegd in artikel 4.4 van de Wmo-verordening geldt onverkort voor woonvoorzieningen aan gemeenschappelijke ruimten (CRvB 10-03-2004, nr. 02/4460 WVG). Dit kan er bijvoorbeeld toe leiden dat indien het nodig is om een traplift aan te brengen in een gemeenschappelijke ruimte een verhuizing naar een andere woning de goedkoopste adequate oplossing kan zijn.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot aanpassingen aan gemeenschappelijke ruimten gemeentelijk beleid wordt gevoerd.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.6 onderdeel 6.

Overwegingen

Volgens CRvB 10-03-2004, nr. 02/4460 WVG is het geoorloofd het primaat van verhuizing toe te passen indien er een aanvraag wordt gedaan tot aanpassing van een gemeenschappelijke ruimte.

RICHTLIJN nr. I 059 Bezoekbaar/logeerbaar maken van een woning

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 4.1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 4.9 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 16 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 059 Bezoekbaar/logeerbaar maken van een woning

Artikel I

Richtlijn nr. I 059 wordt als volgt ingevuld:

Het college verstrekt in afwijking van richtlijn I 002 woonvoorzieningen voor het bezoekbaar maken van een woning indien de belanghebbende zijn hoofdverblijf heeft in een AWBZ-instelling (artikel 4.9 lid 2 Wmo-verordening). Uit de toelichting op dit artikel blijkt dat bezoekbaar maken gelimiteerd wordt tot het bereikbaar maken van de woonruimte zelf en enkele essentiële ruimten daarin, en wordt in financiële zin gemaximeerd tot een bedrag van € 5.141,--.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot het bezoekbaar/logeerbaar maken van een woning gemeentelijk beleid wordt gevoerd.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.6 onderdeel 7.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een persoon met een beperkingen of probleem ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de hem in staat stellen medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan. Op basis van deze compensatieplicht is het mogelijk dat de rechter zal oordelen dat de gemeente voorzieningen zal moeten treffen die het bezoekbaar, en mogelijk zelfs het logeerbaar, maken van een woning mogelijk maken.

RICHTLIJN nr. I 060 Gereedmelding, vaststelling en uitbetaling

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.7 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 060 Gereedmelding, vaststelling en uitbetaling

Artikel I

Richtlijn nr. I 060 wordt als volgt ingevuld:

Nadat de woningaanpassing is gerealiseerd wordt deze gereed gemeld door de woningeigenaar door middel van het inzenden van de facturen. Daarnaast meldt de huurder van de woning de aanpassing gereed middels een gereedmeldingsformulier. Betreft het een aanpassing van € 3.500,00 of meer dan wordt dit door een Wmo-consulent ter plekke gecontroleerd. Vervolgens wordt aan de hand van de nota de exacte hoogte van de financiële tegemoetkoming vastgesteld. Daarna kan uitbetaling plaatsvinden. (Zie in dezen ook richtlijn nr. I 041.)

Indien achteraf blijkt dat de kosten afwijken van hetgeen is beschikt dan dient herbeoordeling van de kosten plaats te vinden en indien nodig een gewijzigde toekenningsbeschikking te worden verzonden alvorens tot uitbetaling wordt overgegaan.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot de gereedmelding, vaststelling en uitbetaling gemeentelijk beleid wordt gevoerd.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.6 onderdeel 9.

Overwegingen

Teneinde te kunnen controleren of de tegemoetkoming conform de voorwaarden van de toekenningsbeschikking is aangewend en om de exacte hoogte van de tegemoetkoming te kunnen vaststellen is er een termijn gesteld waarbinnen gereedmelding moet plaatsvinden. In zijn algemeenheid is

gereedmelding een onderdeel van de controle op de uitvoering van de woonvoorziening van bouwkundige of woontechnische aard.

RICHTLIJN nr. I 061 Anti-speculatiebeding of afschrijvingsregeling

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.20 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 9 lid 4, artikel 17
Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 061 Anti-speculatiebeding of afschrijvingsregeling

Artikel I

Richtlijn nr. I 061 wordt als volgt ingevuld:

Artikel 4.20 van de Wmo-verordening kent een afschrijvingsregeling voor woningaanpassingen. Dit artikel heeft een tweeledige functie. In de eerste plaats is het bedoeld om te voorkomen dat bij verkoop van de woning of bij een wijziging van de tenaamstelling dan wel overdracht van de eigendomsrechten van de woning de waardevermindering die het gevolg is van een dure woningaanpassing volledig ten goede komt aan de woningeigenaar. In de tweede plaats voorkomt het kapitaalvernietiging. Indien de betrokkene zonder gegronde reden binnen tien jaar verhuist dan kan dit leiden tot kapitaalvernietiging. Het is niet meer dan redelijk om de betrokkene hier gedeeltelijk voor aan te spreken.

Een en ander is uitgewerkt door de woningeigenaar bij verkoop van de woning of bij een wijziging van de tenaamstelling dan wel overdracht van de eigendomsrechten van de woning te verplichten tot terugbetaling van de aanpassingskosten verminderd met de afschrijving. Daarbij geldt een lineaire afschrijving over een termijn van 10 jaar, zodat het terug te betalen bedrag jaarlijks met 10 procent daalt (artikel 9 lid 4 van de Wmo-verordening). Uit oogpunt van rechtsgelijkheid zijn de eerste € 12.339,- vrijgelaten (artikel 17 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond). De regeling geldt immers niet voor woningaanpassingen beneden dit bedrag.

Ter illustratie van de toepassing van de afschrijvingsregeling het volgende voorbeeld: indien een woning is aangepast voor € 42.000,- en de eigenaar verkoopt deze woning na vijf jaar, dan dient hij 50 procent van de aanpassingskosten minus € 12.339,- terug te betalen. Dit percentage is berekend door de totale aanpassingskosten na aftrek van € 12.339,- te stellen op 100 procent en dit te verminderen met een afschrijving van 50 procent (5 jaar maal 10 procent). De berekening luidt als volgt: € 42.000,- minus € 12.339,- = € 29.661,- x 50% = € 14.830,50. De termijn van tien jaar ligt ruim beneden de in de bouwwereld algemeen gebruikelijke afschrijvingstermijn van (afhankelijk van het soort bouwwerk) 12 tot 20 jaar.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot het anti-speculatiebeding of de afschrijvingsregeling gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.6 onderdeel 10.

Overwegingen

Voorzieningen van bouwkundige of woontechnische aard zijn over het algemeen kostbaar. Om kapitaalvernietiging te vermijden en te voorkomen dat bij vroegtijdige verkoop de waardestijging ten goede komt aan de woningeigenaar, kan de gemeente bepalen dat een afschrijvingsregeling wordt gehanteerd. Daarbij moet 'afschrijving' niet in de letterlijke zin van het woord worden uitgelegd: de woning wordt na deze termijn uiteraard niet opnieuw aangepast. Alhoewel de Wmo zich niet tegen een dergelijk systeem verzet, bestaat over de juridische geoorloofdheid nog geen zekerheid.

Het beleid waarbij uitgegaan wordt van de kosten van aanpassing in plaats van de waardestijging kan in voorkomende gevallen nadelig uitpakken voor de belanghebbende. Het kan immers zo zijn dat een woning voor bijvoorbeeld € 40.000,00 is aangepast, maar dat de waardestijging slechts € 10.000,00 bedraagt. In zo'n geval verdient het aanbeveling om op basis van de hardheidsclausule toch de waardestijging als uitgangspunt te hanteren. Het omgekeerde kan ook het geval zijn: als gevolg van een aanbouw van € 15.000,00 stijgt de waarde van de woning met € 30.000,00. Het voordeel van dit systeem bestaat in het op voorhand vermijden van dure taxaties.

RICHTLIJN nr. I 062 Afschrijving roerende zaken in verband met woningsanering

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 062 Afschrijving roerende zaken in verband met woningsanering

Artikel I

Richtlijn nr. I 062 wordt als volgt ingevuld:

Er wordt geen subsidie voor sanering verstrekt tenzij aan de volgende punten wordt voldaan:

- het een plotseling opkomende allergie (huisstofmijt) betreft
- het inkomen is op bijstandsniveau (110% x het norminkomen)
- de te vervangen bekleding (vloerbedekking en gordijnen) niet ouder is dan 8 jaar
- de navolgende afschrijvingstermijn wordt gehanteerd
- bij een ouderdom
- tot 2 jaar 100% van het aankoopbedrag resp. richtbedrag W&I *
- tot 4 jaar 75%
- tot 6 jaar 50%
- tot 8 jaar 25%

Voor goederen van 8 jaar en ouder wordt geen vergoeding meer gegeven.

* Als richtbedrag W&I geldt:

- vloerbedekking per meter (4 meter breed) € 106,00
- gordijnen, woonkamer per meter (incl. maakloon en rails) € 20,00
- andere ruimten per meter € 11,75
- vitrage per meter € 11,75

De beperkingen of problemen die tot toekenning van de financiële tegemoetkoming zou moeten leiden, moeten recent zijn geconstateerd. Het medisch advies moet hierover uitsluitsel bieden. Indien de beperkingen of problemen al langer bekend waren had belanghebbende hier bij de inrichting van zijn woning rekening mee kunnen houden.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot de afschrijving van roerende zaken in verband met woningsanering gemeentelijk beleid wordt gevoerd. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.7 onderdeel 2.

Overwegingen

Mensen die geconfronteerd worden met een beperking of een probleem kunnen in aanmerking komen voor vergoeding voor de kosten van woningsanering indien dit een adequate voorziening is. Daarbij kan een staffel gehanteerd worden. Achtergrond van deze staffel is dat wanneer een artikel is afgeschreven de belanghebbende geacht wordt gereserveerd te hebben voor vervanging. Een financiële tegemoetkoming is dan niet nodig.

Daaraan kan als extra voorwaarde worden gesteld dat de beperkingen of problemen die tot toekenning van de financiële tegemoetkoming zou moeten leiden recent geconstateerd moeten zijn. Wanneer belanghebbende al langer op de hoogte is van zijn beperking of probleem, had hij daarmee bij de inrichting van de woning al rekening kunnen houden.

RICHTLIJN nr. I 063 Hoogte en vorm woonvoorziening van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.1 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 2.1, artikel 4.1 en artikel 4.3 aanhef en onder sub c Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 5 lid 1 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 063 Hoogte en vorm woonvoorziening van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard

Artikel I

Richtlijn nr. I 063 wordt als volgt ingevuld:

Woonvoorzieningen van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard worden in natura verstrekt.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot de hoogte en de vorm van woonvoorzieningen van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard gemeentelijk beleid wordt gevoerd. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.7 onderdeel 5.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om een huishouden te voeren en zich te verplaatsen in en om de woning.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid

van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

In deze richtlijn wordt aangegeven in welke vorm roerende woonvoorzieningen worden verstrekt. Dit is aanvullend op de richtlijn inzake afschrijvingen (I062).

Woonvoorzieningen van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard kunnen in natura worden toegekend. Dit heeft als achtergrond dat kapitaalvernietiging voorkomen wordt. Door deze voorzieningen in bruikleen te verstrekken, is immers herverstreking mogelijk. Herverstreking is bij financiële tegemoetkomingen uiteraard geen optie. Ook bij het verlenen van een PGB is dit geen optie, maar de keuze tussen een voorziening in natura en een PGB moet aan de belanghebbende worden geboden. Er bestaat daarnaast ook de mogelijkheid van het verstrekken in eigendom. Ook deze vorm verhindert herverstreking, maar is uit hygiënische overwegingen voor sommige voorzieningen raadzamer.

RICHTLIJN nr. I 064 Onderhoud, keuring en reparatie woonvoorzieningen

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 4.1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 2.4 lid 1 aanhef en onder sub b, artikel 4.3 onder f en artikel 4.17 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 5 lid 1 sub b en artikel 10 lid 3 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 064 Onderhoud, keuring en reparatie woonvoorzieningen

Artikel I

Richtlijn nr. I 064 wordt als volgt ingevuld:

De instandhoudingskosten (verzekering en onderhoud) van een voorziening in natura worden vastgesteld tot de kosten die het college volgens de betreffende hulpmiddelencontracten verschuldigd is.

De kosten voor onderhoud, keuring en reparatie van een traplift worden vergoed conform de bepalingen van artikel 10 lid 3 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot onderhoud, keuring en reparatie gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.8 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om een huishouden te voeren en om zich te verplaatsen in en om de woning.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid

van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

RICHTLIJN nr. I 065 Huurderving

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 4.1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 4.3 aanhef en onder sub h en artikel 4.19 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 12 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 065 Huurderving

Artikel I

Richtlijn nr. I 065 wordt als volgt ingevuld:

In geval van huurbeëindiging van een woonruimte die voor meer dan € 8.304,00 is aangepast kan het college een financiële tegemoetkoming verlenen aan de eigenaar van de woning in verband met derving van huurinkomsten voor de duur van maximaal 6 maanden, waarbij de eerste maand huurderving niet voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking komt (artikel 4.19 Wmo-verordening in samenhang met artikel 12 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond). Deze periode kan met ten hoogste drie maanden worden verlengd indien vaststaat dat binnen deze periode de woning zal worden toegewezen aan een gehandicapte.

Door de eigenaar van de woning een financiële tegemoetkoming in de gederfde huurinkomsten te verlenen kan bevorderd worden dat de aangepaste woonruimte beschikbaar blijft voor gehandicapten. De duur van de tegemoetkoming kan afhankelijk gesteld worden van de situatie ter plekke. Een algemene termijn die redelijk geacht kan worden is zes maanden. In bepaalde gevallen kan echter ook geconcludeerd worden dat een kortere periode ook redelijk is. Dit is afhankelijk van de woningmarktsituatie.

Op grond van artikel 12 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond (zie gemeentelijke bijlage nr. GB02) is de hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming in de kosten van huurderving als bedoeld in de artikelen 4.3 aanhef en onder sub h en 4.19 van de verordening afhankelijk van de kale huur van de woonruimte, doch zal niet meer bedragen dan de helft van de werkelijke kosten met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm een voorziening voor huurderiving wordt verstrekt.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.8 onderdeel 3.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om een huishouden te voeren en zich te verplaatsen in en om de woning te verplaatsen.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Is een woonruimte eenmaal aangepast, dan ziet de gemeente uit efficiencyoverwegingen graag dat dat zo blijft. Bij beëindiging van de huurovereenkomst bestaat de mogelijkheid dat de woning niet direct aan een andere belanghebbende verhuurd kan worden. Dit houdt een beperking in voor de woningeigenaar/verhuurder. Om hier enigszins aan tegemoet te komen kan het college besluiten een voorziening voor huurderiving te verstrekken aan de woningeigenaar ter compensatie van de gederfde huurinkomsten. Gemeenten zijn hierin vrij.

De duur van de verlening is meestal beperkt tot zes maanden, met een verlengingsmogelijkheid van drie maanden. Tevens kan worden bepaald dat het college slechts een voorziening ter compensatie van gederfde huurinkomsten toekent voor zover een woning voor meer dan een bepaald bedrag is aangepast.

De hoogte van de voorziening voor huurderiving kan gekoppeld worden aan de kale huur van de woonruimte met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 lid 1 onder a Wet op de Huurtoeslag (de zogenaamde huurgrens).

RICHTLIJN nr. I 066 Tijdelijke huisvesting

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 4.1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 4.3 aanhef en onder sub g en artikel 4.18 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 11 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 066 Tijdelijke huisvesting

Artikel I

Richtlijn nr. I 066 wordt als volgt ingevuld:

Op grond van artikel 4.18 van de Wmo-verordening kan het college een financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting verlenen die door de betrokkene moeten worden gemaakt i.v.m. het aanpassen van zijn huidige woonruimte of de door de betrokkene nog te betrekken woonruimte, alleen voor de periode dat de woonruimte ten gevolge van het verrichten van de woningaanpassing niet bewoond kan worden en voor dubbele lasten komt te staan (lid 1 en lid 2).

De tegemoetkoming wordt alleen verleend indien de betrokkene redelijkerwijs niet kan voorkomen dat hij de dubbele woonlasten heeft (lid 3).

De maximale termijn waarvoor het college de tegemoetkoming kan verstrekken bedraagt zes maanden (lid 4 en artikel 11 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond).

Op grond van artikel 11 lid 1 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond (zie gemeentelijke bijlage nr. GB02) is de hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting als bedoeld in de artikelen 4.3 aanhef en onder sub g en 4.18 van de verordening gelijk aan de werkelijke kosten met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm een voorziening voor tijdelijke huisvesting wordt verstrekt.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.8 onderdeel 4.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om een huishouden te voeren en zich te verplaatsen in en om de woning.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Woningaanpassingen vergen tijd. Het komt voor dat de belanghebbende tijdelijk is aangewezen op andere woonruimte om de periode gedurende welke zijn woning wordt aangepast te overbruggen. Het college stelt dan vaak als voorwaarde dat het voor de belanghebbende redelijkerwijs buiten de mogelijkheden ligt om de dubbele woonlasten te voorkomen. De tijdelijk te betrekken woonruimte kan zelfstandig of niet-zelfstandig van aard zijn. Het is evenwel ook denkbaar dat een te verlaten woonruimte langer moet worden aangehouden.

Er is gekozen voor een gemaximeerde vergoeding. De gemeente is vrij om te differentiëren in de hoogte van de vergoedingen. In het algemeen zullen de kosten van een zelfstandige woonruimte hoger liggen dan die van een niet zelfstandige woonruimte. Voor de definities van de woonruimten kan naar de Wet op de huurtoeslag verwezen worden.

RICHTLIJN nr. I 067 Verwijderen van een woonvoorziening

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 067 Verwijderen van een woonvoorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 067 wordt als volgt ingevuld:

Het college verstrekt geen voorziening voor het verwijderen van voorzieningen.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot het verwijderen van een woonvoorziening gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I6.8 onderdeel 5.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om een huishouden te voeren en om zich te verplaatsen in en om de woning.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

De gemeente is vrij om de onderhavige voorziening al dan niet te verlenen.

RICHTLIJN nr. I 068 Omschrijving begrip vervoersvoorziening

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 1.1 lid 1 onder h Verordening
maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 068 Omschrijving begrip vervoersvoorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 068 wordt als volgt ingevuld:

Het in artikel 1.1 lid 1 onder h van de Wmo-verordening genoemde begrip vervoersvoorziening kan als volgt omschreven worden:

Een vervoersvoorziening is een voorziening die de belanghebbende in staat stelt zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

Onder lokaal verplaatsen wordt verstaan (zie richtlijn nr. I 071) het grondgebied Helmond en 4 omliggende zones. Dit houdt in dat de persoon in de basis vijf zones gesubsidieerd mag reizen. De reis moet beginnen en/of eindigen in een van de aan het CVV deelnemende gemeenten en kan maximaal 5 zones bedragen gerekend vanaf het woonadres in Helmond.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven op welke wijze het begrip vervoersvoorziening wordt omschreven. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.1 onderdeel 2.

Overwegingen

Middels een definitie is duidelijk wat wordt bedoeld met een vervoersvoorziening en bestaat er een heldere afbakening met andere voorzieningen. Die afbakening is des te meer van belang nu voor de verschillende soorten voorzieningen vaak deels andere voorwaarden en weigeringsgronden van toepassing zijn.

RICHTLIJN nr. I 069 Doelgroep vervoersvoorzieningen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4, 5 en 6 en artikel 4.1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 069 Doelgroep vervoersvoorzieningen

Artikel I

Richtlijn nr. I 069 wordt als volgt ingevuld:

Een vervoersvoorziening kan slechts worden verleend ten behoeve van een persoon met een beperking of een chronisch psychisch probleem en aan een persoon met een psychosociaal probleem teneinde deze persoon in staat te stellen zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

Onder lokaal verplaatsen wordt verstaan (zie richtlijn nr. I 071) het grondgebied Helmond en 4 omliggende zones. Dit houdt in dat de persoon in de basis vijf zones gesubsidieerd mag reizen. De reis moet beginnen en/of eindigen in een van de aan het CVV deelnemende gemeenten en kan maximaal 5 zones bedragen gerekend vanaf het woonadres in Helmond.

Een vervoersvoorziening in de vorm van deelname aan het Collectief vraagafhankelijk vervoer (CVV) is tevens toegankelijk voor personen van 75 jaar en ouder zonder medische indicatie mits men voldoet aan de inkomenstoets Wmo.

Mantelzorgers en vrijwilligers komen als zodanig niet in aanmerking voor een vervoersvoorziening.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wat de doelgroep is voor het verlenen van een vervoersvoorziening. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.2 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4° Wmo maakt het ondersteunen van mantelzorgers en vrijwilligers onderdeel uit van de maatschappelijke ondersteuning van de Wmo.

Ook het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijke verkeer en van het zelfstandig functioneren van mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en van mensen met een psychosociaal probleem maakt onderdeel uit van de maatschappelijke ondersteuning van de Wmo (artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 5° Wmo).

In artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 6° Wmo is bepaald dat het verlenen van voorzieningen aan mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en aan mensen met een psychosociaal probleem ten behoeve van het behouden en het bevorderen van hun zelfstandig functioneren of hun deelname aan het maatschappelijke verkeer onderdeel uitmaakt van de maatschappelijk ondersteuning van de Wmo.

Artikel 4 lid 1 Wmo bepaalt, voor zover relevant voor de vervoersvoorzieningen, dat het college, ter compensatie van beperkingen die een persoon als bedoeld in artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4, 5 en 6, ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie, voorzieningen treft op het gebied van maatschappelijke ondersteuning die hem in staat stellen zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

De doelgroep waarvoor de gemeente vervoersvoorzieningen moet verstrekken bestaat derhalve uit:

- mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en mensen met een psychosociaal probleem;
- mantelzorgers en vrijwilligers.

Mantelzorgers en vrijwilligers zullen over het algemeen niet in aanmerking komen voor een vervoersvoorziening. Indien er geen beperkingen worden ondervonden in de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie bestaat er immers ook geen compensatieplicht voor het college.

RICHTLIJN nr. I 070 Nazorg en heronderzoek vervoersvoorzieningen

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 070 Nazorg en heronderzoek vervoersvoorzieningen

Artikel I

Richtlijn nr. I 070 wordt als volgt ingevuld:

In geval van verstrekking van scootermobielen en speciale fietsen, vindt er drie tot zes maanden na verstrekking een evaluatie plaats. Belanghebbenden worden voor een evaluatiegesprek uitgenodigd op het kantoor van de Zorgpoort. Bovendien worden belanghebbenden na 1 jaar schriftelijk benaderd omtrent het gebruik van de voorziening.

Voor overige voorzieningen heeft de gemeente geen beleid geformuleerd.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid inzake nazorg en heronderzoek luidt. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.3 onderdeel 3.

Overwegingen

Voorzieningen worden verstrekt in een bepaalde periode van het leven van een belanghebbende. In zekere zin is er sprake van een momentopname. Het komt natuurlijk voor dat de lichamelijke toestand van de belanghebbende verslechtert of verbetert, of dat zijn inkomenspositie verandert. Door in een vorm van nazorg te voorzien kan tevens getoetst worden of een verstrekte voorziening (nog steeds) adequaat is. Naast een grotere tevredenheid van de klant, zal er ook een kostenbesparend effect voor de gemeente zijn.

De redenen die ten grondslag liggen aan de nazorg en het periodieke heronderzoek zijn dus het optimaal kunnen leveren van maatwerk aan de klant en kostenbeheersing en kostenbesparing voor de gemeente. Nu is er inzake de relevantie van beide argumenten wel een verschil tussen voorzieningen die in eigendom en voorzieningen die in bruikleen worden geleverd. Het kostenbesparende element zal bij het leveren van voorzieningen in eigendom nauwelijks een rol spelen. De belanghebbende is namelijk eigenaar geworden

van de voorziening en de gemeente heeft daarom geen periodieke kosten voor die voorziening. Dit in tegenstelling tot het geval waarbij de voorziening in bruikleen is verstrekt. Dan betaalt de gemeente periodiek een vergoeding aan de leverancier.

Veelal blijkt de leverancier de gemeente van dienst te kunnen zijn. Er zijn voorbeelden van leveranciers die bereid zijn een administratie bij te houden om informatie te verstrekken over het aantal uitgevoerde reparaties van een voorziening. Zijn bijvoorbeeld de banden of wielen van een voorziening ooit verwisseld, dan ligt daarin een aanwijzing dat betreffende gehandicapte inderdaad van zijn voorziening gebruik maakt. Een ander eenvoudig controlemiddel is het plaatsen van een kilometerteller. Op die manier kan eenvoudig worden vastgesteld of het aantal verreden kilometers overeenkomt met de vastgestelde vervoersbehoefte.

RICHTLIJN nr. I 071 Reikwijdte vervoersvoorzieningen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4.1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 071 Reikwijdte vervoersvoorzieningen

Artikel I

Richtlijn nr. I 071 wordt als volgt ingevuld:

Onder lokaal verplaatsen wordt verstaan het grondgebied Helmond en 4 omliggende zones.
Dit houdt in dat de persoon in de basis vijf zones gesubsidieerd mag reizen. De reis moet beginnen en/of eindigen in een van de aan het CVV deelnemende gemeenten en kan maximaal 5 zones bedragen gerekend vanaf het woonadres in Helmond.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven op welke wijze de gemeente invulling geeft aan de reikwijdte van de vervoersvoorzieningen.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.4 onderdeel 2.4.

Overwegingen

In artikel 4 lid 1 Wmo is bepaald dat het college ter compensatie van de beperkingen die een belanghebbende in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie ondervindt, voorzieningen treft op het gebied van maatschappelijke ondersteuning die hem in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

Hoewel het zich lokaal verplaatsen beperkter lijkt dan het begrip regionaal, kan ervoor gekozen worden aansluiting te zoeken bij de WVG, dat wil zeggen dat aan het begrip lokaal in de Wmo dezelfde inhoud wordt gegeven als aan het begrip regionaal werd gegeven in de WVG. Dit heeft een aantal voordelen:

- de huidige, voor de uitvoering en ook externe partijen zoals externe adviseurs bekende, lijn wordt dan voortgezet;

- de huidige (uitvoerings)praktijk wordt voortgezet;
- de afspraken die met betrekking tot het collectief vervoerssysteem met de vervoerder zijn gemaakt voor wat betreft de reikwijdte van het vervoersgebied kunnen in dit geval ongewijzigd blijven.

Indien de gemeente in het kader van de Wmo het vervoersgebied wil gaan beperken, heeft dit tot consequentie dat het contract met de vervoerder moeten worden aangepast. Dit brengt het nodige werk met zich mee, waarbij de vraag is of gemeenten hierop zitten te wachten.

RICHTLIJN nr. I 072 Criterium recht op vervoersvoorziening

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 5.1 en artikel 5.2 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 072 Criterium recht op vervoersvoorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 072 wordt als volgt ingevuld:

Een belanghebbende kan eerst dan voor een vervoersvoorziening in aanmerking worden gebracht, wanneer hij door aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek het gebruik van het openbaar vervoer of het bereiken van dit openbaar vervoer onmogelijk maken. Voorts dient er sprake te zijn van een zelfstandige vervoersbehoefte (artikel 5.2 Wmo-verordening).

De onmogelijkheid om het openbaar vervoer te bereiken of te gebruiken moet gelegen zijn in de beperking of het probleem, niet in bijvoorbeeld het (langdurig) uitvallen van het openbaar vervoer.

Een uitzondering geldt voor personen van 75 jaar en ouder. Deze worden toegelaten tot de vervoersvoorziening CVV (Collectief vraagafhankelijk Vervoer) zonder medische indicatie mits men voldoet aan de inkomenstoets Wmo.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven welk criterium de gemeente hanteert voor de beoordeling of er recht bestaat op een vervoersvoorziening.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.4 onderdeel 3.

Overwegingen

Als algemeen criterium om in aanmerking te komen voor een vervoersvoorziening gold ten tijde van de WVG dat de aanvrager het openbaar vervoer niet kon bereiken of niet kon gebruiken. Ook in de Wmo-verordening

is er voor gekozen dit criterium als uitgangspunt te laten gelden voor de verstrekking van een vervoersvoorziening.

RICHTLIJN nr. I 073 Primaat collectief vervoer

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.1 en artikel 5.3 Verordening
maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 073 Primaat collectief vervoer

Artikel I

Richtlijn nr. I 073 wordt als volgt ingevuld:

De verlening van een algemene voorziening waaronder een collectieve vervoersvoorziening heeft voorrang
(artikel 5.3 Wmo-verordening).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het
Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze het primaat van collectief vervoer wordt
toegepast.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.4 onderdeel 4.

Overwegingen

In artikel 6 Wmo staat dat het college aan belanghebbende de keuze moet bieden tussen een voorziening in
natura en een hiermee vergelijkbaar PGB, tenzij hiertegen overwegende bezwaren bestaan (paragraaf I7.3
onderdeel 2) Door deze keuzevrijheid zou het primaat van collectief vervoer in het gedrang kunnen komen.
De Tweede Kamer heeft tijdens het algemeen overleg op 29 maart 2006 aangegeven dat voorkomen moet
worden dat het collectief vervoer gevaar loopt door artikel 6 Wmo en dat efficiencyoverwegingen onder
overwegende bezwaren kunnen vallen voor mensen die met het collectief vervoer kunnen reizen (EK 2005-
2006, 30 131, C, p. 19-20). De Staatssecretaris heeft aangegeven dat, hoewel zij streeft naar een zo groot
mogelijke keuzevrijheid voor de belanghebbenden, het niet zo kan zijn dat een PGB-verplichting de
ontwikkeling van het collectief vervoer belemmert (TK 2005-2006, 29 538, nr. 36, p. 3-4).
Het verstrekken van een collectieve vervoersvoorziening is meestal de goedkoopste variant. Dit kan voor
een gemeenteraad een overweging zijn om het primaat van collectief vervoer in de gemeentelijke
verordening op te nemen.

RICHTLIJN nr. I 074 Uiterst beperkte mobiliteit

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 074 Uiterst beperkte mobiliteit

Artikel I

Richtlijn nr. I 074 wordt als volgt ingevuld:

De Wmo-verordening bevat geen bepaling met betrekking tot uiterst beperkte mobiliteit.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot uiterst beperkte mobiliteit gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.4 onderdeel 5.

Overwegingen

De gemeente kan ervoor kiezen geen bepaling in de verordening op te nemen met betrekking tot uiterst beperkte mobiliteit, maar daarmee is niet gezegd dat er geen verantwoordelijkheid bestaat voor gemeenten om een (aanvullende) voorziening te verstrekken waarmee aan de vervoersbehoefte over de korte afstand kan worden voldaan.

Bij uiterst beperkte mobiliteit moest het college ten tijde van de WVG als regel een (aanvullende) voorziening naast of in plaats van bijvoorbeeld het collectief vervoer te verstrekken wilde er nog sprake zijn van een verantwoorde WVG-voorziening, zo oordeelde de CRvB in CRvB 05-04-2000, nr. 98/1930 WVG, CRvB 31-10-2001, nr. 00/4978 WVG en CRvB 10-12-2003, nr. 01/4097 WVG. Dit zal onder de Wmo eveneens het geval zijn.

RICHTLIJN nr. I 075 Vervoersbehoefte

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 5.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 18 lid 2 en lid 3
Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 075 Vervoersbehoefte

Artikel I

Richtlijn nr. I 075 wordt als volgt ingevuld:

Bij de verlening van individuele vervoersvoorzieningen in de vorm van een financiële tegemoetkoming als bedoeld in artikel 18 lid 3 aanhef en onder sub b tot en met d van het Besluit nadere regels kan rekening worden gehouden met de individuele vervoersbehoefte van de belanghebbende en met de mate waarin de voorzieningen als bedoeld in artikel 5.1 aanhef en onder sub a van de Wmo-verordening en artikel 5.1 aanhef en onder sub b van de Wmo-verordening en artikel 18 lid 2 van het Besluit nadere regels in die vervoersbehoefte kunnen voorzien.

Hierbij kan bij het vaststellen van het recht op een vervoersvoorziening rekening worden gehouden met de individuele vervoersbehoefte van de belanghebbende en de mate waarin een collectief vervoerssysteem in die vervoersbehoefte kunnen voorzien. Dit geldt niet bij het verstrekken van financiële tegemoetkomingen in de kosten van:

- aanpassing van een eigen auto;
- medisch noodzakelijke begeleiding tijdens vervoer;
- aanleg of gebruik van parkeerfaciliteiten.

Bij het bepalen van de hoogte van de tegemoetkoming zal dus eerst moeten worden vastgesteld of er sprake is van een uitzonderlijke vervoersbehoefte en vervolgens is dan de vraag aan de orde in welke mate een collectief vervoerssysteem en/of vervoersvoorzieningen in natura in die vervoersbehoefte kunnen voorzien. Ter bepaling van dit laatste kan worden uitgegaan van algemene richtlijnen die op bepaalde typen vervoersvoorzieningen van toepassing zijn of kan worden gekozen voor onderzoek ter plekke. Indien er in individuele gevallen sprake is van een bijzondere vervoersbehoefte kan de van toepassing zijnde vervoersvoorziening in bovenwaartse zin worden bijgesteld. Een jonggehandicapte kan bijvoorbeeld een grotere vervoersbehoefte hebben. Het in bovenwaartse zin bijstellen van een financiële tegemoetkoming is volgens artikel 19 lid 2 onder sub h van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond mogelijk tot maximaal 150% van het aantal te reizen kilometers / zones c.q. normbedragen.

De aard van de medische beperkingen kan met zich meebrengen dat afstemming naar beneden gerechtvaardigd is. Hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan een medische beperking die alleen voor belemmeringen zorgt in het winterseizoen.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,

Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze de vervoersvoorzieningen op de individuele vervoersbehoefte worden afgestemd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf 17.4 onderdeel 6.

Overwegingen

In het kader van een te verstrekken voorziening kan het van belang zijn om de vervoersbehoefte van de belanghebbende in kaart te brengen.

Het kan natuurlijk zo zijn dat er in een individueel geval sprake is van een uitzonderlijke vervoersbehoefte. Uitgangspunt is dat er een op maat gemaakte voorziening wordt aangeboden. Dit houdt in dat bij de beoordeling of een vervoersvoorziening wordt toegekend rekening gehouden wordt met de individuele vervoersbehoefte en het daadwerkelijke verplaatsingspatroon van de belanghebbende, de tot de belanghebbende beschikbare staande en te gebruiken (eigen) vervoersvoorzieningen en de mate waarin een collectief vervoerssysteem evenals vervoersvoorzieningen in natura in die vervoersbehoefte (voor de korte afstanden) kunnen voorzien. Voor het aannemen van een uitzonderlijke vervoersbehoefte is niet voldoende dat de belanghebbende veel reist of wil reizen of dit in het verleden veel heeft gedaan. Van belang is ook dat dit vele reizen noodzakelijk is om een sociaal isolement te voorkomen. Zie CRvB 19-11-1999, nr. 98/5529 WVG.

RICHTLIJN nr. I 076 Algemeen gebruikelijke vervoersvoorzieningen

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 076 Algemeen gebruikelijke vervoersvoorzieningen

Artikel I

Richtlijn nr. I 076 wordt als volgt ingevuld:

De volgende vervoersvoorzieningen worden als algemeen gebruikelijk aangemerkt:
varianten van een fiets met hulpmotor (bv. een spartamet);

- fiets met trapondersteuning
- snorfiets
- gewone fiets
- bakfiets
- bromfiets
- fiets met lage instap:
- automatisch versnellingsbak;
- elektrisch bedienbare ramen.

Deze lijst is niet limitatief.

Er kunnen zich daarentegen situaties voordoen dat afwijzing op grond van het 'algemeen gebruikelijk' criterium onbillijk uitpakt. Zorgvuldige afweging van de vraag of de hardheidsclausule zou kunnen of moeten worden toegepast, is geboden.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven welk gemeentelijk beleid wordt gevoerd ten aanzien van de toepassing van het criterium algemeen gebruikelijk bij vervoersvoorzieningen.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.4 onderdeel 8.

Overwegingen

Wat algemeen gebruikelijk is zal afgemeten moeten worden aan de algemeen aanvaarde maatschappelijke normen van het moment. Echter, in het algemeen kan gesteld worden dat iets algemeen gebruikelijk is indien het voldoet aan de volgende vier voorwaarden:

1. Het aan te schaffen object kan voor een niet-gehandicapte persoon in een financieel vergelijkbare positie tot het normale aanschaffingspatroon worden gerekend.
2. Het is gewoon te koop.
3. Het is niet duurder dan soortgelijke producten.
4. Het is niet speciaal voor ondersteuningsbehoevende personen.

Op basis van WVG-jurisprudentie kunnen in ieder geval de volgende vervoersvoorzieningen als algemeen gebruikelijk worden aangemerkt:

- fiets;
- spartamet (zie CRvB 17-12-1996, nr. 95/7818 WVG);
- fiets met trapondersteuning (in de vorm van een hulpmotor) en lage instap (zie CRvB 15-06-2005, nr. 03/3398 WVG);
- tandem met hulpmotor (zie CRvB 05-10-2005, nr. 03/4533 WVG);
- tandem;
- automatische transmissie (zie CRvB 31-10-2000, nr. 99/2873 WVG);
- kosten van een APK-keuring (zie CRvB 14-12-2005, nr. 03/4842 WVG);
- elektrisch bedienbare ramen (zie CRvB 31-10-2000, nr. 99/2873 WVG).

Individuele omstandigheden

Opgemerkt zij dat met deze voorbeelden opgepast moet worden. Elk geval dient naar de concrete omstandigheden beoordeeld te worden. Een Spartamet is een algemeen gebruikelijk artikel. Stel nu dat iemand van 25 jaar oud als gevolg van een verkeersongeval is aangewezen op een Spartamet. Is in redelijkheid vol te houden dat zijn leeftijdsgenoten - in dezelfde financiële positie - een Spartamet tot hun normale aanschaffingspatroon rekenen?

Het komt er bij het criterium 'algemeen gebruikelijk' op aan ruimte te laten voor de individuele afweging. Het is ondoenlijk die beoordelingsruimte dicht te timmeren met beleid. Ga maar na: in het genoemde voorbeeld is de belanghebbende 25 jaar oud. Stel nu dat hij 40 is. Is een Spartamet dan wel algemeen gebruikelijk? En bij iemand van 55?

Het is niet vast te stellen vanaf welke leeftijd een Spartamet wél tot het normale aanschaffingspatroon gerekend kan worden. Indelen in leeftijdscategorieën heeft bovendien de hinderlijke consequentie dat het stigmatiserend werkt.

Hetzelfde geldt in het geval iemand acuut met bepaalde kostenposten te maken krijgt. Elektrisch bedienbare ramen zijn weliswaar algemeen gebruikelijk, maar wat te doen als iemand een ongeval krijgt en plotseling met een bepaalde handicap te maken krijgt. Ook in een dergelijk geval is het moeilijk vol te houden dat een valide persoon in overigens gelijke omstandigheden tot vervanging van zijn niet-elektrisch bedienbare ramen zou overgaan. Elektrisch bedienbare ramen zijn dan wel algemeen gebruikelijk, de vervanging van conventioneel bedienbare ramen door elektrisch bedienbare is wellicht niet algemeen gebruikelijk.

Bij het antwoord op de vraag of een artikel algemeen gebruikelijk is of niet, dient gekeken te worden naar de omstandigheden van het geval. Het ligt het meest voor de hand een aantal voorzieningen als 'algemeen gebruikelijk' te kenschetsen.

Hiervoor geldt dat zij in beginsel niet worden vergoed. De concrete omstandigheden van het geval kunnen echter maken dat van dit beginsel ten gunste van de gehandicapte kan worden afgeweken. Door in de richtlijn uitdrukkelijk de mogelijkheid van het gebruik van de hardheidsclausule te opperen, bouw je de meeste zekerheid in dat de consulent toepassing ervan ook expliciet overweegt.

Niet limitatief

De toelichting bij de 'algemeen gebruikelijk-bepaling' in de verordening geeft aan vaak dat wat 'algemeen gebruikelijk' is, moet worden afgemeten aan algemeen maatschappelijke normen. De CRvB acht dit criterium voldoende om in specifieke gevallen tot afwijzing over te gaan. Zie bijvoorbeeld CRvB 03-07-2001, nr. 00/764 WVG. Hiermee bevestigt de CRvB dat er een zeker 'open einde' aan het algemeen gebruikelijk-

criterium verbonden mag zijn.

Veel gemeenten noemen in hun beleid een aantal vervoersvoorzieningen die (in beginsel) algemeen gebruikelijk zijn. Dergelijk beleid kan regelmatig gecontroleerd worden en eventueel geactualiseerd door 'nieuwe' algemeen gebruikelijke voorzieningen op te nemen. De praktijk leert evenwel dat het inspringen op allerlei technische ontwikkelingen op zich kan laten wachten. Door te vermelden dat de lijst niet limitatief is, benadrukt de gemeente de mogelijkheid in te spelen op actuele ontwikkelingen.

RICHTLIJN nr. I 077 Vervoersvoorziening bewoners AWBZ-instelling

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 5.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 18 en artikel 19 lid 2 onder sub c Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 077 Vervoersvoorziening bewoners AWBZ-instelling

Artikel I

Richtlijn nr. I 077 wordt als volgt ingevuld:

Voor personen die in een AWBZ-instelling verblijven geldt dat de tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van taxi-/collectief vervoer maximaal 50% (artikel 19 lid 2 onder sub c van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond; zie gemeentelijke bijlage nr. GB02) van het bepaalde in artikel 19 lid 2 onder sub a c.q. sub b van het Besluit is.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven op welke wijze met betrekking tot vervoersvoorzieningen voor bewoners van AWBZ-instellingen gemeentelijk beleid wordt gevoerd.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.4 onderdeel 9.

Overwegingen

Ook ten aanzien van de belanghebbenden uit een AWBZ-instelling geldt dat zij door de gemeente ten minste in staat gesteld moeten worden om in hun directe woonomgeving in aanvaardbare mate sociale contacten te kunnen onderhouden en deel te nemen aan het leven van alledag. Aan de aanwezigheid van voor de belanghebbende belangrijke bovenregionale contacten komt dan ook op zichzelf geen, dan wel slechts in bijzondere situaties een beslissende betekenis toe. Een bijzondere situatie als zojuist bedoeld kan zich voordoen indien duidelijk komt vast te staan dat het afleggen van bepaalde bezoeken buiten de directe woonomgeving noodzakelijk is om het ontstaan van een staat van sociaal isolement of vervreemding te voorkomen.

Vervoer dat vanuit de instelling zelf wordt verzorgd valt niet onder de gemeentelijke verantwoordelijkheid, te denken valt bijvoorbeeld aan vervoer dat past in het kader van de behandeling/therapie, naar de dagbehandeling, naar de door de instelling georganiseerde recreatieve activiteiten of het vervoer dat noodzakelijk is voor de opname in de instelling en bij ontslag uit de instelling.

Bij de keuze welke vervoervoorziening het meest geschikt is, wordt geen onderscheid gemaakt tussen een bewoner van een AWBZ-instelling en niet-bewoner. Uitgangspunt blijft dat de goedkoopste adequate oplossing wordt gekozen. In het algemeen geldt dat een groot deel van de sociale contacten en het leven van alledag zich echter afspeelt binnen de AWBZ-instelling. Vaak zijn er immers onder meer recreatieve voorzieningen, een kerk, soosachtige activiteiten en arbeidstherapie aanwezig binnen de AWBZ-instelling. Ook kunnen evenementen plaatsvinden op het terrein van de instelling. Deze omstandigheden kunnen maken (afhankelijk van de instelling) dat de vervoersbehoefte van belanghebbenden in deze instelling lager ligt dan van belanghebbenden buiten de AWBZ-instelling. Bij de keuze voor het soort voorziening en de eventuele hoogte van de vervoerskostenvergoeding kan hiermee rekening worden gehouden. Om die reden verzet niets zich ertegen om de standaardvergoedingen voor AWBZ-ers lager vast te stellen. Wél is van belang dat voor elke aanvraag inzake een vervoersvoorziening onderzoek gedaan wordt naar de vervoersbehoefte. Zodra blijkt dat de standaardvergoeding voor de AWBZ-belanghebbende niet toereikend is, moet de tegemoetkoming worden aangepast.

RICHTLIJN nr. I 078 Afstemming vervoersvoorziening op leeftijd

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 5.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 18 en artikel 19 lid 2 onder sub d en onder sub e Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 078 Afstemming vervoersvoorziening op leeftijd

Artikel I

Richtlijn nr. I 078 wordt als volgt ingevuld:

- Kinderen jonger dan 4 jaar hebben geen vervoersprobleem omdat de ouders hen kunnen meenemen zonder dat een aparte voorziening hoeft te worden getroffen. Voor deze leeftijdsgroep lijken de vervoersproblemen, voor zover ze betrekking hebben op begeleiding of gesloten vervoer, niet zodanig afwijkend van de vervoersproblemen van niet-gehandicapte leeftijdsgenoten dat er aanleiding is voor een individuele voorziening. Gevallen waarin deze regel onredelijk zou werken worden individueel beoordeeld. Dit is bijvoorbeeld het geval bij kinderen jonger dan 4 jaar die vanwege de speciale wandelwagen/rolstoel niet met het gebruikelijke gezinsvervoer mee kunnen.
- Kinderen van 4 tot en met 12 jaar hebben geen zelfstandige verplaatsingsbehoefte deze worden bijna steeds bij het verplaatsen begeleid door de ouders. Toch kan er in deze categorie al sprake zijn van wezenlijke sociale contacten, zodat dan overwogen kan worden een tegemoetkoming in de kosten van taxi-/collectief vervoer toe te kennen. De hoogte hiervan bedraagt in beginsel ten hoogste 25% (artikel 19 lid 2 onder d van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond; zie gemeentelijke bijlage G.2) van het bepaalde in artikel 19 lid 2 onder sub a c.q. sub b van het Besluit.
- Kinderen van 12 tot 15 jaar hebben een enigszins ontwikkelend verplaatsingsgedrag. Eventueel een tegemoetkoming in de kosten van taxi-/collectief vervoer toekennen. De hoogte hiervan bedraagt in beginsel ten hoogste 50% (artikel 19 lid 2 onder e van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond; zie gemeentelijke bijlage G.2) van het bepaalde in artikel 19 lid 2 onder sub a c.q. sub b van het Besluit.
- Kinderen vanaf 15 jaar hebben evenals volwassenen een zelfstandig verplaatsingsgedrag. Toekenning van een volledige tegemoetkoming voor taxi-/collectief vervoer is mogelijk.
- Een (bijbehorende) vergoeding voor sociaal of medische begeleiding kan overeenkomstig worden verlaagd.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze de gemeente de vervoersvoorziening afstemt op de leeftijd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.4 onderdeel 10.

Overwegingen

De verplaatsingsbehoefte hangt nauw samen met de leeftijd van de belanghebbende. Het is duidelijk dat zeer jonge kinderen niet of nauwelijks een zelfstandige verplaatsingsbehoefte hebben. De standaardvergoeding kan hierop worden afgestemd. Het verplaatsingsgedrag van ouderen zal veelal afnemen met het klimmen der jaren. Individueel zijn er echter grote verschillen tussen ouderen zodat een algemene verlaging van de vergoeding niet op zijn plaats is.

RICHTLIJN nr. I 079 Collectief vervoer

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.1 Verordening
maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 079 Collectief vervoer

Artikel I

Richtlijn nr. I 079 wordt als volgt ingevuld:

De gemeente kent een collectief vervoerssysteem. Dit betekent dat paragraaf I7.5 relevant is.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of er in de gemeente een collectief vervoerssysteem aanwezig is en of deze paragraaf relevant is.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.5 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel. Welke vervoersvoorzieningen het college moet treffen is niet wettelijk geregeld. De gemeente heeft hier beleidsvrijheid. Eén van de mogelijke vervoersvoorzieningen is een systeem van collectief vervoer.

RICHTLIJN nr. I 080 Tarief collectief vervoer

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 080 Tarief collectief vervoer

Artikel I

Richtlijn nr. I 080 wordt als volgt ingevuld:

- Het reizigerstarief geldt per zone.
- De hoogte van het reizigerstarief bedraagt (vanaf 1 oktober 2004) € 0,45 (inclusief 6% btw).
- Per rit betaalt de klant het aantal te reizen zones én 1 opstapzone, per persoon.
- Normale reistijd is de directe reistijd van het vertrekadres naar het aankomstadres uitgerekend door middel van de meest recente versie van een gangbare en algemeen geaccepteerde routeplanner (zoals bijvoorbeeld Travelmanager, Routenet, ANWB Routeplanner) volgens de snelste route, ingesteld in de standaard instellingen voor een personenauto. De opdrachtgever geeft vooraf akkoord op de keuze voor de routeplanner.
- Voor langere ritten, dat wil zeggen voor ritten vanuit het omschreven vervoersgebied (het vervoersgebied in de collectieve vervoersregeling bestaat uit het grondgebied Helmond en 4 omliggende zones) naar buiten het vervoersgebied, betaalt de klant voor de extra zones buiten het vervoersgebied een hoger tarief per extra zone. Dit is het commerciële tarief van de vervoerder.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven welk tarief wordt gehanteerd voor het gebruik van het collectief vervoer. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.5 onderdeel 4.

Overwegingen

Het al dan niet hanteren van tarieven voor het gebruik van collectief vervoer heeft uiteraard financiële gevolgen voor een gemeente. Indien geen tarieven worden gehanteerd zal de gemeente de kosten van het collectief vervoerssysteem volledig zelf voor zijn rekening moeten nemen. Wordt van de gebruiker wel een vergoeding gevraagd, dan kan deze worden gebruikt om de kosten van het collectief vervoerssysteem te drukken.

RICHTLIJN nr. I 081 Kenmerken collectief vervoerssysteem

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 081 Kenmerken collectief vervoerssysteem

Artikel I

Richtlijn nr. I 081 wordt als volgt ingevuld:

Het collectief vervoerssysteem in de gemeente Helmond heeft de navolgende kenmerken.

Vervoergebied:

Het vervoergebied in de collectieve vervoersregeling bestaat uit het grondgebied Helmond en 4 omliggende zones.

Het vervoergebied Helmond houdt in dat de persoon in de basis vijf zones gesubsidieerd mag reizen.

De reis moet beginnen en/of eindigen in een van de aan het CVV deelnemende gemeenten en kan maximaal 5 zones bedragen gerekend vanaf het woonadres in Helmond.

Het vervoergebied is verdeeld in zones gebaseerd op de zonegrenzen van het huidige openbaar vervoer, deze bestaan gemiddeld uit 3 à 3,5 km per zone. Het grondgebied van de gemeente Helmond is opgedeeld in meerdere zones.

Voor langere ritten, dat wil zeggen voor ritten vanuit het omschreven vervoersgebied naar buiten het vervoersgebied, is Taxbus eigenlijk niet bedoeld. Maar deze zijn voor de klant wel mogelijk, voor een hoger tarief per extra zone. Dit is het commerciële tarief van de vervoerder.

Normale reistijd is de directe reistijd van het vertrekadres naar het aankomstadres uitgerekend door middel van de meest recente versie van een gangbare en algemeen geaccepteerde routeplanner (zoals bijvoorbeeld Travelmanager, Routenet, ANWB Routeplanner) volgens de snelste route, ingesteld in de standaard instellingen voor een personenauto. De opdrachtgever geeft vooraf akkoord op de keuze voor de routeplanner.

Valys:

Voor reizen over grotere afstanden kunt u reizen met Valys in heel Nederland van deur tot deur tegen openbaar vervoertarief. Valys is alleen beschikbaar voor mensen met een Wmo indicatie. Voor het reizen met Valys heeft men een Valys-pas nodig, die kan worden aangevraagd op het landelijke telefoonnummer (0900-9360).

Openingstijden:

Taxbus rijdt op alle dagen van het jaar.

Taxbus zorgt ervoor dat de centrale dagelijks bereikbaar en bemand is van 06.00 uur tot 01.30 uur en zolang er voor betreffende dag nog ritten geboekt staan of uitgevoerd worden.

Wanneer bij de aanmelding van de rit aangegeven wordt dat de rit bedoeld is als voortransport voor een andere vorm van Openbaar Vervoer, dient Taxbus ervoor zorg te dragen dat er een aansluitingsgarantie is.

Reserveren:

Reserveringsnummer:

- De klant dient iedere rit telefonisch te reserveren bij het centrale reserveringsnummer.
- Dit nummer is 0800 - 02 34 795 en is voor de beller gratis.
- Het reserveringsnummer is alle dagen van het jaar bereikbaar, van 06.00 uur tot 01.30 uur en zolang er voor betreffende dag nog ritten geboekt staan of uitgevoerd worden.
- De klant kan meerdere ritten tegelijk reserveren, in 1 telefoongesprek.
- De klant kan ook herhalingsritten in een keer reserveren. Bijvoorbeeld een rit die elke week op een vaste tijd moet worden gereden. Dit kan maximaal 1 jaar vooruit.

Reserveren van een rit:

- De klant kan een rit met Taxbus uiterlijk zestig minuten voor het gevraagde vertrektijdstip reserveren.
- Wanneer de vervoerder een kortere reserveringstijd kan inplannen, kan de reserveringstijd beperkt worden. De klant heeft hier echter geen recht op.
- De klant kan op twee manieren aangeven hoe laat de rit moet plaatsvinden:
 - door het aangeven van het gewenste vertrektijdstip; of
 - door het aangeven van het gewenste aankomstijdstip.
- De rit wordt uitgevoerd met een marge van maximaal 15 minuten voor of maximaal 15 minuten na het afgesproken vertrektijdstip. Indien de klant een gewenst aankomstijdstip aangeeft, brengt de vervoerder advies uit over de vertrektijd rekening houdend met de geldende ophaalmarges.
- De klant ontvangt ten alle tijden van Taxbus een bon voorzien van, naam aanbieder, naam vervoerssysteem, klantnummer, tarief, datum, tijd instappen, tijd uitstappen, voertuignummer en telefoonnummers voor informatie, bestellen rit en klachten.
- Taxbus moet ervoor zorgen dat de centrale de klant op het moment dat hij/zij zijn rit aanvraagt, bij afronding van het telefoongesprek in ieder geval informeert over:
 - Het vertrekadres;
 - Het bestemmingsadres;
 - Het aantal personen;
 - Het tijdstip van ophalen (inclusief marges);
 - Het aantal rolstoelen en andere hulpmiddelen;
 - De ritprijs;
 - De te verwachten ritduur en/of het te verwachten tijdstip van aankomst;
 - (Wanneer van toepassing) het aantal zones dat de betreffende klant nog tegen een gesubsidieerd tarief kan reizen;
 - Het nummer waarop de klant wordt teruggebeld voor de terugbeloptie.Taxbus moet ervoor zorgen dat de centrale direct kan antwoorden op vragen over reismogelijkheden binnen het systeem.

Terugbelservice:

- In het kader van efficiëntie en de klantvriendelijkheid wordt de klant door de centrale ongeveer 5 minuten voor de werkelijke aankomsttijd van het voertuig gebeld dat het voertuig onderweg is. Dit mag ook gebeuren door een geautomatiseerd systeem. Wanneer echter de taxi later arriveert dan afgesproken (met in achtneming van de spreiding in de ophaaltijd) dient er mondeling contact te zijn met de klant. Op basis van indicatiestelling door De Zorgpoort kan deze tijd van vijf minuten voor verruimd worden naar 10 minuten zodat zij meer tijd hebben zich gereed te maken voor vertrek. De klant kan bij het bestellen van de rit aangeven op welk nummer de klant teruggebeld wil worden. Dit kan elk nummer in Nederland zijn (vast- en mobielnet). Voor de heen en de retourrit kan dit nummer verschillend zijn. De terugbelservice wordt bij het inboeken van de ritopdracht altijd aangeboden.

Prioriteitsritten:

- De klant heeft ook de mogelijkheid om een prioriteitsrit te reserveren. Bij prioriteitsritten geldt een minimale vooraanmeldingstijd van twee uur voor de aankomsttijd bij het vertrekadres. Ritten met de volgende bestemmingen worden aangeduid als prioriteitsritten:
 - de aansluiting op een andere vorm van Openbaar Vervoer;
 - naar een begrafenis of crematie;
 - naar een burgerlijk en/of kerkelijke huwelijksinzegening;
 - naar religieuze vieringen in officieel gebouw (o.m. kerk en moskee).Bij prioriteitsritten mag de klant nooit later dan de afgesproken tijd op de afgesproken plaats aanwezig zijn. Het is wel toegestaan dat de klant maximaal 15 minuten voor de afgesproken tijd op de afgesproken plaats aanwezig is.

Groepsritten:

- Het gaat hierbij om vervoer van groepen met hetzelfde vertrek- of aankomstadres, in één keer aangemeld. Elke pashouder betaalt een eigen bijdrage en de vervoerder krijgt de basisvergoeding voor

de langste rit.

- Men kan als groep de ritten van en / of naar de gezamenlijke activiteit maken.
- De aankomst- en vertrektijden zijn op tijd met een marge van 15 minuten (vergelijkbaar met een zogenaamde prioriteitsrit).
- Men dient zich aan de specifieke bepalingen te houden van het gebruikerreglement ten aanzien van groepsritten.
- Bij regelmatig terugkerende ritten dient de reiziger zich te houden aan de regels voor af- en aanmelding.

Gezinstaxi:

- Het gaat hierbij om vervoer waarbij de vervoersgerechtigde met het volledige gezin kan reizen. Concreet betekent dit dat de gemeente op basis van indicatie het aantal sociale begeleiders vast zal stellen op 2 of meer. Deze ritten mogen niet gecombineerd worden met anderen. Alle reizigers betalen hetzelfde tarief als de vervoersgerechtigde. Het tarief per ritzone blijft gelijk en hiervoor zijn geen extra kosten verschuldigd.
- Men kan als gezin de ritten van en / of naar de activiteit gezamenlijk maken.
- De ritten worden niet gecombineerd met anderen.
- Door De Zorgpoort wordt de indicatie voor de gezinstaxi vastgesteld, op grond van sociale omstandigheden.

Gegarandeerde aankomsttijd:

- Mogelijkheid van een rit met een gegarandeerde aankomsttijd (naast de geformuleerde prioriteitsritten). Het gaat hierbij om vervoer, waarbij de vervoersgerechtigde de mogelijkheid heeft ritten te bestellen met een gegarandeerde aankomsttijd (op tijd of met een marge van maximaal 15 minuten te vroeg).
- Bij ritten met een gegarandeerde aankomsttijd mag de klant nooit later dan de afgesproken tijd op de afgesproken plaats aanwezig zijn. Het is wel toegestaan dat de klant maximaal 15 minuten voor de afgesproken tijd op de afgesproken plaats aanwezig is. Er geldt een minimale vooraanmeldingstijd van twee uur voor de aankomsttijd bij het vertrekadres.
- Er geldt een meerprijs van € 3,13 per zone voor de eerste vijf zones, daarna een meerprijs van € 1,38 per zone.

Uitvoering vervoer:

- Het vervoerssysteem is toegankelijk voor rolstoelen, scootermobielen, rollators en kinderwagens.
- Voor het vervoerssysteem worden taxi's, minibussen en rolstoelbussen ingezet. Welk voertuig wordt ingezet is een verantwoordelijkheid van de vervoerder. Maar de vervoerder moet altijd een passend voertuig inzetten, voor bijvoorbeeld het kunnen meenemen van meereizende personen of een rolstoel of scootermobiel.
- De vervoerder is vrij in de keuze van het in te zetten vervoermiddel zolang dat vervoermiddel voldoet aan de specifieke (medische) vervoersbehoeften van gebruikers (denk hierbij aan het feit dat gebruikers uit de doelgroep vervoersgerechtigden de indicatie kunnen hebben van voldoende beenruimte of het niet kunnen nemen van een hoge instap).
Betreffende gebruikers zullen in dergelijke gevallen beschikken over een indicatie van De Zorgpoort. In overleg met De Zorgpoort zullen afspraken gemaakt worden over voor welke doelgroepen welk voertuig geschikt is.
- Een klant moet (eventueel met een medisch begeleider) zelfstandig kunnen reizen. Indien een klant een indicatie heeft voor een medisch begeleider, is de klant verplicht om een medisch begeleider mee te nemen gedurende de rit met Taxibus.
- Bij aankomst bij het vertrekadres stapt de chauffeur uit en, indien de reiziger zich in een woning of gebouw bevindt, wordt er door de chauffeur aangebeld.
- Indien gewenst, is de chauffeur behulpzaam bij de in- en uitstap, de verplaatsing van de buitendeur van de woning of gebouw naar het voertuig of andersom en het dragen van bagage.
- Het is toegestaan scootermobielen in het voertuig te vervoeren. Het is niet toegestaan betreffende gebruikers tijdens het vervoer of tijdens het transport op de lift in de scootermobiel te laten zitten. De chauffeur zorgt voor het in- en uitrijden en vastzetten van de rolstoel of scootermobiel.
- In de voertuigen mag nooit worden gerookt. De voertuigen zijn dan ook volledig rookvrij.
- In het geval van het vervoer met een personenauto is het niet toegestaan meer dan twee personen te vervoeren op de achterbank.

Een personenauto is op de achterbank voorzien van 2 duidelijke zitplaatsen. De derde zitplaats wijkt over het algemeen af van de ander 2 (onder andere qua afmetingen en beenruimte).

Wanneer een voertuig beschikt (bijvoorbeeld een MPV) over 3 gelijkwaardige zitplaatsen (qua afmetingen en beenruimte overeenkomend met een reguliere zitplaats in een personenauto of 8-persoonsbus) is het toegestaan 3 personen naast elkaar te vervoeren.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven welk collectief vervoerssysteem binnen de gemeente van kracht is en wat hiervan de kenmerken en voorwaarden zijn.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf 17.5 onderdeel 5.

RICHTLIJN nr. I 082 Begeleiding en collectief vervoer

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 082 Begeleiding en collectief vervoer

Artikel I

Richtlijn nr. I 082 wordt als volgt ingevuld:

De begeleiding tijdens het vervoer is medisch noodzakelijk.

- Een medisch begeleider hoeft geen reizigerstarief te betalen. Dit geldt alleen wanneer die medisch begeleider ook samen met een Wmo-pashouder reist, die recht heeft op die gratis medisch begeleider. Dat recht is door de gemeente kenbaar gemaakt bij de vervoerder.
- Indien een Wmo-pashouder iemand mee wil nemen met de Taxbus, kan dat. Die sociaal begeleider betaalt dan hetzelfde tarief als de Wmo-pashouder. Dit is overigens beperkt tot 1 persoon per Wmo-klant, per rit. Indien de sociaal begeleider zelf een pashouder is, is hij verplicht dat te melden bij het reserveren van de rit.
- Indien een Wmo-pashouder een of meerdere gezinsleden mee wil nemen met de Taxbus, kan dat. De gezinsleden betalen dan hetzelfde tarief als de Wmo-pashouder. Dit recht is overigens beperkt tot Wmo-klanten die een gezinsindicatie hebben gekregen van de gemeente. Indien de meereizende gezinsleden zelf pashouder zijn, zijn ze verplicht dat te melden bij het reserveren van de rit.
- Voor de hiervoor genoemde medische begeleiders, sociaal begeleiders of meereizende gezinsleden, geldt dat zij het reizigerstarief moeten betalen als ze zelf vervoersgeïndiceerd zijn en om die reden een eigen Taxbus vervoerpas hebben.

Blindengeleidehonden of andere erkende hulphonden kunnen gratis meereizen met een betalende klant.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid luidt met betrekking tot begeleiding in het collectief vervoer.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf 17.5 onderdeel 7.

Overwegingen

Het komt regelmatig voor dat belanghebbenden aangewezen zijn op begeleiding tijdens collectief vervoer. Deze begeleiding wordt normaliter vergoed indien de medische noodzaak hiervan is vastgesteld.

Begeleiding is in voorkomende gevallen een aanvullende voorziening. Het college moet verantwoorde voorzieningen aanbieden. Het collectief vervoer kan, indien (gratis) medisch noodzakelijke begeleiding mogelijk gemaakt wordt, een verantwoorde voorziening zijn. De begeleidingsvoorziening kan ook bestaan uit een (aanvullende) financiële tegemoetkoming.

Er bestaat ook begeleiding van sociale aard. Deze vorm van begeleiding wordt veelal niet vergoed. Het behoort desalniettemin tot de gemeentelijke beleidsvrijheid om hierover beleid te formuleren.

RICHTLIJN nr. I 083 Vergoeding van vervoer per eigen auto, bruikleenauto of taxi

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.1 en artikel 5.4
Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 19 en artikel 20 Besluit nadere regels
verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 083 Vergoeding van vervoer per eigen auto, bruikleenauto of taxi

Artikel I

Richtlijn nr. I 083 wordt als volgt ingevuld:

Om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer of een eigen auto, auto van een derde of een taxi moet voldaan zijn aan de volgende voorwaarden:

1. Het inkomen van de belanghebbende is (na aftrek van de forfaitaire vrijlating van € 104,00 per maand niet hoger dan 1,5 maal het norminkomen (volgt uit artikel 5.4 van de Wmo-verordening en artikel 20 van het Besluit nadere regels).
2. Er is een medische indicatie voor de betreffende voorziening.
3. Een financiële tegemoetkoming is de goedkoopst adequate voorziening.
4. Er is geen (andere) weigeringsgrond van toepassing.

Algemeen normbedrag

Voor een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer in het vervoergebied Helmond geldt per belanghebbende dat deze gesubsidieerd kan reizen tegen het geldende OV tarief (€ 0,45 voor 1 opstapzone per rit + € 0,45 per OV zone) tot op jaarbasis maximaal 800 zones (inclusief de zgn. opstapzone). De reis moet beginnen en/of eindigen in een van de aan het CVV deelnemende gemeenten en kan maximaal 5 zones bedragen gerekend vanaf het woonadres in Helmond.

Voor dit collectief vervoer is een plafond ingebouwd van een maximaal aantal zones van 800 (inclusief instapzone), ervan uitgaande dat hiermee kan worden voorzien aan een vervoersbehoefte van 1500 tot 2000 km per jaar.

Wanneer de belanghebbende geen gebruik kan maken van het collectief vervoer is het budget als tegemoetkoming in de kosten van gebruik van een eigen auto of auto van een derde € 600,-- per jaar.

Wanneer de belanghebbende geen gebruik kan maken van het collectief vervoer en gebruik maakt van een taxi in plaats van de eigen auto of de auto van een derde, geldt dat genoemd normbedrag op basis van overlegging van nota's aangevuld wordt tot maximaal 2000 te reizen kilometers op jaarbasis op basis van het commerciële taxitarief en onder aftrek van het OV-tarief van € 0,09 per km.

Beide echtgenoten gehandicapt

Indien beide echtgenoten gehandicapt zijn en beiden geen gebruik kunnen maken van het collectief vervoer is het budget als tegemoetkoming in de kosten van gebruik van een eigen auto of auto van een derde € 810,-- per jaar.

Kinderen

Voor kinderen van 4 tot 12 jaar wordt in beginsel maximaal 25% verstrekt van het hierboven bepaalde onder Algemeen normbedrag. Voor kinderen van 12 tot 15 bedraagt de vergoeding maximaal 50% van het hierboven bepaalde onder Algemeen normbedrag.

Personen die in AWBZ-instellingen verblijven

Voor personen die in een AWBZ-instelling verblijven bedraagt de tegemoetkoming maximaal 50% van het hierboven bepaalde onder Algemeen normbedrag. Daarbij geldt dat dit volledig verstrekt wordt als tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer.

Bruikleenauto

De tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van een bruikleenauto bedraagt € 180,00 per jaar.

Verhoging op basis van individuele omstandigheden

Op basis van individuele omstandigheden kan het aantal te reizen kilometers / zones c.q. normbedragen verhoogd worden naar een maximum van 150%.

Aanvullende vervoersvoorziening CVV

De aanvullende vervoersvoorziening CVV als beschreven in richtlijn I 088 in paragraaf I 7.11 onderdeel 7 is van overeenkomstige toepassing.

Combinatie met voorziening in natura

Indien een vervoersvoorziening in natura (m.u.v. een bruikleenauto) dan wel een financiële tegemoetkoming in de kosten van aanschaf of gebruik van een ander (niet in artikel 18 lid 3 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond genoemd) verplaatsingsmiddel wordt verstrekt, kan een aanvullende tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer worden verstrekt. Voor een dergelijke tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer in het vervoergebied Helmond geldt per belanghebbende dat deze gesubsidieerd kan reizen tegen het geldende OV tarief (€ 0,45 voor 1 opstapzone per rit + € 0,45 per OV zone) tot op jaarbasis maximaal 400 zones (inclusief de zgn. opstapzone). De reis moet beginnen en/of eindigen in een van de aan het CVV deelnemende gemeenten en kan maximaal 5 zones bedragen gerekend vanaf het woonadres in Helmond.

Indien de belanghebbende geen gebruik kan maken van het collectief vervoer, geldt als aanvullende tegemoetkoming maximaal 50% van het hierboven bepaalde onder Algemeen normbedrag.

Juridische bronnen

Het bovenstaande volgt uit artikel 19 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond. Dit is opgenomen als gemeentelijke bijlage nr. GB02.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm de vergoeding van vervoer per eigen auto, per bruikleenauto of per taxi wordt verleend.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.6 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid (zie paragraaf 12?).

Er is nog een derde vorm waarin een voorziening kan worden verstrekt, namelijk de financiële tegemoetkoming (zie artikel 5 en 19 Wmo). Deze vorm wordt niet als keuzemogelijkheid genoemd in artikel 6 Wmo.

RICHTLIJN nr. I 084 Vergoeding van vervoer per rolstoeltaxi

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 18 lid 3 en artikel 19 lid 2 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 084 Vergoeding van vervoer per rolstoeltaxi

Artikel I

Richtlijn nr. I 084 wordt als volgt ingevuld:

Om in aanmerking te komen voor een financiële tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van een rolstoeltaxi moet voldaan zijn aan de volgende voorwaarden:

1. Rolstoelvervoer middels collectief vervoer is niet mogelijk
2. Er is een medische indicatie voor het vervoer per rolstoeltaxi
3. Een financiële tegemoetkoming is de goedkoopst adequate voorziening.
4. Er is geen (andere) weigeringsgrond van toepassing

Let op: er geldt dus een primaat voor het collectief vervoer.

De financiële tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van een rolstoeltaxi bedraagt ten hoogste € 1.494,00 per jaar. Dit normbedrag wordt op basis van overlegging van nota's aangevuld tot maximaal 2000 te reizen kilometers op jaarbasis op basis van het commerciële rolstoeltaxitarief en onder aftrek van het OV-tarief per km. Op grond van individuele omstandigheden kan dit bedrag worden verhoogd met maximaal 50%.

Het bovenstaande volgt uit artikel 19 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond. Dit is opgenomen als gemeentelijke bijlage nr. GB02.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm de vergoeding van vervoer per rolstoeltaxi wordt verleend.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf 17.7 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Een adequate vervoersvoorziening kan (onder andere) bestaan uit een vergoeding van vervoer per rolstoeltaxi.

In twee belangrijke uitspraken heeft de CRvB een ondergrens gesteld voor vervoersvoorzieningen (CRvB 12-03-2002, nr. 00/3220 WVG en CRvB 12-03-2002, nr. 00/5131 WVG). De toekenning van een (combinatie van) vervoersvoorzieningen moest de belanghebbende in staat stellen 1500 tot 2000 km per jaar te kunnen reizen binnen het zorgplichtgebied (15 km vanaf het vertrekadres).

De rolstoeltaxi is in het algemeen een dure voorziening. De praktijk onder de WVG leerde dat de vergoedingen die gemeenten toekennen voor de rolstoeltaxi bij lange na de ondergrens niet waarborgen.

RICHTLIJN nr. I 085 Aanpassing van een auto

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 18 lid 3 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 085 Aanpassing van een auto

Artikel I

Richtlijn nr. I 085 wordt als volgt ingevuld:

Het gemeentelijk beleid inzake het verlenen van financiële tegemoetkomingen voor auto-aanpassingen luidt als volgt:

1. Een belanghebbende komt slechts in aanmerking voor een financiële tegemoetkoming voor auto-aanpassingen, indien hij óók voor een bruikleenauto in aanmerking zou zijn gekomen wanneer zijn inkomen lager zou zijn geweest dan de inkomensgrens.
2. De aanpassingen dienen individueel te zijn; medisch noodzakelijk; niet standaard opgenomen of verkrijgbaar te zijn in de voorhanden zijnde automodellen (een automatische transmissie en stuurbevestiging bijvoorbeeld worden dus niet vergoed).
3. Een autoaanpassing wordt niet verleend indien uit medisch onderzoek blijkt dat er andere goedkopere adequate oplossingen zijn (bijvoorbeeld het gebruik van het CVV) die de beperkingen welke de belanghebbende bij het vervoer buitenshuis ondervindt opheffen of verminderen.
4. Het dient om aanpassingen te gaan, die minder vaak voorkomen, of die in een uitvoering gemaakt moeten worden, die afwijkt van de gangbare voorzieningen.
5. Auto-aanpassingen dienen door het CBR te worden gekeurd; vervolgens wordt een aantekening op het rijbewijs gemaakt welke noodzakelijke aanpassing(en) is (zijn) aangebracht.
6. Bij wisseling van auto dient, bij auto-aanpassingen die verwisselbaar zijn, bekeken te worden of de aanpassingen overzetbaar zijn.
7. Eenzelfde aanpassing wordt in principe maximaal één keer per 5 jaar verstrekt. In verband hiermee geldt dat bij auto's ouder dan drie jaar onderzocht moet worden of de resterende levensduur van de betreffende auto zodanig is dat het verantwoord is om de noodzakelijke aanpassingen aan te brengen. Hiertoe zal een deskundige adviseur ingeschakeld moeten worden.
8. Als uit het advies blijkt dat de resterende levensduur van de auto minder dan vijf jaar bedraagt en wanneer de gevraagde aanpassingen niet zomaar kunnen worden overgezet in een andere auto dan overwegen om de aanvraag af te wijzen. Over een dergelijke handelswijze is echter nog geen jurisprudentie bekend.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,

Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm een aanpassing van een auto wordt verstrekt. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf 17.8 onderdeel 3.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Een voorziening in de vorm van een autoaanpassing zal in de praktijk niet vaak toegekend worden. Meestal is een andere verstrekking of een combinatie van verstrekkingen adequaat om de vervoersproblemen op te lossen..

Een autoaanpassing kan aangewezen zijn indien:

1. er een medische indicatie bestaat voor een vervoersvoorziening;
2. de medische situatie van belanghebbende is zodanig dat hij niet in staat is lopend, fietsend of met het openbaar vervoer sociale contacten te onderhouden.
3. de belanghebbende niet in staat is gebruik te maken van een aanwezig collectief vervoersysteem en ook niet met een normale auto, taxi of rolstoeltaxi kan reizen en er geen andere, goedkopere adequate voorzieningen zijn die een oplossing bieden voor het mobiliteitsprobleem;
4. het niet gaat om standaardaanpassingen;
5. met een autoaanpassing volledig in de vervoersbehoefte van de belanghebbende kan worden voorzien.

Over het algemeen zullen algemeen gebruikelijke aanpassingen niet worden verleend, tenzij deze medisch noodzakelijk zijn. Te denken valt bijvoorbeeld aan airconditioning.

De medische noodzaak van een autoaanpassing wordt vastgesteld door de medisch adviseur (het CIZ, de GGD, Argonaut etc.). Een dergelijk advies kan eventueel ook door het CBR gegeven worden. Zij geven direct aan welke aanpassingen noodzakelijk zijn en of een aantekening daarvan op het rijbewijs is aangewezen. Het college zal met een dergelijke vaststelling van het CBR vaak afzien van advies door het 'eigen' adviesorgaan.

Een overweging om een vergoeding voor een autoaanpassing toe te kennen kan zijn dat de beoogde aanpassingen overzetbaar zijn. De frequentie van aanpassen in onderstaand voorbeeld is beperkt tot eens per vijf jaar. Hiermee samenhangend is de vraag of de aanpassing economisch verantwoord is bij oudere auto's van belang.

Een bijzondere vorm van aanpassing vormt de speciale autostoel. Een voordeel van een dergelijke aanpassing is dat deze doorgaans gemakkelijk overzetbaar is naar een andere auto. Veel gemeenten zullen daarbij de regel hanteren dat de autostoel noodzakelijk moet zijn om ernstige rugklachten op korte afstanden of binnen een korte reistijd op te heffen of te verminderen.

RICHTLIJN nr. I 086 Auto

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 18 lid 2 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 086 Auto

Artikel I

Richtlijn nr. I 086 wordt als volgt ingevuld:

Het verstrekken van een bruikleenauto of een PGB is alleen aan de orde indien uit het medisch advies blijkt dat dit noodzakelijk en dit de goedkoopste adequate voorziening is. Gelet hierop zal het in de praktijk slechts zeer zelden nodig zijn om een bruikleenauto of een PGB te verstrekken. Andere adequate voorzieningen of combinaties daarvan zullen veelal goedkoper zijn.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven het gemeentelijk beleid met betrekking tot de verstrekking van een al dan niet aangepaste auto aan, zoals de voorwaarden en de vorm.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf 17.9 onderdeel 4.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Het verstrekken van een bruikleenauto vormde bij de meeste gemeenten het sluitstuk van het verstrekkingenbeleid inzake vervoersvoorzieningen in het kader van de WVG. Vóór inwerkingtreding van de WVG in 1994 was het toekennen van een bruikleenauto een zeer gebruikelijk fenomeen. De WVG - en in het verlengde daarvan de jurisprudentie van de CRvB - werd gekenmerkt door een zekere strengheid. Hantering van het criterium goedkoopst-adequaats maakte dat vaak een andere, minder kostbare voorziening aangewezen was.

Het toekennen van een auto in bijzondere uitvoering zal veelal een aangepast busje betreffen. In een dergelijk voertuig kan gemakkelijk een belanghebbende met een (elektrische) rolstoel verplaatst worden. Vaak zal een dergelijk verzoek geplaatst worden door een gezin met een gehandicapt kind. Het gezinsleven wordt immers bemoeilijkt indien de toegekende voorziening op praktische wijze in de weg staat aan samen reizen. Desalniettemin beperkt de gemeentelijke verantwoordelijkheid zich tot de goedkoopst-adequate voorziening. In de jurisprudentie wordt de lijn gevolgd dat een systeem van collectief vervoer de voorkeur verdient. Bovendien is de gemeentelijke verantwoordelijkheid in het kader van de Wmo geografisch beperkt tot het vervoer in de directe woon- en leefomgeving. Daarmee weerlegt de rechter vaak het argument dat een belanghebbende verschoning en verzorging behoeft gedurende de reis (CRvB 07-03-1997, nr. 95/8985 WVG en CRvB 15-08-2001, nr. 00/1744 WVG).

RICHTLIJN nr. I 087 Gesloten buitenwagen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 18 lid 2 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 087 Gesloten buitenwagen

Artikel I

Richtlijn nr. I 087 wordt als volgt ingevuld:

Het verstrekken van een gesloten buitenwagen in natura of in de vorm van een PGB is aan de orde indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- De belanghebbende kan op grond van zijn medische beperkingen geen gebruik maken van het collectief vervoer of taxi.
- Uit medisch onderzoek blijkt dat de belanghebbende voor zijn verplaatsingen buitenshuis is aangewezen op constant gesloten vervoer. Dit is veelal het geval indien de belanghebbende wisselende temperatuursveranderingen en slechte weersomstandigheden niet kan verdragen.
- Er is sprake van vervoersbehoefte binnen de directe omgeving van de woning (de korte en iets langere afstanden zijn te bereiken met een gesloten buitenwagen).

Als het college een gesloten buitenwagen verstrekt dan vergoeden zij tevens de kosten voor een bromfietscertificaat alsmede de kosten van maximaal 10 lessen (indien nodig).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven het gemeentelijk beleid met betrekking tot de verstrekking van een al dan niet aangepaste gesloten buitenwagen, zoals de voorwaarden en de vorm.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.10 onderdeel 4.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Reden om een gesloten buitenwagen toe te kennen in plaats van een scootermobiel kan gelegen zijn in de medische noodzaak van gesloten buitenvervoer.

RICHTLIJN nr. I 088 Scootermobiel

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 18 lid 2 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 088 Scootermobiel

Artikel I

Richtlijn nr. I 088 wordt als volgt ingevuld:

Het verstrekken van een scootermobiel in natura of in de vorm van een PGB is aan de orde indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- Er is een medische indicatie voor een Wmo vervoersvoorziening.
- Er geen oplossing voorhanden is via de gebruikelijke vervoersvoorzieningen.
- Er is sprake van een substantiële vervoersbehoefte in de directe omgeving van de woning in het kader van het leven van alledag. Bijvoorbeeld binnen een straal van 1 tot 1,5 kilometer met een scootermobiel zelf boodschappen kunnen doen, familie bezoeken, deelnemen aan hobby/vrijtijdsbesteding.
- De belanghebbende is voornemens de scootermobiel regelmatig te gaan gebruiken.
- De belanghebbende beschikt over voldoende verkeersinzicht om op veilige en verantwoorde wijze zich met de scootermobiel in het dagelijkse verkeer te begeven. Dit dient tijdens de selectie van de scootermobiel te worden getoetst. Bij twijfel dienen vooraf (enkele) rijvaardigheidsproeven te worden gedaan alvorens de scootermobiel wordt verstrekt.

De gemeente verstrekt scootermobielen met een maximumsnelheid van 8 tot 15 km per uur.

Er is een mogelijkheid voor belanghebbende een korte training te volgen voor het besturen van de scootermobiel.

Aanvullende vervoersvoorziening CVV

Voor belanghebbenden die een scootermobiel bezitten of die in het bezit zijn van een elektrische rolstoel uitsluitend voor buitengebruik, bestaat er een speciale regeling. Voor een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer in het vervoergebied Helmond geldt per belanghebbende dat deze gesubsidieerd kan reizen tegen het geldende OV tarief (€ 0,45 voor 1 opstapzone per rit + € 0,45 per OV zone) tot op jaarbasis maximaal 400 zones (inclusief de zgn. opstapzone). De reis moet beginnen en/of eindigen in een van de aan het CVV deelnemende gemeenten en kan maximaal 5 zones bedragen gerekend vanaf het woonadres in Helmond.

Indien de belanghebbende geen gebruik kan maken van het collectief vervoer, geldt als aanvullende tegemoetkoming in de kosten voor het gebruik van een taxi of een eigen auto, artikel 5.1 aanhef en onder sub c van de Wmo-verordening en artikel 18 lid 3 aanhef en onder sub c van het Besluit nadere regels, een tegemoetkoming van maximaal 50% van het bepaalde in artikel 19 lid 2 onder sub b van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond; zie gemeentelijke bijlage G.2). Aparte aanvraag van dit tegemoetkoming is niet nodig. Bij verstrekking van de scootermobiel wordt dit tegemoetkoming eveneens toegekend.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven het gemeentelijk beleid met betrekking tot de verstrekking van een scootermobiel, zoals de voorwaarden en de vorm.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.11 onderdeel 7.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Voor mensen met een slechte sta-loopfunctie kan een open elektrische buitenwagen ofwel een scootermobiel een aangewezen voorziening zijn. De scootermobiel is bedoeld om te voorzien in de vervoersbehoefte in de directe leefomgeving, een gebied dat zich uitstrekt tot 15 km vanaf het woonadres. Voor zover dit met de voorziening technisch of anderszins niet mogelijk is, dient een aanvullende voorziening toegekend te worden. Daarnaast blijkt uit jurisprudentie van de CRvB dat een vervoersvoorziening of een combinatie van vervoersvoorzieningen slechts dan adequaat zijn wanneer in totaal een afstand van 1500 tot 2000 km per jaar kan worden afgelegd zie (CRvB 12-03-2002, nr. 00/3220 WVG en CRvB 12-03-2002, nr. 00/5131 WVG).

In CRvB 28-01-2004, nrs. 03/4396 en 03/4432 WVG heeft de CRvB duidelijk gemaakt dat het feit dat een belanghebbende beschikt over een rolstoel kan en mag worden meegenomen bij de beantwoording van de vraag of respectievelijk in welke omvang een vervoersvoorziening dient te worden toegekend.

Het is de vraag of de gemeente bij het verstrekken van een scootmobiel een besparingsbedrag bij de belanghebbende in rekening mag brengen. De rechtbank Almelo heeft deze vraag ontkennend beantwoord (Rechtbank Almelo 20-07-2006, nr. 05/1042 WVG V1 A). Zowel de rechtbank Middelburg (Rechtbank Middelburg 24-01-2005, nr. 04/337 Awb) als de rechtbank Zwolle-Lelystad hebben echter bepaald dat wel een besparingsbijdrage mag worden gevraagd. Uit deze tegenstrijdige rechtbank-uitspraken is niet duidelijk op te maken of en wanneer onder de WVG een bedrag aan besparing kan worden gevraagd. De CRvB zal uiteindelijk moeten bepalen of in het kader van de WVG en de Wmo een besparingsbijdrage kan worden gevraagd.

RICHTLIJN nr. I 089 Accessoires scootermobiel

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 18 lid 2 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 089 Accessoires scootermobiel

Artikel I

Richtlijn nr. I 089 wordt als volgt ingevuld:

Het college verstrekt standaard bij een scootermobiel de volgende accessoires in natura of in de vorm van een PGB:

- boodschappenmandje.

Indien medisch noodzakelijk verstrekt het college:

- een been- en voetenzak
- winterbekleding
- spiegeltjes
- een overtrekhoes
- een schootskleed
- krukkenhouders.

Het college verstrekt geen cruisecontol en kilometerteller op de scootermobiel.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm accessoires bij de scootermobiel worden verstrekt.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.11 onderdeel 7.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Het college kan met het toekennen van een scootermobiel beslissen welke accessoires zij erbij willen leveren. Vaak is in een gemeentelijke verordening bepaald dat alleen de medisch noodzakelijke accessoires worden vergoed. Het is natuurlijk ook mogelijk om bepaalde accessoires standaard te vergoeden.

Het kan in het voordeel van de gemeente zijn om accessoires te verstrekken. Zo zijn er gemeenten die in het kader van heronderzoeken standaard een kilometerteller verstrekken. Op die manier kan geëvalueerd worden of er inderdaad gebruik gemaakt wordt van de scootermobiel en of het zinvol is de voorziening aan te houden.

RICHTLIJN nr. I 090 Fietsen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 090 Fietsen

Artikel I

Richtlijn nr. I 090 wordt als volgt ingevuld:

Er is geen aanvullend beleid geformuleerd inzake het verstrekken van bijzondere fietsen.

Aanvullende vervoersvoorziening

De aanvullende vervoersvoorziening als beschreven in richtlijn nr. I 088 scootermobiel in paragraaf I7.11 onderdeel 7 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven het gemeentelijk beleid met betrekking tot de verstrekking van een (bijzondere) fiets, zoals de voorwaarden en de vorm.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.12 onderdeel 2.3.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

RICHTLIJN nr. I 091 Aankoppelfiets/handbike

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 091 Aankoppelfiets/handbike

Artikel I

Richtlijn nr. I 091 wordt als volgt ingevuld:

Het verstrekken van een handbike in natura of in de vorm van een PGB is aan de orde indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- Er is sprake van volledige rolstoelgebondenheid en de belanghebbende is aangewezen op het gebruik van een (handaangedreven) rolstoel.
- Er is een substantiële vervoersbehoefte in de directe omgeving van de woning in het kader van het leven van alledag. Bijvoorbeeld binnen een straal van 1 tot 1,5 kilometer met een handbike zelf boodschappen kunnen doen, familie bezoeken, deelnemen aan hobby of andere vrijetijdsactiviteiten.
- Er is sprake van regelmatig gebruik (vooraf vaststellen).
- De belanghebbende beschikt over voldoende verkeersinzicht om op veilige en verantwoorde wijze zich met de handbike in het dagelijkse verkeer te begeven. Dit dient tijdens de selectie van de handbike te worden getoetst. Bij twijfel kunnen vooraf (enkele) rijvaardigheidsproeven worden gedaan alvorens de handbike wordt verstrekt.

Aanvullende vervoersvoorziening CVV

De aanvullende vervoersvoorziening CVV als beschreven in richtlijn I 088 (scootermobiel) in paragraaf I7.11 onderdeel 7 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven het gemeentelijk beleid met betrekking tot de verstrekking van een aankoppelfiets/handbike aan, zoals de voorwaarden en de vorm.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.12 onderdeel 3.2.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

De aankoppelfiets (handbike) is een vervoersvoorziening die ter aanvulling op een rolstoel wordt verstrekt. In de richtlijn is dan ook als eerste de voorwaarde opgenomen dat een belanghebbende is aangewezen op een rolstoel. De aankoppelfiets is bedoeld om de actieradius van de belanghebbende te vergroten. Normaliter is een dergelijke voorziening evenwel niet afdoende om tot 15 kilometer vanaf het woonadres te bereiken. Dit betekent dat een handbike slechts in combinatie met (een) andere voorziening(en) kan worden verstrekt, tenzij de vervoersbehoefte dusdanig beperkt is dat verstrekking van deze voorziening afdoende is. De hoogte van een vergoeding van vervoer per (rolstoel)taxi, per eigen auto of collectief vervoer kan naar aanleiding van de toekenning van een handbike naar beneden worden bijgesteld.

RICHTLIJN nr. I 092 Rolstoelscooter

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 092 Rolstoelscooter

Artikel I

Richtlijn nr. I 092 wordt als volgt ingevuld:

Het verstrekken van een rolstoelscooter (pendel) in natura of in de vorm van een PGB is aan de orde indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- De belanghebbende kan op grond van zijn medische beperkingen geen gebruik maken van het collectief vervoer of eigen auto/taxi en het collectief vervoer is niet toereikend om in de substantiële vervoersbehoefte in de directe omgeving van de woning in het kader van het leven van alledag te kunnen voorzien. Bijvoorbeeld binnen een straal van 1 tot 1,5 kilometer met een pendel zelf boodschappen kan doen, familie bezoeken, deelnemen aan hobby/vrijtijdsbesteding.
- Er sprake is van volledige rolstoelgebondenheid en de belanghebbende is aangewezen op het gebruik van een (handaangedreven) rolstoel en niet in staat tot het (langdurig) gebruik van een handbike maar wel tot het gebruik van een pendel.
- Er sprake is van regelmatig gebruik (wordt vooraf vastgesteld).
- De belanghebbende beschikt over voldoende verkeersinzicht om op veilige en verantwoorde wijze zich met de pendel in het dagelijkse verkeer te begeven. Dit dient tijdens de selectie van de pendel te worden getoetst. Bij twijfel dienen vooraf (enkele) rijvaardigheidsproeven te worden gedaan alvorens de pendel wordt verstrekt.
- De belanghebbende is niet in staat zelfstandige transfer te maken vanuit de rolstoel naar een andere voorziening, bijvoorbeeld een scootermobiel.

Bij de verstrekking van een pendel vindt er een korting plaats van 50% op de vervoersvoorziening in het kader van het collectief vervoer. De pendel voorziet, mede gezien de snelheid en de actieradius, immers in de vervoersbehoefte voor de korte en middellange afstanden.

Aanvullende vervoersvoorziening CVV

De aanvullende vervoersvoorziening CVV als beschreven in richtlijn I 088 (scootermobiel) in paragraaf I7.11 onderdeel 7 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,

Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven het gemeentelijk beleid met betrekking tot de verstrekking van een rolstoelscooter aan, zoals de voorwaarden en de vorm.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.12 onderdeel 4.6.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Een rolstoelscooter of pendel is een vervoersvoorziening waarmee gemakkelijk ongeveer 15 kilometer van het woonadres gereisd kan worden. Een aanvullende vervoersvoorziening zal dan meestal niet nodig zijn. Dit geldt voor de rolstoelscooter uitzondering wanneer de adequaatheid bijvoorbeeld in de wintermaanden niet meer optimaal is en gezocht moet worden naar een andere vervoersvoorziening. Verstrekking van een rolstoelscooter zal niet snel de goedkoopst-adequate voorziening zijn.

De vraag of iemand zelfstandig een transfer kan maken, zal van doorslaggevende betekenis zijn. Is dat het geval, dan kan iemand dus vanuit een rolstoel in een scootermobiel komen en is een rolstoelscooter niet de eerst aangewezen voorziening.

RICHTLIJN nr. I 093 Accessoires rolstoelscooter

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 093 Accessoires rolstoelscooter

Artikel I

Richtlijn nr. I 093 wordt als volgt ingevuld:

Indien medisch noodzakelijk verstrekt het college bij een rolstoelscooter (pendel) in natura of in de vorm van een PGB de volgende accessoires:

- een rolstoelponcho
- een been- en voetenzak
- winterbekleding
- spiegeltjes
- een schootskleed
- krukkenhouders.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm accessoires bij een rolstoelscooter worden verstrekt.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.12 onderdeel 4.6.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid

van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

De mogelijkheid bestaat om ter aanvulling op de verstrekking van een pendel accessoires te leveren. Het college kan zich beperken tot verstrekking van hetgeen medisch noodzakelijk is, of kan bepalen dat standaard bepaalde accessoires geleverd worden.

RICHTLIJN nr. I 094 Onderhoud en reparatie

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 094 Onderhoud en reparatie

Artikel I

Richtlijn nr. I 094 wordt als volgt ingevuld:

Het college verstrekt voor de kosten van onderhoud, reparatie e.d. van een vervoersvoorziening die in eigendom aan de belanghebbende is verstrekt jaarlijks een financiële tegemoetkoming.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot onderhoud en reparatie gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.13 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Een gemeente is vrij om te bepalen of een vergoeding wordt verstrekt voor de kosten van onderhoud en reparatie. De gemeente kan ervoor kiezen om op aanvraag de kosten te vergoeden. Daarnaast is het mogelijk dat kosten voor onderhoud en reparatie op declaratiebasis worden vergoed. Bij voorzieningen

toegekend in bruikleen bevatten de bruikleencontracten doorgaans bepalingen inzake onderhoud en reparatie.

RICHTLIJN nr. I 095 Medisch noodzakelijke begeleiding

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.1 aanhef en onder sub c Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 18 lid 3 en artikel 19 lid 3 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 095 Medisch noodzakelijke begeleiding

Artikel I

Richtlijn nr. I 095 wordt als volgt ingevuld:

Er bestaat recht op een financiële tegemoetkoming in de kosten van medisch noodzakelijke begeleiding indien is voldaan aan de volgende voorwaarden:

1. Het inkomen van de belanghebbende is (na aftrek van de forfaitaire vrijlating van € 104,00 per maand niet hoger dan 1,5 maal het norminkomen.
2. De begeleiding tijdens het vervoer is medisch noodzakelijk.

De hoogte van de tegemoetkoming in de kosten van het vervoer van medisch noodzakelijke begeleiding bedraagt ten hoogste € 330,00 per jaar.

Het bovenstaande volgt uit artikel 5.1 aanhef en onder sub c Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 18 lid 3 en artikel 19 lid 3 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo, op welke wijze met betrekking tot medisch noodzakelijke begeleiding gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.13 onderdeel 3.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Begeleiding kan voor sommige belanghebbenden aangewezen zijn om gebruik te kunnen maken van toegekende vervoersvoorzieningen. Men dient onderscheid te maken tussen medisch noodzakelijke begeleiding en sociale begeleiding. Medisch noodzakelijke begeleiding dient te worden vergoed indien begeleiding tijdens het vervoer medisch noodzakelijk is. Voor gemeenten met collectief vervoer geldt dat zij kunnen aanbieden dat een sociaal begeleider voor het normale tarief met het collectief vervoer reist (zie paragraaf 17.5 onderdeel 4). Voor het openbaar vervoer bestaat een zogenaamde begeleiderskaart. Daarmee kan een belanghebbende - terwijl hij zelf wel betaalt- een begeleider gratis meenemen.

RICHTLIJN nr. I 096 Training voor het gebruik

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 5.1 onder sub b en artikel 5.6 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 096 Training voor het gebruik

Artikel I

Richtlijn nr. I 096 wordt als volgt ingevuld:

Een belanghebbende kan voor een training voor het gebruik van een gesloten buitenwagen of scootermobiel in aanmerking worden gebracht, indien hij zonder deze voorziening onvoldoende in staat is aan het verkeer deel te nemen met een op grond van deze verordening verleende gesloten buitenwagen of scootermobiel, wanneer deze kosten niet vergoed worden door de ziektekostenverzekering.

De training voor het gebruik wordt verstrekt in natura of in de vorm van een PGB.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot training voor het gebruik van een gesloten buitenwagen of een scootermobiel gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.13 onderdeel 4.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid

van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

De gemeente kan besluiten een voorziening te treffen in de vorm van een training voor het gebruik van een gesloten buitenwagen of een scootermobiel indien de belanghebbende zonder deze voorziening onvoldoende in staat is aan het verkeer deel te nemen.

RICHTLIJN nr. I 097 Vergoeding oplaadkosten accu

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 097 Vergoeding oplaadkosten accu

Artikel I

Richtlijn nr. I 097 wordt als volgt ingevuld:

Het college verstrekt geen vergoeding voor het opladen van de accu.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot de vergoeding van de oplaadkosten van de accu gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.13 onderdeel 5.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Ten tijde van de WVG bestond er voor het college geen zorgplicht voor het opladen van accu's. Ook onder de Wmo zal dit niet onder de verantwoordelijkheid van de gemeente vallen. Er staat de gemeente dus niets aan in de weg om hiervoor geen vergoeding toe te kennen. De relatief lage vergoedingen en relatief hoge administratiekosten spelen voor het college vaak mee om niet tot vergoeding over te gaan.

RICHTLIJN nr. I 098 Rijlessen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 098 Rijlessen

Artikel I

Richtlijn nr. I 098 wordt als volgt ingevuld:

Het gemeentelijk beleid inzake het verlenen van een financiële tegemoetkoming voor rijlessen luidt als volgt:

1. Als uit een medische indicatie blijkt dat de belanghebbende, na het behalen van het rijbewijs, is aangewezen op vervoer per eigen (aangepaste) auto vergoedt het college de meerkosten voor de noodzakelijke rijlessen voor het behalen van een autorijbewijs waarbij het aantal rijlessen op een maximum van 10 is gesteld.
2. De vergoeding wordt berekend door het normbedrag van één rijles in een niet-aangepaste auto in mindering te brengen op de werkelijke kosten van de rijles.
3. Als uit de medische indicatie blijkt dat de belanghebbende op vervoer per eigen auto is aangewezen en hij zelf niet kan rijden, vergoedt het college de kosten van de rijlessen voor een aanwezige partner of huisgenoot. De vergoeding bedraagt de helft van het lesgeld in een niet-aangepaste auto. De huisgenoot heeft immers ook profijt van het hebben van een rijbewijs.
4. Er worden maximaal 5 proeflessen vergoed (lessen om de rijgeschiktheid te testen).
5. Er worden maximaal 5 gewenningslessen vergoed (lessen om te wennen aan de auto-aanpassingen).
6. Reiskosten die door de belanghebbende of rijsschoolhouder worden gemaakt om de rijsschool te bereiken die over een aangepaste auto beschikt worden volledig vergoed.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot vergoeding van rijlessen gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.13 onderdeel 6.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Wanneer een belanghebbende aangewezen is op vervoer met een aangepaste auto kan het nodig zijn dat de belanghebbende zijn rijbewijs behaalt. Omdat het gaat om een aangepaste auto, is het waarschijnlijk dat de rijlessen duurder zijn dan een rijles met een 'gewone' lesauto. In deze richtlijn wordt bepaald dat de meerkosten van dergelijke lessen vergoed worden.

Voor belanghebbenden die reeds over een rijbewijs beschikken, kunnen zogenaamd bekwaamheids- en/of gewenningslessen vergoed worden. Bekwaamheidslessen testen de belanghebbende op zijn rijgeschiktheid. Als deze onvoldoende blijkt te zijn, wijst het college een verzoek om auto-aanpassing af. Wanneer de belanghebbende blijkt geeft over voldoende rijvaardigheid te beschikken, kunnen enige gewenningslessen vergoed worden. Deze geven de belanghebbende de mogelijkheid aan de specifiek voor hem aangepaste auto te wennen.

De mogelijkheid van het vergoeden van extra reiskosten die de belanghebbende dan wel de rijschoolhouder moet maken, kunnen worden vergoed.

RICHTLIJN nr. I 099 Autoverzekering/verzekering

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 099 Autoverzekering/verzekering

Artikel I

Richtlijn nr. I 099 wordt als volgt ingevuld:

In verband met het verlenen van een vervoersvoorziening in de vorm van een autoaanpassing komen tevens de volgende aanverwante kosten voor financiële tegemoetkoming in aanmerking:

- De meerkosten van de verzekering, d.w.z. het verschil tussen de premie van een aangepaste en een niet-aangepaste auto. Als voorwaarde geldt dat de waarde van de auto door de aanpassing is toegenomen en de verzekeringsmaatschappij als gevolg daarvan aanpassing van de premie verlangt;
- De meerkosten van de motorrijtuigenbelasting indien het gewicht van de auto als gevolg van de aanpassingen is toegenomen en daardoor in een hogere klasse van de motorrijtuigenbelasting terecht komt;
- De keuringskosten en de kosten van weging.

Schade ontstaan aan niet verzekerde aanpassingen komt niet voor vergoeding in aanmerking.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot vergoeding van de kosten van een (auto)verzekering gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.13 onderdeel 7.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Autoaanpassingen kunnen met zich brengen dat er meerkosten ontstaan in verzekering, motorrijtuigenbelasting, keurings- en wegingskosten. Het staat de gemeente vrij om deze kosten te vergoeden.

RICHTLIJN nr. I 100 Gehandicaptenparkeerkaart

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 18 lid 3 en artikel 19 lid 4 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 100 Gehandicaptenparkeerkaart

Artikel I

Richtlijn nr. I 100 wordt als volgt ingevuld:

De helft van de kosten van een hiervoor genoemde kaart komt voor vergoeding in aanmerking indien het inkomen verminderd met de forfaitaire vrijlating als bedoeld in artikel 2 lid 6 en artikel 3 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond kleiner is dan 1,5 x het norminkomen.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot de vergoeding van de kosten van een belanghebbendenparkeerkaart gemeentelijk beleid wordt gevoerd.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.13 onderdeel 8.13.

Overwegingen

Wanneer een belanghebbende is aangewezen op vervoer per aangepaste auto, kan het nodig zijn te voorzien in een individuele parkeerplaats. De kosten die hiermee gemoeid zijn (het plaatsen van een bord, het markeren van het wegdek met strepen, medische kosten etc.) mogen op basis van de Wmo worden vergoed.

RICHTLIJN nr. I 101 Gehandicaptenparkeerplaats

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 18 lid 3 en artikel 19 lid 4 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 101 Gehandicaptenparkeerplaats

Artikel I

Richtlijn nr. I 101 wordt als volgt ingevuld:

Er bestaat recht op een financiële tegemoetkoming in de kosten van parkeerfaciliteiten indien is voldaan aan de volgende voorwaarden:

1. De belanghebbende is in het bezit van een gehandicapten bestuurdersparkeerkaart (passagierskaart niet omdat de chauffeur de auto kan voorrijden voor het laten in- en uitstappen van de invalide passagier).
2. De belanghebbende heeft geen mogelijkheid om zelf in een eigen parkeerplaats te voorzien (bijvoorbeeld op eigen terrein of in een parkeergarage).
3. De belanghebbende heeft een maximale loopafstand van 100 meter met hulp en binnen een straal van 100 meter vanaf de woning is er geen parkeergelegenheid of de aanwezige parkeerruimte is regelmatig niet beschikbaar.
4. Uit een verkeerskundig onderzoek dient te blijken dat de bezettingsgraad van de binnen een straal van 100 meter vanaf de woning beschikbare parkeerplaatsen hoger is dan 85%.

Indien het inkomen verminderd met de forfaitaire vrijlating als bedoeld in artikel 2 lid 6 en artikel 3 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond kleiner is dan 1,5 x het norminkomen, wordt voor de aanleg en het gebruik van een parkeervoorziening ten hoogste de helft van de aanleg-/gebruikskosten vergoed (artikel 19 lid 4 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond; (opgenomen in gemeentelijke bijlage nr. GB02).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot de vergoeding van de kosten van een gehandicaptenparkeerplaats gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I7.13 onderdeel 9.6.

Overwegingen

Wanneer een belanghebbende is aangewezen op vervoer per aangepaste auto, kan het nodig zijn te voorzien in een individuele parkeerplaats. De kosten die hiermee gemoeid zijn (het plaatsen van een bord, het markeren van het wegdek met strepen, medische kosten etc.) mogen op basis van de Wmo worden.

RICHTLIJN nr. I 102 Omschrijving begrip rolstoel(voorziening)

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 1.1 lid 1 onder h Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 102 Omschrijving begrip rolstoel(voorziening)

Artikel I

Richtlijn nr. I 102 wordt als volgt ingevuld:

Het in artikel 1.1 lid 1 onder h van de Wmo-verordening genoemde begrip rolstoelvoorziening kan als volgt omschreven worden:

Een rolstoelvoorziening is een voorziening die de belanghebbende in staat stelt zich in en om de woning te verplaatsen en waarvan het rijden de primaire functie is.

Aan de toelichting op dit artikel is het volgende ontleend:

Een rolstoel kan zowel handbewogen als elektrisch aangedreven zijn. Een trippelstoel wordt niet als rolstoel beschouwd. De trippelstoel valt onder de door de AWBZ te verstrekken voorzieningen. Een rolstoel kan zowel worden gebruikt als een verplaatsingsmiddel voor binnen als voor buiten. De sportrolstoel valt in het kader van de verordening onder het begrip 'rolstoel'.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven op welke wijze de gemeente invulling geeft aan het begrip rolstoel(voorziening).

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I8.1 onderdeel 2.

Overwegingen

Een definitie van het begrip rolstoel(voorziening) wordt veelal opgenomen om de rolstoel te onderscheiden van vervoersvoorzieningen en andere hulpmiddelen voor het verplaatsen in en om de woning.

RICHTLIJN nr. I 103 Doelgroep rolstoelvoorziening

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4, 5 en 6 en artikel 4.1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 103 Doelgroep rolstoelvoorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 103 wordt als volgt ingevuld:

Een rolstoelvoorziening kan worden verleend aan een belanghebbende wiens beperking dagelijks liggend of zittend verplaatsen in en om de woning noodzakelijk maakt of bij een incidenteel gebruik (transportrolstoel), en voorzieningen op grond van andere regeling een onvoldoende oplossing bieden.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wat de doelgroep is voor het verlenen van een rolstoelvoorziening. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I8.2 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4° Wmo maakt het ondersteunen van mantelzorgers en vrijwilligers onderdeel uit van de maatschappelijke ondersteuning van de Wmo.

Ook het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijke verkeer en van het zelfstandig functioneren van mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en van mensen met een psychosociaal probleem maakt onderdeel uit van de maatschappelijke ondersteuning van de Wmo (artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 5° Wmo).

In artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 6° Wmo is bepaald dat het verlenen van voorzieningen aan mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en aan mensen met een psychosociaal probleem ten behoeve van het behouden en het bevorderen van hun zelfstandig functioneren of hun deelname aan het maatschappelijke verkeer onderdeel uitmaakt van de maatschappelijke ondersteuning van de Wmo.

Artikel 4 lid 1 Wmo bepaalt, voor zover relevant voor de rolstoelvoorzieningen, dat het college, ter compensatie van beperkingen die een persoon als bedoeld in artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4, 5 en 6, ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie, voorzieningen treft op het gebied van maatschappelijke ondersteuning die hem in staat stellen:

- zich te verplaatsen in en om de woning.

De doelgroep waarvoor de gemeente rolstoelvoorzieningen moet verstrekken bestaat derhalve uit:

- mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en mensen met een psychosociaal probleem;
- mantelzorgers en vrijwilligers.

Mantelzorgers en vrijwilligers zullen over het algemeen niet in aanmerking komen voor een rolstoelvoorziening. Indien er geen beperkingen worden ondervonden in de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie bestaat er immers ook geen compensatieplicht voor het college.

RICHTLIJN nr. I 104 Vorm en hoogte van rolstoelvoorzieningen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 6.1 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 5 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 104 Vorm en hoogte van rolstoelvoorzieningen

Artikel I

Richtlijn nr. I 104 wordt als volgt ingevuld:

Een rolstoelvoorziening wordt in natura of in de vorm van een PGB verleend.

Het PGB voor een rolstoelvoorziening wordt vastgesteld op de hoogte van de kosten die het college voor deze voorzieningen verschuldigd is conform de hulpmiddelencontracten.
De instandhoudingskosten (verzekering en onderhoud) maken deel uit van het PGB en worden vastgesteld tot de kosten die het college volgens de betreffende hulpmiddelencontracten verschuldigd is.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm rolstoelen worden verstrekt en hoe de hoogte van het PGB of financiële tegemoetkoming wordt vastgesteld.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.3 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om een huishouden te voeren en zich in en om de woning te verplaatsen.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid

van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Onder de WVG werden rolstoelen veelal in bruikleen verstrekt. De reden hiervoor was dat herverstrekking dan mogelijk was. Gelet op de keuzevrijheid van de belanghebbende op grond van artikel 6 Wmo kan dit beleid niet zonder meer voortgezet worden.

RICHTLIJN nr. I 105 Nazorg en heronderzoek rolstoelvoorzieningen

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 105 Nazorg en heronderzoek rolstoelvoorzieningen

Artikel I

Richtlijn nr. I 105 wordt als volgt ingevuld:

Er is geen gemeentelijk beleid met betrekking tot nazorg en heronderzoek.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot nazorg en heronderzoek bij rolstoelvoorzieningen gemeentelijk beleid wordt gevoerd.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.3 onderdeel 3.

Overwegingen

Voorzieningen worden verstrekt in een bepaalde periode van het leven van een belanghebbende. In zekere zin is er sprake van een momentopname. Het komt natuurlijk voor dat de lichamelijke toestand van de belanghebbende verslechtert of verbetert, of dat zijn inkomenspositie verandert. Door in een vorm van nazorg te voorzien kan tevens getoetst worden of een verstrekte voorziening (nog steeds) adequaat is. Naast een grotere tevredenheid van de belanghebbende, zal er ook een kostenbesparend effect voor de gemeente zijn. De redenen die ten grondslag liggen aan de nazorg en het periodieke heronderzoek zijn dus het optimaal kunnen leveren van maatwerk aan de belanghebbende en kostenbeheersing en kostenbesparing voor de gemeente. Nu is er inzake de relevantie van beide argumenten wel een verschil tussen voorzieningen die in eigendom en voorzieningen die in bruikleen worden geleverd. Het kostenbesparende element zal bij het leveren van voorzieningen in eigendom nauwelijks een rol spelen. De belanghebbende is namelijk eigenaar geworden van de voorziening en de gemeente heeft daarom geen periodieke kosten voor die voorziening. Dit in tegenstelling tot het geval waarbij de voorziening in bruikleen is verstrekt. Dan betaalt de gemeente periodiek een vergoeding aan de leverancier.

RICHTLIJN nr. I 106 Liggend of zittend verplaatsen noodzakelijk

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 6.1 en artikel 6.2 Verordening
maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 106 Liggend of zittend verplaatsen noodzakelijk

Artikel I

Richtlijn nr. I 106 wordt als volgt ingevuld:

Een rolstoelvoorziening kan worden verleend aan een belanghebbende indien aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek dagelijks zittend verplaatsen in en om de woning noodzakelijk maken of bij een incidenteel gebruik (transportrolstoel), en hulpmiddelen die verstrekt worden op grond van de AWBZ of een andere wettelijke regeling geen adequate oplossing bieden.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze de gemeente voor de verlening van een rolstoel het criterium liggend of zittend verplaatsen noodzakelijk hanteert.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.4 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende als bedoeld in artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4°, 5° en 6° Wmo ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich te verplaatsen in en om de woning.

RICHTLIJN nr. I 107 Overname rolstoel

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 2 en artikel 4 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 107 Overname rolstoel

Artikel I

Richtlijn nr. I 107 wordt als volgt ingevuld:

Indien de belanghebbende wordt opgenomen in of ontslagen uit een AWBZ-instelling kan het college met de betreffende instelling afspraken maken inzake het overdoen of overnemen van de rolstoel waar de belanghebbende ingevolge de Wmo of AWBZ reeds over beschikt.

Indien de belanghebbende naar een andere gemeente verhuist of zich in deze gemeente vestigt kan het college met het college van de andere gemeente afspraken maken over het overdoen of overnemen van de rolstoel waar de belanghebbende ingevolge de Wmo reeds over beschikt. Hiertoe kan de Tabel "Aankooprijzen gemeente Helmond gebruikte hulpmiddelen" gebruikt worden, zoals opgenomen in de gemeentelijke bijlage nr. GB05.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, onder welke voorwaarden, de gemeente bij ontslag van de belanghebbende uit de AWBZ-instelling of bij verhuizing naar een andere gemeente de rolstoel overneemt. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I9.4 onderdeel 3.

Overwegingen

In de Wmo ontbreekt een met artikel 2 lid 2 WVG overeenkomende bepaling. Dit houdt in dat de compensatieplicht die de gemeente op grond van artikel 4 Wmo heeft ook geldt ten aanzien van bewoners van een AWBZ-instelling.

De gemeente is echter ook in de Wmo niet verantwoordelijk voor de verstrekking van rolstoelen aan bewoners van een AWBZ-instelling die van dezelfde instelling behandeling ontvangen. Deze personen

kunnen namelijk op grond van artikel 15 van het Besluit zorgaanspraken AWBZ aanspraak maken op een rolstoel en hoeft de gemeente op grond van artikel 2 Wmo geen rolstoel te worden verstrekt. Gelet op het voorgaande is de gemeente in het kader van de Wmo verantwoordelijk voor verstrekking van rolstoelen aan belanghebbenden die in een AWBZ-instelling verblijven maar geen behandeling ontvangen van diezelfde instelling. In de praktijk zal het hier meestal gaan om bewoners van een gezinsvervangend tehuis, een regionale instelling voor beschermd wonen en een verzorgingshuis.

Van belang is dat 'behandeling' in de zin van artikel 8 lid 1 Besluit zorgaanspraken ABWZ behandeling omvat van specifiek medische, specifiek gedragswetenschappelijke of specifiek paramedische aard gericht op herstel of voorkoming van verergering van een somatische, psychogeriatrische of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke handicap, te verlenen door een instelling. Verblijf betreft verblijf gedurende een etmaal. Er wordt niet gesproken van verblijf gedurende zeven dagen per week. Er mag dan ook van worden uitgegaan dat personen die bijvoorbeeld in het weekend terugkeren naar (het ouderlijk) huis, wél verblijven in de AWBZ-instelling.

De meeste bewoners van AWBZ-instellingen ontvangen een (individueel aangepaste) rolstoel in bruikleen van de instelling waar zij verblijven. Bij ontslag uit de instelling wordt de belanghebbende in de gelegenheid gesteld de rolstoel te kopen tegen aanschafprijs (inclusief de kosten van aangebrachte aanpassingen), verminderd met de daarop verrichte afschrijvingen.

RICHTLIJN nr. I 108 Wensen en voorkeuren

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 108 Wensen en voorkeuren

Artikel I

Richtlijn nr. I 108 wordt als volgt ingevuld:

Het college verstrekt geen aanvullende vergoeding om de rolstoel aan de wensen en voorkeur van de belanghebbende aan te passen.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of de gemeente een aanvullende vergoeding verstrekt om ten aanzien van de verstrekking van rolstoelen aan de wensen en voorkeuren van belanghebbenden tegemoet te komen.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.4 onderdeel 6.

Overwegingen

In hoeverre aanvullende vergoedingen worden verstrekt om geheel of gedeeltelijk aan de wensen van de belanghebbende tegemoet te komen behoort geheel tot de beleidsvrijheid van de gemeente.

RICHTLIJN nr. I 109 Selectie en kwaliteitsbeleid

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 2 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 109 Selectie en kwaliteitsbeleid

Artikel I

Richtlijn nr. I 109 wordt als volgt ingevuld:

Alle door het college op grond van de Wmo te verstrekken rolstoelen bezitten het GQ-keurmerk.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, met betrekking tot de selectie en kwaliteit van rolstoelen gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf 18.4 onderdeel 7.8.

Overwegingen

Het college moet bij de verstrekking van een voorziening rekening houden met de persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager van de voorzieningen (artikel 4 lid 2 Wmo).

Onder de Wmo is sprake van kwaliteit in engere zin. Dat wil zeggen dat er sprake moet zijn van een deugdelijke en veilige voorziening. Dat de voorziening cliëntgerichtheid moet zijn, staat niet in de Wmo. De vraag of dit tot gevolg kan hebben dat de individuele omstandigheden bijna geen enkele rol meer spelen wordt in de parlementaire stukken niet beantwoord.

Het GQ-keurmerk wordt beheerd door het KBOH. Dit keurmerk staat voor Guaranteed Quality. Het GQ-keurmerk garandeert optimale kwaliteit en bruikbaarheid van een hulpmiddel. De GQ-keuring test een hulpmiddel namelijk op geschiktheid voor een bepaalde gebruiker, met bepaalde wensen en mogelijkheden, in een bepaalde situatie. Zo maakt GQ duidelijk wat het juiste hulpmiddel is in bepaalde omstandigheden. Zie voor meer informatie over GQ-keurmerk www.kboh.nl (KBOH is een onafhankelijk expertise- en

informatiecentrum op het gebied van hulpmiddelen en bijbehorende diensten voor gehandicapten en ouderen. KBOH werkt nauw samen met genoemde partijen op de hulpmiddelenmarkt).

RICHTLIJN nr. I 110 Duw(wandel)wagen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 110 Duw(wandel)wagen

Artikel I

Richtlijn nr. I 110 wordt als volgt ingevuld:

Als algemene voorwaarde voor het verstrekken van een duw(wandel)wagen geldt dat de belanghebbende voor zijn verplaatsingen binnen- en buitenshuis (grotendeels) aangewezen is op zittend verplaatsen.

Duwwandelwagens kunnen ook voor incidenteel gebruik verstrekt worden.

Het college verstrekt een duw(wandel)wagen indien uit medisch onderzoek blijkt dat dit de goedkoopste adequate oplossing is om de mobiliteitsbeperkingen die de belanghebbende binnen- en/of buitenshuis ondervindt te verminderen.

Het college verstrekt een elektromotor voor onder de duw(wandel)wagen indien uit medisch onderzoek blijkt dat de begeleider slechts in staat is de duwwandelwagen over een beperkte afstand (500 meter) te kunnen voortduwen.

Het is tevens mogelijk om een duwwandelwagen te verstrekken aan ouders, verzorgers of pleegouders van een zwaar gehandicapt kind, dat nog niet aan een rolstoel toe is.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven het gemeentelijk beleid met betrekking tot de verstrekking van een duw(wandel)wagen, zoals de voorwaarden en de vorm.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.5 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich in en om de woning te verplaatsen en zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

RICHTLIJN nr. I 111 Duw-hoepelrolstoel

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 111 Duw-hoepelrolstoel

Artikel I

Richtlijn nr. I 111 wordt als volgt ingevuld:

Er bestaat recht op een duw-hoepelrolstoel in natura of in de vorm van een PGB indien voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- De belanghebbende is voor zijn verplaatsingen binnen- en buitenshuis (grotendeels) aangewezen op zittend verplaatsen.
- Het college verstrekt een duw-hoepelrolstoel indien uit medisch onderzoek blijkt dat dit, ter compensatie van de beperkingen van belanghebbende, de goedkoopste adequate manier is om de belanghebbende in staat te stellen zich te verplaatsen in en om de woning.
- Er zijn geen algemene weigeringsgronden aanwezig.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven het gemeentelijk beleid met betrekking tot de verstrekking van een duw-hoepelrolstoel aan, zoals de voorwaarden en de vorm.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.5 onderdeel 3.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich in en om de woning te verplaatsen en zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

RICHTLIJN nr. I 112 Elektrische rolstoel

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 112 Elektrische rolstoel

Artikel I

Richtlijn nr. I 112 wordt als volgt ingevuld:

Er bestaat recht op een elektrische rolstoel indien voldaan is aan de volgende voorwaarden:

1. De belanghebbende is voor zijn verplaatsingen binnen- en buitenshuis (grotendeels) aangewezen op zittend verplaatsen.
2. Het college verstrekt een elektrische rolstoel indien uit medisch onderzoek blijkt dat dit, ter compensatie van de beperkingen van belanghebbende, de goedkoopste adequate manier is om de belanghebbende in staat te stellen zich te verplaatsen in en om de woning.
3. Er zijn geen algemene weigeringsgronden aanwezig.
Individuele aanpassingen worden alleen vergoed indien hiervoor een medische indicatie aanwezig is.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid luidt met betrekking tot de verstrekking van elektrische rolstoelen.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.5 onderdeel 4.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich in en om de woning te verplaatsen en zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

In deze richtlijn zijn onder meer de specifieke voorwaarden opgenomen, waaraan moet worden voldaan om voor de voorziening in aanmerking te komen.

De elektrische rolstoel is aangewezen voor de belanghebbende die geen gebruik kan maken van een handbewogen rolstoel, maar over voldoende arm- en/of handfunctie beschikt om een elektrische rolstoel te kunnen bedienen.

De elektrische rolstoel vertoont veel overeenkomsten met de scootermobiel. De belangrijkste overweging voor het toekennen van de ene voorziening boven de andere is echter dat een scootermobiel niet voor gebruik binnenshuis is bedoeld. De elektrische rolstoel is daarentegen met name voor gebruik binnenshuis aangewezen. Bedacht dient te worden dat een combinatie van voorzieningen mogelijk is.

Dat de aanwezigheid van een vervoersbehoefte buitenshuis niet per definitie betekent dat een elektrische rolstoel (in combinatie met een vervoersvoorziening) niet adequaat zou zijn, blijkt uit CRvB 06-11-1998, nr. 97/7738 WVG. De combinatie van een elektrische en een handbewogen rolstoel met een rolstoeltaxivergoeding vormde een verantwoorde voorziening ten behoeve van de deelname aan het leven van alledag. Hoewel de mogelijkheden met een scootermobiel wellicht groter zijn dan met de elektrische rolstoel, betekende dit niet dat hierdoor deze voorziening niet adequaat zou zijn. De belanghebbende is voor haar winkelbezoek niet afhankelijk van de winkels in het centrum van de gemeente, nu in haar naaste omgeving ook winkels zijn. De omstandigheid dat belanghebbende meent dat de winkels in het centrum goedkoper zijn doet hieraan niet af.

Overigens is het niet per definitie aangewezen om een elektrische rolstoel in plaats van een scootermobiel toe te wijzen. In CRvB 29-10-2003, nr. 01/6521 WVG verzocht de belanghebbende om een elektrische rolstoel, maar werd een scootermobiel adequaat geacht. Het is zeer aannemelijk dat toekenning van een scootermobiel in dit specifieke geval een goedkopere oplossing was. De vervoersbehoefte zal bestaan hebben in een aanvullende vervoersvoorziening voor de korte afstand (buitenshuis).

RICHTLIJN nr. I 113 Sportrolstoel

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 6.1 en artikel 6.2 lid 4
Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 5 lid 2 Besluit nadere regels
verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 113 Sportrolstoel

Artikel I

Richtlijn nr. I 113 wordt als volgt ingevuld:

Er bestaat recht op een financiële tegemoetkoming voor een sportrolstoel indien is voldaan aan de volgende voorwaarden:

1. De belanghebbende beoefent aantoonbaar een bepaalde sport (lidmaatschap van een sportvereniging is derhalve vereist).
2. De belanghebbende is zonder sportrolstoel niet in staat tot uitoefening van die sport (artikel 6.2 lid 4 Wmo-verordening).
3. Er is sprake van recreatieve sportbeoefening. Belanghebbenden die speciale rolstoelen nodig hebben om topsport te kunnen bedrijven dienen door middel van sponsering of uit eigen middelen de nodige financiële middelen bijeen te brengen.
4. Er zijn geen algemene weigeringsgronden aanwezig.

De hoogte van de vergoeding voor een sportrolstoel bedraagt € 2.400,00 per drie jaar. Zie artikel 5 lid 2 van het Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond. Deze vergoeding is een financiële tegemoetkoming in de kosten van aanschaf alsmede onderhoud gedurende een periode van drie jaar.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid luidt met betrekking tot de verstrekking van sportrolstoelen.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.5 onderdeel 5.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om medemensen te ontmoeten en sociale verbanden aan te gaan.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Uit CRvB 24-04-1998, nr. 96/9269 WVG volgt dat afwijzing van een aanvraag om toekenning van vergoeding van de sportrolstoel wanneer iemand (nog) geen lid is van een sportvereniging en nog geen definitieve keuze heeft gemaakt welke sport hij wil gaan beoefenen niet onredelijk is. In wezen gaat het beleid een stap verder door te vereisen dat iemand reeds een sport beoefent.

In het gemeentelijk beleid is opgenomen dat eenmaal per drie jaar een belanghebbende voor een dergelijke tegemoetkoming in aanmerking komt. Met deze tegemoetkoming dienen ook de onderhouds- en reparatiekosten betaald te worden.

RICHTLIJN nr. I 114 Accessoires

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 114 Accessoires

Artikel I

Richtlijn nr. I 114 wordt als volgt ingevuld:

Het college verstrekt standaard bij een rolstoel de volgende accessoire:

- boodschappenmandje.

Indien medisch noodzakelijk verstrekt het college:

- een been- en voetenzak
- winterbekleding
- spiegeltjes
- een overtrekhoes
- een schootskleed
- krukkenhouders.

Het college verstrekt geen cruisecontol en kilometerteller op de rolstoel.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid luidt met betrekking tot de verstrekking van accessoires.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.5 onderdeel 8.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te

treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich in en om de woning te verplaatsen en zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Medisch noodzakelijke accessoires moeten worden vergoed. Het college is vrij om ook standaardaccessoires te vergoeden. Dit heeft bijvoorbeeld als achtergrond dat de kwaliteit (en dus de adequaatheid van een voorziening) langer gewaarborgd blijft.

RICHTLIJN nr. I 115 Vergoeding oplaadkosten accu

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 115 Vergoeding oplaadkosten accu

Artikel I

Richtlijn nr. I 115 wordt als volgt ingevuld:

Het college verstrekt geen vergoeding voor het opladen van de accu van een elektrische rolstoel.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze met betrekking tot de vergoeding van de oplaadkosten van de accu van een elektrische rolstoel gemeentelijk beleid wordt gevoerd.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.5 onderdeel 9.

Oerwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich in en om de woning te verplaatsen en zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid

Ten tijde van de WVG bestond er voor het college geen zorgplicht voor het opladen van accu's. Ook onder de Wmo zal dit waarschijnlijk niet onder de verantwoordelijkheid van de gemeente vallen. De relatief lage vergoedingen en relatief hoge administratiekosten spelen voor het college vaak mee om niet tot vergoeding over te gaan.

RICHTLIJN nr. I 116 Rolstoeltraining

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 6.4 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van Richtlijn nr. I 116 Rolstoeltraining

Artikel I

Richtlijn nr. I 116 wordt als volgt ingevuld:

Wanneer blijkt dat de belanghebbende onvoldoende in staat is aan het verkeer deel te nemen met een op grond van de verordening toegekende elektrische rolstoel, verleent het college een financiële tegemoetkoming in de kosten van een training wanneer deze kosten niet vergoed worden door de ziektekostenverzekering (artikel 6.4 van de Wmo-verordening).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe het gemeentelijk beleid luidt met betrekking tot de rolstoeltraining. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.5 onderdeel 10.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich in en om de woning te verplaatsen en zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Gemeenten kunnen ervoor kiezen om het vergoeden van kosten voor rolstoeltraining in hun beleid op te nemen.

Indien de rolstoel in bruikleen wordt verstrekt, zal het college veelal met de leverancier afspraken maken over aan te bieden rijlessen. Een gebruikersinstructie is evenwel bijna altijd onderdeel van het aanpassen van de rolstoel aan persoonlijke wensen en omstandigheden van de belanghebbende.

RICHTLIJN nr. I 117 Onderhoud, reparatie en verzekering

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 21 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 117 Onderhoud, reparatie en verzekering

Artikel I

Richtlijn nr. I 117 wordt als volgt ingevuld:

De hoogte van de financiële tegemoetkoming voor de kosten van onderhoud, reparatie en verzekering van rolstoelen in eigendom van de belanghebbende is gelijk aan de werkelijke kosten met een maximum van:

- a. € 119,00 voor een handbewogen rolstoel;
- b. € 229,00 voor een elektrisch voortbewogen rolstoel en gesloten buitenwagen.

Het bovenstaande volgt uit artikel 21 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond (opgenomen als gemeentelijke bijlage nr. GB02).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven op welke wijze met betrekking tot onderhoud, reparatie en verzekering gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I8.5 onderdeel 11.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich in en om de woning te verplaatsen en zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Wanneer een rolstoel in bruikleen is verstrekt zijn betreffende kosten veelal gedekt door de overeenkomst. De meeste colleges verstrekken rolstoelen in bruikleen. Bij de verlening van een rolstoel in de vorm van een PGB of financiële tegemoetkoming is rekening gehouden met kosten voor onderhoud en reparatie.

RICHTLIJN nr. I 118 Begrip huishoudelijke voorziening

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 1 lid 1 onderdeel h en artikel 4 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 1.1 lid 1 aanhef en onder sub h en sub p Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007, artikel 6 Besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 118 Begrip huishoudelijke voorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 118 wordt als volgt ingevuld:

In het gemeentelijk beleid wordt onder hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen verstaan:

Voor categorie 1 huishoudelijke werkzaamheden gelden de volgende functies:

- lichte en zware schoonmaakwerkzaamheden gerelateerd aan beperkingen, zoals schoonmaken van woonruimte, slaapruijnte, sanitair, keuken (dagelijks of wekelijks onderhoud);
- verzorging van textiel (wassen, strijken) en onderhoud van kleding en schoeisel;
- boodschappen doen voor dagelijks leven;
- assistentie bij zorg voor voeding (voorbereiden, serveren, afwassen, opruimen);
- bed opmaken;
- beperkte verzorging van huisdieren.

Categorie 1 veronderstelt dat de cliënt in staat is tot zelfregie over de planning van activiteiten.

Voor categorie 2 huishoudelijke werkzaamheden, aangevuld met organisatie van het huishouden en hulp bij een onregelgd huishouden gelden de volgende functies:

- opvang en/of verzorging van kinderen/volwassen huisgenoten;
- helpen met zelfverzorging;
- helpen met maaltijdbereiding;
- dagelijkse organisatie van het huishouden;
- instructie, advies en voorlichting gericht op het huishouden;
- eenvoudige psychosociale hulp en observatie.

Van het gemeentelijk beleid maakt tevens onderdeel uit:

- Protocol Indicatiestelling voor hulp bij het huishouden d.d. november 2006;
- Protocol Gebruikelijke zorg bij hulp bij het huishouden d.d. november 2006.

Deze protocollen zijn opgenomen in de gemeentelijke bijlagen van het handboek Wmo onder nr. GB06.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeentebld en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,

Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wat in het gemeentelijk beleid wordt verstaan onder hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I9.1 onderdeel 2.

Overwegingen

Aan de toelichting van artikel 1.1 lid 1 aanhef en onder sub p Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007 wordt het volgende ontleend.

De definitie hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen is gericht op:

- Activiteiten om het huishouden en het gezin "draaiende" te houden. Het kan hierbij gaan om het overnemen van taken of begeleiden ervan;
- De organisatie van het huishouden in verband met chronische ziekte of beperkingen;
- Het verzorgen en opvangen van jonge kinderen in verband met uitval van de primaire verzorger(s) en afwezigheid van informele zorg.

Het gaat primair om het ondersteunen of overnemen van taken. In beperkte mate kan begeleiding deel uitmaken van hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen. Dan gaat het om personen die in nauwe samenhang met huishoudelijke verzorging enige ondersteuning nodig hebben zodat ze gestimuleerd worden activiteiten uit te voeren.

Hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen is dus gericht op motiveren, aansturen, instrueren, ondersteunen bij, of overnemen van huishoudelijke taken in relatie tot (dreigend) disfunctioneren van het huishouden, de veiligheid van en de regie over het huishouden. Het gaat daarbij heel praktisch om:

- het verzorgen van de aanwezige hulpbehoevende personen (kinderen);
- het zorgen voor eten en drinken: aanschaffen van voedingsmiddelen, bereiden en tot zich doen nemen van voeding en drinken, afvoeren van vuilnis;
- de essentiële hygiëne van de huishouding: schone bedden, kleding, sanitair, vloeren, stofzuigen en dweilen;
- verzorgen van dieren en planten;
- incidentele werkzaamheden als het schoonhouden van ramen, kasten, enz.

RICHTLIJN nr. I 119 Voorwaarden respijtzorg

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4e Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 119 Voorwaarden respijtzorg

Artikel I

Richtlijn nr. I 119 wordt als volgt ingevuld:

De gemeente kent geen bijzonder beleid ten aanzien van het verstrekken van hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen als respijtzorg.

In het indicatieonderzoek naar beperkingen en participatieproblemen van de zorgvrager wordt altijd de fysieke en sociale omgeving van de vrager meegenomen in de afweging.

Het meewegen van de mantelzorg betekent ook dat bij de indicatiestelling nagegaan wordt of voor een deel van de mantelzorg alsnog ondersteuning vanuit de Wmo geïndiceerd moet worden ter ondersteuning van de mantelzorger zodat die regelmatig tijdelijk ontlast wordt.

Zie in dezen ook paragraaf 1.3 “De omgeving als wegingsfactor” van het protocol “Gebruikelijke zorg bij hulp bij het huishouden” dat deel uitmaakt van het gemeentelijk beleid en ook opgenomen is in de gemeentelijke bijlagen onder nr. GB06.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven het gemeentelijk beleid ten aanzien van het verstrekken van hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen als respijtzorg.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I9.1 onderdeel 3.

Overwegingen

Onder het ondersteunen van mantelzorgers wordt mede begrepen het bieden van steun bij het vinden van adequate oplossingen indien de mantelzorger zijn taken tijdelijk niet kan verrichten (artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4° Wmo). Deze ondersteuning kan worden geboden in de vorm van respijtzorg. Als argument hiervoor wordt genoemd dat, nu mantelzorg als belangrijke vorm van zorg wordt gezien, een dergelijke noodvoorziening in de Wmo niet mag ontbreken (TK 2005-2006, 30 131, nr. 45).

RICHTLIJN nr. I 120 Doelgroep huishoudelijke voorziening

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4e, 5e en 6e en artikel 4 lid 1 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 3.2 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 120 Doelgroep huishoudelijke voorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 120 wordt als volgt ingevuld:

Hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen kan worden verleend aan (artikel 3.2 Wmo-verordening):

- een persoon met een beperking of een chronisch psychisch probleem en aan een persoon met een psychosociaal probleem;
- een mantelzorger.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wie in aanmerking kan komen voor hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I9.2 onderdeel 2.

Overwegingen

Artikel 4 lid 1 onderdeel a Wmo bepaalt, voor zover relevant voor hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen, dat het college, ter compensatie van beperkingen die een persoon als bedoeld in artikel 1 lid 1 onder g onderdeel 4°, 5° en 6° Wmo, ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie, voorzieningen treft op het gebied van maatschappelijke ondersteuning die hem in staat stellen een huishouden te voeren.

RICHTLIJN nr. I 121 Vorm huishoudelijke voorziening

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), artikel 2.1 en artikel 3.1 Verordening
maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 121 Vorm huishoudelijke voorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 121 wordt als volgt ingevuld:

De hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen wordt, met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 Wmo, in de vorm van een algemene voorziening of in natura of in de vorm van een PGB verleend (artikel 3.1 Wmo-verordening).

Aan de toelichting bij artikel 2.1 van de verordening is het volgende ontleend:

De in artikel 6 Wmo genoemde verplichting om bij een aanspraak op een individuele voorziening de keuze te bieden tussen een PGB en een naturaverstrekking, is niet absoluut. Er kunnen overwegende bezwaren bestaan om niet over te gaan tot verstrekking van een PGB. Het college kan regels stellen om af te wegen in welke gevallen er sprake is van bezwaren van overwegende aard, die reden zijn om geen PGB te verstrekken.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven in welke vorm hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen wordt verstrekt.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I9.3 onderdeel 2.

Overwegingen

Hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen kan worden verstrekt in de vorm van een:

- voorziening in natura;
- PGB.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Kort gezegd moet het college de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen de voorziening in natura of in de vorm van een PGB lijdt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

RICHTLIJN nr. I 122 Omvang en hoogte huishoudelijke voorziening

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 3.4 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 122 Omvang en hoogte huishoudelijke voorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 122 wordt als volgt ingevuld:

De omvang van de voorziening hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen wordt uitgedrukt in uren, afgerond naar decimalen, per week.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven hoe de omvang van hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen wordt uitgedrukt en wat de hoogte is van deze hulp.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I9.3 onderdeel 2.2.

Overwegingen

De omvang van hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen wordt in artikel 3.4 van de verordening wordt uitgedrukt in tijd.

Dit wordt uitgedrukt in een aantal uren per week. Voor zowel de gemeente als voor de belanghebbende is er duidelijkheid over het aantal uren hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen en de kosten ervan. Een nadeel doet zich voor als de situatie van belanghebbende dusdanig wijzigt, dat een ander aantal (meer of minder) uren huishoudelijke voorziening nodig is. Dan moet steeds opnieuw geïndiceerd worden, hetgeen kosten met zich meebrengt.

RICHTLIJN nr. I 123 Kortdurende noodzaak

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 1.2 lid 1 aanhef en onder a Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 123 Kortdurende noodzaak

Artikel I

Richtlijn nr. I 123 wordt als volgt ingevuld:

In afwijking van artikel 1.2 lid 1 aanhef en onder a van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007 verleent het college hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen, indien er geen langdurige noodzaak is.

Een voorbeeld van een geval waarin er geen langdurige noodzaak is, is het geval van revalidatie na een ziekenhuisopname.

Zie ook richtlijn nr. I 010.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven dat hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen ook kortdurend kan worden verleend.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I9.4 onderdeel 4.

Overwegingen

In de Wmo-verordening is bepaald dat een voorziening slechts kan worden toegekend indien deze langdurig noodzakelijk is.

Echter de kortdurende huishoudelijke voorziening valt wel onder de Wmo. Dit betekent dat de gemeente ook verantwoordelijk is voor de kortdurende huishoudelijke voorziening, bijvoorbeeld na een ziekenhuisopname (zie EK 2005-2006, 30 131, C, p. 45-46).

RICHTLIJN nr. I 124 Huishoudelijke voorziening - voorzieningenniveau

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder d Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 124 Huishoudelijke voorziening - voorzieningenniveau

Artikel I

Richtlijn nr. I 124 wordt als volgt ingevuld:

Het college weigert hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen voor zover deze betrekking heeft op een hoger niveau dan het niveau van voorzieningen in de sociale woningbouw (artikel 1.2 lid 2 aanhef en onder d Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007).

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja op welke wijze met betrekking tot het voorzieningenniveau gemeentelijk beleid wordt gevoerd.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I9.4 onderdeel 2.

Overwegingen

De gemeenteraad kan in de Wmo-verordening opnemen dat een huishoudelijke voorziening geweigerd kan worden voor zover de voorziening betrekking heeft op een hoger niveau dan het niveau van voorzieningen in de sociale woningbouw. Het uitrustingsniveau in de sociale woningbouw is vastgelegd in het Bouwbesluit 2003. Huishoudelijke voorzieningen die met betrekking tot dat uitrustingsniveau worden verstrekt zijn in beginsel van voldoende kwaliteit. Het feit dat iemand in een veel grotere of meer luxe woning woont, kan er niet toe leiden dat ook een ruimere, dat wil zeggen meer uren of een hoger PGB-bedrag, huishoudelijke voorziening wordt toegekend.

RICHTLIJN nr. I 125 Huishoudelijke voorziening – zelfstandige woonruimte

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 125 Huishoudelijke voorziening – zelfstandige woonruimte

Artikel I

Richtlijn nr. I 125 wordt als volgt ingevuld:

Het college weigert hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen indien de aanvraag betrekking heeft op hotels/pensions, trekkerswoonwagens, vakantiewoningen en tweede woningen.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, op welke wijze in de gemeentelijke verordening een bepaling is opgenomen met betrekking tot de zelfstandige woonruimte.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I9.4 onderdeel 3.

Overwegingen

De gemeenteraad kan in de Wmo-verordening opnemen dat een huishoudelijke voorziening kan worden geweigerd indien de aanvraag betrekking heeft op hotels/pensions, trekkerswoonwagens, vakantiewoningen en tweede woningen. De achterliggende gedachte is dan dat alleen huishoudelijke voorzieningen worden getroffen aan een woonruimte die voor de toepassing van de Wet op de Huurtoeslag wordt aangemerkt als een zelfstandige woonruimte. Het gaat daarbij om een woonruimte, welke bestemd en geschikt is voor permanente huisvesting. Voorts dienen de elementaire voorzieningen als douche, toilet of keuken zich binnen de eigenlijke woonruimte te bevinden.

RICHTLIJN nr. I 126 Nazorg en heronderzoek huishoudelijke voorziening

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 126 Nazorg en heronderzoek huishoudelijke voorziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 126 wordt als volgt ingevuld:

Er is geen gemeentelijk beleid met betrekking tot nazorg en heronderzoek.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja op welke wijze met betrekking tot nazorg en heronderzoek bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen gemeentelijk beleid wordt gevoerd. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I9.3 onderdeel 3.

Overwegingen

Uit oogpunt van beheer en doelmatigheid is het raadzaam periodiek te onderzoeken in hoeverre de belanghebbende hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen daadwerkelijk gebruikt of nog kan gebruiken. Er kan zich namelijk een situatie van lichamelijke verslechtering voordoen, waardoor belanghebbende wellicht meer uren hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen of een hoger PGB nodig heeft.

RICHTLIJN nr. I 127 Contract met welke zorgaanbieders

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 127 Contract met welke zorgaanbieders

Artikel I

Richtlijn nr. I 127 wordt als volgt ingevuld:

Voor het aanbieden van hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen heeft de gemeente contracten met de volgende zorgaanbieders:

- Categorie 1 (huishoudelijke werkzaamheden) en categorie 2 (huishoudelijke werkzaamheden, aangevuld met organisatie van het huishouden en hulp bij een ontregeld huishouden):
 - ActiefZorg
Veldmaarschalk Montgomerylaan 9
5612 BA Eindhoven
0416-673113
www.actiefzorg.nl
 - Stichting St. Annaklooster
Zuidende 25a
5701 KX Helmond
0492-527947
www.sintannaklooster.nl
 - Savant, organisatie voor zorg
Postbus 222
5700 AE Helmond
0492-572000
- Categorie 2 (huishoudelijke werkzaamheden, aangevuld met organisatie van het huishouden en hulp bij een ontregeld huishouden):
 - Vitalis Zorg Groep
Casatonda
Frans Joseph van Thielpark 81
5707 BX Helmond
0492-508555
 - De Zorgboog
Roessel 3
5761 RP Bakel
0900-8998636

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven met welke zorgaanbieders de gemeente een contract heeft ten aanzien van het aanbieden van hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I9.3 onderdeel 4.

Overwegingen

Indien sprake is van hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen in natura, dan wordt deze geleverd door een door de gemeente gecontracteerde zorgaanbieder. De gemeente moet dan ook contracten afsluiten met zorgaanbieders.

Dit kan voor de belanghebbende, die voor 1 januari 2007 huishoudelijke verzorging ontving op grond van de AWBZ, betekenen dat hij te maken krijgt met een andere zorgaanbieder. Dat doet zich voor indien de gemeente geen contract heeft afgesloten met de voormalige zorgaanbieder van belanghebbende. De belanghebbende moet in geval van hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen in natura een keuze maken tussen die zorgaanbieders, waarmee de gemeente per 1 januari 2007 wel een contract heeft. Zie EK 2005-2006, 30 131, C, p. 65.

Indien de belanghebbende dezelfde zorgaanbieder als vóór 1 januari 2007 wil houden, moet de belanghebbende kiezen voor een PGB. Dan bepaalt hij zelf welke zorgaanbieder hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen verleent.

RICHTLIJN nr. I 129 Douche- en toiletstoelen op wielen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 129 Douche- en toiletstoelen op wielen

Artikel I

Richtlijn nr. I 129 wordt als volgt ingevuld:

Indien een douche/toiletstoel en/of een douche-brancard al of niet op wielen medisch noodzakelijk is/zijn voor de verzorging van een kind met beperkingen, wordt/worden deze voorziening(en) in natura verstrekt.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm douche- en toiletstoelen op wielen worden verstrekt.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I10.2 onderdeel 2.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Het college kiest er vaak voor dergelijke voorzieningen in eigendom te verstrekken (als belanghebbende kiest voor een voorziening in natura). Hygiëne is daarbij het voornaamste motief.

Deze hulpmiddelen zijn speciaal ontwikkeld voor de dagelijkse verzorging van kinderen met beperkingen in de leeftijd van twee tot vijftien jaar. Wanneer een kind alleen liggend verzorgd kan worden is een douchebrancard de meest aangewezen voorziening.

RICHTLIJN nr. I 130 Aangepaste box en aankleedtafels

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 130 Aangepaste box en aankleedtafels

Artikel I

Richtlijn nr. I 130 wordt als volgt ingevuld:

Indien het verstrekken van een aangepaste box en/of een aankleedtafel medisch noodzakelijk is om het kind met beperkingen in de thuissituatie te verzorgen verstrekt het college een financiële tegemoetkoming in de meerkosten van een aangepaste box of aankleedtafel.

Een kinderbox wordt als algemeen gebruikelijk beschouwd, derhalve komen slechts meerkosten boven een bedrag van € 120,-- (Nibud normering 2006/2007) voor vergoeding in aanmerking.

Een aankleedtafel (commode) wordt als algemeen gebruikelijk beschouwd, derhalve komen slechts meerkosten boven een bedrag van € 160,-- (Nibud normering 2006/2007) voor vergoeding in aanmerking.

Indien deze voorzieningen, gelet op de leeftijd van het kind, niet meer als algemeen gebruikelijk kunnen worden beschouwd, worden deze voorzieningen in natura verstrekt.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm een aangepaste box of aankleedtafel wordt verstrekt.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I10.2 onderdeel 3.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Het college kan overwegen om een aangepaste box of aankleedtafel te vergoeden middels een financiële tegemoetkoming. Dit heeft als voordeel dat het college alleen de meerkosten behoeft te vergoeden. Genoemde voorzieningen kunnen voor een ieder als algemeen gebruikelijk worden beschouwd. Zie voor gangbare prijzen de Richtprijzen Nibud, in het handboek Wmo opgenomen onder algemene bijlage.

Het is de vraag of de algemeen gebruikelijke kosten ook in mindering op een PGB kunnen worden gebracht. Het PGB dient op grond van artikel 6 Wmo namelijk vergelijkbaar te zijn met een voorziening in natura. Het is de vraag of hiervan nog sprake is indien de kosten van een algemeen gebruikelijke voorziening in mindering op het PGB worden gebracht. De rechter zal hierover uiteindelijk duidelijkheid moeten bieden.

RICHTLIJN nr. I 131 Duofiets

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 131 Duofiets

Artikel I

Richtlijn nr. I 131 wordt als volgt ingevuld:

Duofietsen worden in bruikleen verstrekt voor zover deze medisch noodzakelijk zijn voor verplaatsingen in de zeer directe omgeving van de woning.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm een duofiets wordt verstrekt.
Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I10.2 onderdeel 4.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Het is de vraag of de algemeen gebruikelijke kosten ook in mindering op een PGB kunnen worden gebracht. Het PGB dient op grond van artikel 6 Wmo namelijk vergelijkbaar te zijn met een voorziening in natura. Het is de vraag of hiervan nog sprake is indien de kosten van een algemeen gebruikelijke voorziening in mindering op het PGB worden gebracht. De rechter zal hierover uiteindelijk duidelijkheid moeten bieden.

RICHTLIJN nr. I 132 Autozitjes en fietszitjes

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 132 Autozitjes en fietszitjes

Artikel I

Richtlijn nr. I 132 wordt als volgt ingevuld:

Aan ouders, verzorgers of pleegouders van een kind met beperkingen wordt, indien hiervoor een medisch indicatie bestaat, een autozitje of fietszitje in bruikleen verstrekt.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm een autozitje en/of fietszitje wordt verstrekt. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I10.2 onderdeel 5.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Het is de vraag of de algemeen gebruikelijke kosten ook in mindering op een PGB kunnen worden gebracht. Het PGB dient op grond van artikel 6 Wmo namelijk vergelijkbaar te zijn met een voorziening in natura. Het is de vraag of hiervan nog sprake is indien de kosten van een algemeen gebruikelijke voorziening in mindering op het PGB worden gebracht. De rechter zal hierover uiteindelijk duidelijkheid moeten bieden.

RICHTLIJN nr. I 133 Speelvoertuigen

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 133 Speelvoertuigen

Artikel I

Richtlijn nr. I 133 wordt als volgt ingevuld:

Geen beleid

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm speelvoertuigen worden verstrekt. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I10.2 onderdeel 6.

RICHTLIJN nr. I 134 Buggy

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 134 Buggy

Artikel I

Richtlijn nr. I 134 wordt als volgt ingevuld:

Aan ouders, verzorgers of pleegouders van kinderen met beperkingen, die nog niet aan een rolstoel toe zijn, wordt bij het aanwezig zijn van een medische indicatie een bijzondere buggy in bruikleen verstrekt.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm een buggy wordt verstrekt.
Deze richtlijn is in het Handboek Wmo te vinden in: paragraaf I10.2 onderdeel 7.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Het is de vraag of de algemeen gebruikelijke kosten ook in mindering op een PGB kunnen worden gebracht. Het PGB dient op grond van artikel 6 Wmo namelijk vergelijkbaar te zijn met een voorziening in natura. Het is de vraag of hiervan nog sprake is indien de kosten van een algemeen gebruikelijke voorziening in mindering op het PGB worden gebracht. De rechter zal hierover uiteindelijk duidelijkheid moeten bieden.

RICHTLIJN nr. I 135 Zitondersteuningselementen

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 4 lid 1 en artikel 6 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 135 Zitondersteuningselementen

Artikel I

Richtlijn nr. I 135 wordt als volgt ingevuld:

Indien de toepassing van een zitondersteuningselement in een kinderrolstoel medisch noodzakelijk is om de kinderrolstoel of kinderduw(wandel)wagen tot een adequate voorziening te maken wordt het zitondersteuningselement in eigendom of bruikleen verstrekt.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven of en zo ja, in welke vorm zitondersteuningselementen worden verstrekt. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in: paragraaf I10.2 onderdeel 9.

Overwegingen

Op grond van artikel 4 lid 1 Wmo is het college verplicht om ter compensatie van beperkingen die een belanghebbende ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie voorzieningen te treffen die de belanghebbende in staat stellen om zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel.

In artikel 6 Wmo is de keuzevrijheid van de burger voor de vorm van de individuele voorzieningen geregeld. Het college moet de burger de keuze bieden tussen een voorziening in natura en een PGB. De keuzevrijheid van de burger tussen een voorziening in natura of in de vorm van een PGB leidt uitzondering indien overwegende bezwaren bestaan tegen deze keuzevrijheid.

Zitondersteuningselementen worden niet op grond van de Regeling zorgverzekering vergoed. In de toelichting op artikel 11 van deze regeling wordt met nadruk vermeld dat zitorthesen die onderdeel uitmaken van een rolstoel of kinderduwwandelwagen geacht worden één geheel te vormen met het betreffende

hulpmiddel. De rolstoel of kinderduwwandelwagen dient compleet en gebruiksklaar op grond van de Wmo te worden verstrekt.

Zitondersteuningselementen zijn ontworpen voor kinderen die niet in een gewone kinderstoel kunnen zitten. De specifieke vorm van deze elementen hebben als doel vergroeiingen te voorkomen. Deze voorzieningen worden beschouwd als een soort voorloper van een rolstoel voor verplaatsing binnen, respectievelijk als vervoermiddel voor buiten en maken derhalve onderdeel uit van de Wmo.

RICHTLIJN nr. I 136 Beëindiging

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 7.8 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 136 Beëindiging

Artikel I

Richtlijn nr. I 136 wordt als volgt ingevuld:

In de volgende situaties beëindigt het college een voorziening:

- degene die de verstrekking ontvangt komt te overlijden;
- degene die de verstrekking ontvangt behoort niet langer tot de doelgroep van de Wmo (bijvoorbeeld na een revalidatie is niet langer sprake van een beperking). Zie voor de doelgroep van de Wmo paragraaf I2.3;
- degene die de verstrekking ontvangt verhuist naar een andere gemeente.
- degene die de verstrekking ontvangt kan een beroep doen op een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling (bijvoorbeeld een rolstoel op grond van de AWBZ in verband met verhuizing naar een AWBZ-instelling);
- degene die de verstrekking ontvangt gaat er niet mee om als zijnde een goed huisvader.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven in welke gevallen beëindiging van toegekende voorzieningen plaatsvindt. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I11.1 onderdeel 2.

RICHTLIJN nr. I 137 Intrekken van besluiten

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 7.8 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 137 Intrekken van besluiten

Artikel I

Richtlijn nr. I 137 wordt als volgt ingevuld:

Het college trekt een besluit genomen op grond van de Wmo-verordening geheel of gedeeltelijk in, indien:

- a. niet of niet langer is voldaan aan de voorwaarden gesteld bij of krachtens de wet.
- b. op grond van gegevens beschikt is en gebleken is dat de gegevens zodanig onjuist waren dat, waren de juiste gegevens bekend geweest, een andere beslissing zou zijn genomen.
- c. ingeval van wijzigingen in de omstandigheden van de aanvrager, als ten gevolge daarvan de noodzaak als bedoeld in artikel 1.2 eerste lid onder sub a van de Wmo-verordening (langdurig noodzakelijk) is komen te vervallen, dan wel als gevolg daarvan de aanvrager in aanmerking dient te worden gebracht voor een andere voorziening, gelet op het bepaalde in artikel 1.2 eerste lid onder sub b van de Wmo-verordening (goedkoopst adequaat).
- d. als achteraf blijkt dat een aanspraak als bedoeld in artikel 1.2 tweede lid onder sub h van de Wmo-verordening (aanspraak op grond van een andere wettelijke regeling of privaatrechtelijke verbintenis) te gelde wordt of kan worden gemaakt.

Een besluit tot het verlenen van een natura voorziening of een PGB wordt ingetrokken als blijkt dat de belanghebbende zijn hoofdverblijf als bedoeld in artikel 1.1 lid 1 onder sub cc van de Wmo-verordening niet meer in de gemeente heeft.

Het college kan een besluit tot verlening van een PGB intrekken met ingang van de dag waarop de budgethouder zijn in deze verordening genoemde verplichtingen niet nakomt.

Het college kan een besluit tot verlening van een financiële tegemoetkoming of een PGB intrekken indien blijkt dat de tegemoetkoming of het budget binnen zes maanden na de uitbetaling van het geldbedrag dan wel uitreiking van de tegoedbon niet is aangewend voor de bekostiging van het middel waarvoor deze was verleend.

Zie artikel 7.8 van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007

De secretaris,

Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven in welke gevallen op grond van de Wmo-verordening het college een besluit geheel of gedeeltelijk intrekt.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I1.2 onderdeel 2.

Overwegingen

Intrekking van een besluit tot verlening van een voorziening lijkt sterk op beëindiging (zie paragraaf I11.1). Het onderscheid is vooral gelegen in het moment waarop de effecten van het besluit van kracht worden. Van intrekking is met andere woorden sprake als er achteraf bezien over een bepaalde periode in het geheel geen recht op een voorziening heeft bestaan. In het algemeen zal het intrekken van een besluit terugwerkende kracht hebben en het beëindigen van een voorziening niet. Voor het intrekken van een financiële tegemoetkoming met terugwerkende kracht is slechts in een beperkt aantal gevallen plaats. Er dient namelijk rekening te worden gehouden met het rechtszekerheidsbeginsel.

Intrekking is een bevoegdheid van het college. Indien lokaal beleid en/of specifieke individuele omstandigheden daartoe aanleiding geven, kan het college besluiten geheel of gedeeltelijk van intrekking af te zien. Het discretionaire karakter van een intrekkingsbesluit brengt met zich dat het college de rechtstreeks bij het intrekkingsbesluit betrokken belangen dient af te wegen. Zie hiervoor CRvB 04-07-2006, nr. 05/3650 WWB.

Intrekking heeft in de praktijk vooral betrekking op financiële tegemoetkomingen en periodiek uitgekeerde PGB's. Er zal daarom bij een intrekking veelal aanleiding zijn om over te gaan tot terugvordering. Zie in dit verband ook paragraaf I11.4.

Een intrekkingsbesluit is een besluit waartegen krachtens de Algemene wet bestuursrecht bezwaar en beroep open staat

Parallel aan artikel 4:48 lid 1 onder c Awb kan het college een op grond van de verordening genomen besluit geheel of gedeeltelijk intrekken indien zodanig onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt dat, wanneer de juiste gegevens bekend waren geweest, het college niet tot toekenning zouden zijn overgegaan.

RICHTLIJN nr. I 138 Afzien van intrekking en herziening

Het college van burgemeester en wethouders,

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 138 Afzien van intrekking en herziening

Artikel I

Richtlijn nr. I 138 wordt als volgt ingevuld:

In gevallen waarin een voorziening herzien of ingetrokken kan worden, ziet het college in beginsel niet af van herziening/intrekking.

Ingeval er toch wordt afgezien van herziening/intrekking wordt dit aangetekend in het dossier.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven in welke gevallen wordt afgezien van herziening en/of intrekking. Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf 11.2 onderdeel 3.

Overwegingen

Aangezien in de Wmo intrekking en herziening bevoegdheden van de gemeente zijn, is het aan de gemeente om te bepalen of van deze bevoegdheden gebruik moet worden gemaakt.

Om te voldoen aan het vereiste van een zorgvuldige belangenafweging (artikel 3:4 Awb) en het vereiste van een zorgvuldige voorbereiding van het intrekkingsbesluit (artikel 3:2 Awb) is het aan te bevelen om in de intrekkingsbeschikking uitdrukkelijk te vermelden, dat al dan niet is gebleken van specifieke individuele omstandigheden die ertoe nopen om geheel of gedeeltelijk van intrekking af te zien.

Indien het college intrekkingsbeleid heeft geformuleerd, kan de vereiste belangenafweging (artikel 3:4 Awb) daaruit al voor een deel blijken. In dat geval is het verstandig in het intrekkingsbesluit te vermelden dat er al dan niet is gebleken van bijzondere omstandigheden om van dat beleid af te wijken (artikel 4:84 Awb). Indien het college met het beleid binnen de grenzen van een redelijke beleidsbepaling is gebleven, en indien het besluit tot intrekking met die beleidsregels in overeenstemming is, terwijl er voorts geen bijzondere omstandigheden zijn om van die beleidsregels af te wijken, dan zal de rechter geen aanleiding zien om te

oordelen dat het college in redelijkheid geen gebruik heeft kunnen maken van zijn bevoegdheid tot intrekking (CRvB 08-11-2005, nrs. 05/4200 WWB e.a. en CRvB 13-06-2006, nr. 05/5517 WWB). Deze jurisprudentie moet van overeenkomstige toepassing worden geacht voor de Wmo.

Indien het college besluit om geheel van herziening of intrekking af te zien, is het in beginsel niet nodig om de belanghebbende van dit besluit op de hoogte te stellen. Dit is anders indien de belanghebbende zelf er om heeft verzocht dat er wordt afgezien van het besluit tot herziening of intrekking. Het is overigens wel aan te raden altijd in het dossier te vermelden of het college besloten heeft om van de bevoegdheid tot herziening/intrekking geen gebruik te maken.

RICHTLIJN nr. I 139 Terugvordering

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 7.9 Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007

B e s l u i t :

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. I 139 Terugvordering

Artikel I

Richtlijn nr. I 139 wordt als volgt ingevuld:

Het college vordert de op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Helmond 2007 verleende voorziening van de belanghebbende in ieder geval terug indien het besluit, waarbij deze voorziening is toegekend, met toepassing van artikel 7.8 van de verordening heeft ingetrokken.

Artikel II

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Besloten in de vergadering van 1 mei 2007

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

25 mei 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven in welke gevallen het college overgaat tot terugvordering en in welke gevallen ze hiervan afziet.

Deze richtlijn is in het handboek Wmo te vinden in paragraaf I11.4 onderdeel 2.

Overwegingen

De Wmo bevat geen bepalingen omtrent terugvordering van voorzieningen. Dit is een reden om deze mogelijkheid op te nemen in de verordening, omdat er anders geen juridische basis is om voorzieningen terug te vorderen. Indien er, naar later blijkt, ten onrechte is uitbetaald of geleverd (voorziening in natura) is, kan het college de voorziening geheel of gedeeltelijk terugvorderen. Het besluit tot herziening van het recht op de voorziening en de daaraan gekoppelde terugvordering biedt echter geen executoriale titel, zoals bijvoorbeeld in de Wet werk en bijstand het geval is bij terugvordering. Er is echter wel sprake van een civielrechtelijke vordering op grond van onverschuldigde betaling. Hiervoor biedt artikel 6:203 BW e.v. de wettelijke basis.

Aan de gerechtelijke procedure zijn kosten verbonden, met name in gevallen waarin de vordering hoger is dan € 5.000,00 en dus een procedure met procureurstelling bij de rechtbank noodzakelijk is. Bij lagere

bedragen kan een eenvoudige dagvaardingsprocedure bij de kantonrechter gevolgd worden, zonder verplichte procureurstelling.

Het ligt voor de hand dat van de terugvorderingsmogelijkheid in ieder geval gebruik wordt gemaakt indien er aan de zijde van de aanvrager sprake is van verwijtbaarheid. Wanneer deze dus bewust verkeerde gegevens heeft verstrekt, bijvoorbeeld over zijn inkomen. Ook kan terugvordering van een voorziening in natura aan de orde zijn wanneer de aanvrager in gebreke blijft zijn eigen bijdrage binnen de gestelde termijn en na aanmaning te voldoen. Het is raadzaam vooraf een inschatting te maken van de kosten en de te verwachten baten, gezien de mogelijke kosten van een civielrechtelijke procedure. Daarbij moet niet alleen gekeken worden naar de kosten van inschakeling van een procureur, maar ook naar mogelijke invorderingskosten, zoals de kosten van inschakeling van een deurwaarder.